د سموييل لومړی کتاب

القانه او د هغه کورنی په شيلوه کې

١ يو سړی چې القانه نومېده او
د افرايم د قبيلې څخه ؤ، د افرايم د
غرنۍ سيمې په رامه کې اوسېده.
پلار يې يروحام او نيکه يې اليهو ؤ.
اليهو د توحو زوی او د صوف د
کورنۍ څخه ؤ. ٢ القانه دوه ښځې
درلودلې، د يوې نوم حنا او د بلې
نوم فنينه ؤ. فنينې اولادونه درلودل
خو حنا اولاد نه درلود.

٣ القانه به هر کال د مطلق قادر
څښتن د عبادت او د قربانۍ د ادا
کولو دپاره د خپل ښار څخه شيلوه
ته تلله. د عيلي دوه زامن حفني او
فينحاس هلته د څښتن کاهنان وو.
٤ په کومه ورځ به چې القانه
قرباني کوله، نو هغه به د غوښې يوه
برخه خپلې ښځې فنينې ته او يوه
يوه برخه به يې د هغې ټولو زامنو او
لورګانو ته ورکوله. ٥ څرنګه چې
حنا پرې ګرانه وه، که څه هم هغې
اولاد نه درلود، خو هغې ته به يې د
يوې برخې څخه زياته غوښه

ورکوله. ۶ د هغې بنې فنینې به هغه ځوروله او سپکوله به یې، ځکه چې خښتن هغه شنډه کړې وه. ۷ هر کال به داسې کېدل، چې کله به حنا د خښتن کور ته تلله، نو د هغې بنې فنینې به هغه دومره خفه کوله، تر دې پورې چې هغې به ژړل او هېڅ شی به یې نه خوړل. ۸ د هغې مېړه القانه به له هغې څخه پوښتنه کوله: «ای حنا، ولې ژاړې؟ ولې څه نه خورې؟ ولې تل دومره خفه یې؟ ایا زه ستا دپاره د لسو زامنو څخه ښه نه یم؟»

٩ یوځل کله چې هغوی په
شیلوه کې د څښتن په کور کې د
خوړلو او څښلو څخه وزګار شول،
حنا پاڅېدله. په دې وخت کې عیلي
کاهن د څښتن د کور په دروازه کې
په خپلې چوکۍ باندې ناست ؤ. ١٠
حنا ډېره خفه وه او ډېر سخت یې
وژړل او څښتن ته یې دعا وکړه. ١١
هغې قسم وخوړ او ویې ویل: «ای
مطلق قادر څښتنه، که چېرې ته په
ما غم ځپلې باندې رحم وکړې او
زما دعا قبوله کړې او ماته یو زوی
راکړې، نو زه وعده کوم ترڅو چې

ژوندی وي هغه به تاته نذرانه کړم او
د هغه سر به هېڅکله هم ونه خرايل
شي.»

١٢ حنا د زيات وخت دپاره
خښتن ته دعا کوله. عيلي کاهن
ورته ځير شو او ويې ليدل چې د
هغې شونډې خوځېدلې. ١٣ هغې په
خپل زړه کې دعا کوله، يوازې د
هغې شونډې خوځېدلې خو اواز يې
نه اورېدل کېده. نو عيلي ګومان کاوه
چې هغه نشه ده. ١۴ او هغې ته يې
وويل: «ترڅو پورې به نشه يې؟

شراب دي پرېږده.» ۱۵ حنا ځواب
ورکړ: «نه، باداره، زه نشه نه یم. زه
هغه ښځه یم چې ډېر کړاوونه مې
زغملي دي، ما شراب نه دي څښلي،
زه خپلې سختۍ د ښتن حضور ته
وړاندې کوم. ۱۶ دا فکر مه کوه چې
زه خرابه ښځه یم، زه د ډېر غم او
خفګان څخه دلته داسې دعا کوم.»
۱۷ عیلي ځواب ورکړ: «په خیر لاړه
شه، د اسراییلو خدای دې هغه څه
درکړي چې تا ورڅخه غوښتي
دي.» ۱۸ هغې وویل: «په خپلې
خدمتګارې باندې مهربانه شې.» بیا

هغه په خپله لاره روانه شوه، یو څه
یې وخوړل او نوره خفه نه وه.

د سموییل زیږېدنه او وقف کېدل

19 القانه او د هغه کورنۍ سبا
سهار وختي پاڅېدل، د څښتن
عبادت یې وکړ او دوی خپل کور ته
چې په رامه کې ؤ، بېرته ستانه شول.
القانه د خپلې ښځې حنا سره
څملاست او خدای د هغې دعا قبوله
کړه. 20 څه موده وروسته حنا
امیدواره شوه او زوی یې پیدا شو او
په هغه باندې یې سموییل نوم

کېښنود. هغې څرګنده کړه: «ځکه چې هغه مې د خدای څخه غوښتی ؤ.»

٢١ هغه وخت بیا راغی چې القانه او د هغه کورنۍ شیلوه ته لاړل چې څښتن ته کلنۍ قرباني او خپل نذر ورواندې کړي. ٢٢ حنا لاړه نه شوه. هغې خپل مېړه ته وویل: «کله چې هلک د تي څخه ببل کړای شو، زه به هغه د څښتن تعالی کور ته بوځم او هغه به هلته ټول عمر پاتې شي.» ٢٣ القانه هغې ته وویل: «څه

چې ستا په نظر کې ښه ښکاري هغه وکړه. ترڅو چې هلک د تي څخه بېليږي په کور کې پاتې شه، څښتن دې خپله وعده پوره کړي.» نو ښځه هلته پاتې شوه او خپل زوی ته يې شيدې ورکولې.

۲۴ وروسته له هغې چې هغه د تي څخه بېل کړای شو، هلک لا وړوکی ؤ. هغه يې د ځان سره واخيست او د يو درې کلن غويي، لس کيلوګرامه اوړو او د يو ژي د انګورو د شرابو سره يې د څښتن

کور ته چې په شیلوه کې ؤ، یووړ.
۲۵ کله چې هغوی غویی حلال کړ
هلک یې عیلي ته راوست. ۲۶ حنا
هغه ته وویل: «ای صاحبه! ستا په
نامه باندې قسم خورم چې زه هغه
ښځه یم چې دلته ستا په څنګ کې
ولاړه وم او څښتن ته مې دعا کوله.
۲۷ ما د همدې ماشوم دپاره دعا
کړې وه او څه چې مې د څښتن
څخه غوښتي ؤ، هغه یې راکړ. ۲۸ نو
اوس هغه څښتن ته وقفوم، ترڅو
چې هغه ژوندی وي هغه به د
څښتن وي.»

نو هغوی هلته د څښتن عبادت وکړ.

د حنا دعا

۱ نو حنا دعا وکړه او ويې ویل:

څښتن ډک کړ زما زړه له خوشحالی نه

زيات کړ څښتن قوت زما

خاندم په خپلو دښمنانو او

خوشحاله يمه

ځكه وژغورلم خداى
زه

۲ پاک نه دی هېڅوک د ښتن
په شان

نشته بل خداى بې له
هغه نه

نشته ساتونكى بل
زمونږ د خداى په
شان

٣ مه کوئ ډېرې د غرور خبرې

مه راوباسئ خپلې
خولې نه د غرور
خبرې

ځکه ښبنتن دی هغه خدای
چې په هرڅه پوهیږي

هغه د خلکو په کارونو
باندې کړي
قضاوت

۴ د زورورو لیندې ماتیږي

خو کمزوري قوي
کېږي

٥ چې وو ماړه، شول مزدوران

د يو مړی ډوډی دپاره

خو چې وو وږي،
هغوی شول ماړه

هغه ښځه چې وه شنډه اووه
اولادونه يې راوړل

خو شوه کمزورې هغه

ښځه چې لرل يې
دېر بچي

۶ ښښتن اخلي ژوند او ورکوي
ژوندون

کوزوي ګور ته خلک،
راپورته کوي يې
هم

۷ ښوک غريبوي او ځيني نور
شتمنوي ښښتن

ځيني ټيټوي او ځيني

نور سرلوړوي
ثښتن

٨ غریبان پورته کوي هغه له
خاورو څخه

له نیستۍ نه خلاصوي
محتاجان

کښېنوي هغوی د شهزادګانو
سره

جوړوي هغوی د
تخت خاوندان

ځکه بنیاد د ځمکې دی د
ښبنتن

په هغه باندې يې
ځمکه جوړه کړې

٩ ساتي ژوند هغه د خپلو
وفادارو

خو ورکيږي به تيارو
کې بدکاران

انسان نه بريالی کيږي په
خپل زور

١٠ له منځه لاړ به شي
هغه څوک

مخالفت چې د څښتن
کړي

د اسمان نه به راوغورځوي
تندر په هغوى باندې

کړي څښتن به عدالت
ټولې دنيا باندې

ورکوي به خپل پاچا لره
قوت

بریالی به کړي هغه
خپل غوره کړی
پاچا

۱۱ بیا القانه خپل کور ته چې په رامه کې ؤ لاړ، خو هغه هلک سموییل په شیلوه کې پاتې شو او د عیلي کاهن تر نظر لاندې یې د څښتن خدمت کاوه.

د عیلي بدکاره زامن

۱۲-۱۳ د عیلي زامن بدکاره وو، هغوی د څښتن درناوی نه کاوه،

مذهبي اصول به یيې تر پښو لاندې
کول. په هغه وخت کې د قوم سره د
کاهنانو داسې رواج ؤ چې کله به چا
قرباني کوله، نو غوښه به لا په دېګي
کې خوټېدله چې د کاهن نوکر به د
درې غاښي پنجې سره راته. ⑭ هغه
به دا پنجه په دېګي کې غوټه کوله
او هرڅه به چې د پنجې سره
راپورته شول، هغه به کاهن د خپل
ځان دپاره واخيستل. هغوی به د
ټولو اسراييليانو سره چې شيلوه ته
راتلل همداسې چلند کاوه. ⑮
برسېره پردې حتی مخکې له دې

چې دوی به وازګې سوځولې، د
کاهن نوکر به راغی او هغوی چې
قرباني کوله، ورته ویل به یې: «د
کاهن دپاره داسې غوښه راکړه چې
کباب شي، هغه به خوټېدلې غوښه
قبوله نه کړي بلکې یوازې خامه
غوښه به قبوله کړي.» ۱۶ که قرباني
کوونکي به ځواب ورکړ: «پرېږده
چې لومړی وازګې وسوځل شي بیا
هرڅه چې غواړې هغه واخله،» نو د
کاهن نوکر به ویل: «نه! اوس یې
راکړه او که نه، نو په زور به یې در
نه واخلم.» ۱۷ د عیلي د زامنو ګناه

د ښبنتن په نظر کې ډېره لويه وه،
ځکه چې دوی به هغو قربانيو ته په
سپک نظر کتل چې ښبنتن ته به
وړاندې کېدلې.

سمويېل په شيلوه کې

۱۸ خو سمويېل به د ښبنتن
خدمت کاوه، په داسې حال کې چې
هغه وړوکی ماشوم ؤ او سپېڅلی
کتاني پېشبند به يې اغوست. ۱۹ مور
به يې هر کال د هغه دپاره يوه وړه
چپنه جوړوله او کله چې به د خپل
مېړه سره د کلنۍ قرباني دپاره تلله،

هغه به يې سموييل ته ورکوله. ٢٠
عيلي القانه او د هغه ښځې ته برکت
ورکاوه او القانه ته به يې ويل:
«ښښتن دې د دې ښځې څخه تا ته
نور اولادونه درکړي چې د هغه
ځای ونيسي، هغه چې تا ښښتن ته
وقف کړی دی.» بيا به القانه او حنا
خپل کور ته ستنېدل. ٢١ ښښتن حنا
ته برکت ورکړ او هغې ته يې نور
درې زامن او دوه لورګانې ورکړې.
په همدې حال کې هغه هلک
سموييل د خدای په خدمت کې
لويېده.

عیلي خپلو زامنو ته خبرداری ورکوي

۲۲ په دې وخت کې عیلي ډېر
زوړ شوی ؤ او هرڅه چې د هغه
زامنو د اسراییلو سره کول هغه
اورېدل او دا یې هم اورېدل چې
څنګه هغوی د هغو ښځو سره
ځملاستل چې د سپېڅلې خېمې په
دروازه کې یې خدمت کاوه. ۲۳ نو
هغوی ته یې وویل: «تاسو ولې
داسې کارونه کوئ؟ زه د ټول قوم
څخه ستاسو د بدو کارونو په هکله
خبرې اورم. ۲۴ نور بس دی، زما

زامنو! هغه څه چې د څښتن د قوم
له خوا ستاسو په اړه اورم، ښه خبره
نه ده. ۲۵ که يو سړی د بل سړي په
وړاندې ګناه وکړي، نو خدای کولای
شي چې د هغه شفاعت وکړي، خو
که څوک د څښتن په وړاندې ګناه
وکړي، نو څوک کولای شي چې د
هغه شفاعت وکړي؟» خو د عيلي
زامنو د خپل پلار خبره وانه وريدله،
نو ځکه څښتن وغوښتل چې هغوی
ووژني.

۲۶ هغه هلک يعنې سموييل

لوېږده او په څښتن او خلکو باندې
ګران ؤ.

د عيلي د کورنۍ په ضد پېشګويي

٢٧ نو د خدای يو نبي عيلي ته
راغی او د څښتن له خوا يې دغه
پيغام هغه ته راوړ: «کله چې ستا د
نيکونو څخه هارون او د هغه کورنۍ
د مصر د فرعون غلامان وو، خپل
ځان مې هغوی ته ښکاره کړ. ٢٨ د
اسراييلو د ټولو قبيلو څخه مې هغه
غوره کړ چې زما کاهن شي او زما د
قربانۍ ځای ته لاړ شي، هلته

خوشبويي وسوځوي او زما په
مخکې سپېڅلی پېشبند واغوندي. ما
هغوی ته دا حق ورکړ، ترڅو د هغه
قربانيو يوه برخه د ځان دپاره
وساتي چې د قربانۍ په ځای کې
سوځيږي. ۲۹ نو ولې زما د هغو
قربانيو او نذرانو بې عزتي کوئ چې
زه يې د خپل کور دپاره غواړم؟ ولې
خپلو زامنو ته زما څخه زيات عزت
ورکوې؟ تاسو زما د قوم اسراييلو د
ټولو نذرانو د ډېرو ښو برخو په
وسيله خپل ځانونه چاغ کړي دي.
۳۰ نو زه د اسراييلو څښتن خدای

وایم: ‹ما پخوا وعده کړې وه چې
ستاسو کورنۍ او طایفه به تل ترتله
د کاهنانو په توګه زما خدمت کوي.
خو اوس وایم چې زه به داسې نور
ونه کړم! هرڅوک چې زما عزت
وکړي زه به د هغه عزت وکړم او
هرڅوک چې زما بې عزتي کوي،
هغه به بې عزته کړم. ٣١ وګوره!
داسې وخت به راشي چې زه به ستا
د کورنۍ او ستا د طایفې ټول
ځوانان مړه کړم، ترڅو چې ستا په
کورنۍ کې هېڅوک هم د
سپین ږیرتوب عمر ته ونه رسیږي.

۳۲ ته به پرېشانه يې او په بخيلۍ
سره به هغه برکتونه وويني چې زه به
يې د اسراييلو نورو خلکو ته ورکوم
او ستا په کورنۍ کې به هېڅوک
هېڅکله د سپين ږيرتوب عمر ته ونه
رسيږي. ۳۳ خو که چېرې څوک
ستا په اولادې کې ژوندی پاتې شي
او د کاهن په توګه زما خدمت کوي،
په غم او درد کې به ژوند کوي. ستا
ټوله نوره اولاده به په تاوتريخوالي
باندې مړه شي. ۳۴ کله چې ستا
زامن حفني او فينحاس دواړه په يوه
ورځ باندې مړه شي، نو دا به تاته

ثرګنده شي چې څه چې ما ویلي وو هغه به رښتیا شي. ۳۵ زه به داسې یو کاهن د ځان دپاره غوره کړم چې ماته وفادار وي او هغه کارونه سرته ورسوي چې زه يې غواړم. زه به هغه ته اولاده ورکړم او هغه به تل زما د غوره شوي پاچا خدمت کوي. ۳۶ ستا هر یو اولاد چې ژوندی پاتې شي هغه به کاهن ته ورځي، د پیسو او ډوډۍ دپاره به هغه ته سر ټیټوي او زارۍ به ورته کوي چې ماته د کاهن توب کار راکړه، ترڅو یوه مړۍ ډوډۍ تر لاسه

کړم.›»

څښتن د سموییل سره خبرې کوي

١ په هغو ورځو کې چې سموییل د عیلي تر لارښوونې لاندې د څښتن خدمت کاوه، د څښتن له خوا پیغامونه او رویاګانې ډېرې لږې وې. ٢ یوه شپه عیلي چې سترګې یې ډېرې کمزورې شوې وې او په سختۍ سره یې لیدلی شول په خپل ځای کې ویده ؤ. ٣ څراغ لا مړ شوی نه ؤ، خو سموییل د خدای په کور کې ویده ؤ

او هلته د خدای د لوظ سپېڅلی
صندوق ایښودل شوی ؤ. ۴ په دغه
وخت کې څښتن غږ وکړ:
«سموییله! سموییله!» سموییل
ځواب ورکړ: «زه دلته یم.» ۵ هغه
عیلي ته ورمنډه کړه او ویې ویل:
«تا ماته غږ وکړ، زه دلته یم.» خو
عیلي ځواب ورکړ: «ما غږ نه دی
کړی، بېرته لاړ شه او څمله.» نو
هغه لاړ او څملاست.

۶ څښتن بیا وربادې غږ وکړ:
«ای سموییله!» او سموییل

راپاڅېده، عیلي ته ورغی او ویې
ویل: «تا ماته غږ وکړ، زه دلته یم.»
عیلي وویل: «ای زما زویه، ما تاته
غږ نه دی کړی، بېرته لاړ شه او
څمله.» ۷ سموییل لا تر دې وخته
پورې څښتن نه پېژنده یعني د
څښتن پیغام ورته نه ؤ رسېدلی.

۸ څښتن د درېیم ځل دپاره په
سموییل باندې غږ وکړ. سموییل
پاڅېد، عیلي ته ورغی او ویې ویل:
«تا ماته غږ وکړ، زه دلته یم.» نو بیا
عیلي پوه شو چې دا څښتن ؤ چې

په هلک باندې يې غږ کاوه. ٩ نو بيا عيلي سموييل ته وويل: «لاړ شه، ثمله او که چېرې هغه غږ وکړ، ووايه: ‹خبره وکړه ای څښتنه، ځکه ستا غلام يې اوري.›» نو سموييل لاړ او په خپل ځای کې ثملاست.

١٠ څښتن راغی، ودرېده او د مخکې په شان يې غږ وکړ: «ای سموييله! ای سموييله!» سموييل وويل: «خبره وکړه، ځکه چې ستا غلام يې اوري.»

١١ ښبنتن هغه ته وويل: «زه به
اوس د اسراييلو په قوم باندې داسې
کار وکړم چې هغه به ډېر هيبتناکه
وي او هرڅوک يې چې واوري هغه
به هک حيران شي. ١٢ زه به هغه
ټولې خبرې چې د عيلي د کورنۍ په
ضد مې کړې دي د پيل نه تر اخره
پورې سرته ورسوم. ١٣ ما پخوا هغه
ته ويلي وو چې زه به تر ابده پورې
د هغه کورنۍ ته سزا ورکوم، په دې
خاطر چې زامنو يې زما په ضد کفر
ويلی دی. عيلي پوهېده چې هغوی
دا کار کوي، خو د هغوی مخنيوی

يې نه کاوه. ۱۴ له دې امله د عيلي د
کورنۍ دپاره مې قسم خوړلی چې د
هغه د کورنۍ ګناه به هېڅکله د
قربانۍ او يا نذرانو په ورکولو سره
لیرې نه شي.»

۱۵ سموييل تر سبا پورې پروت
ؤ او بيا هغه پاڅېده او د څښتن د
کور دروازې يې خلاصې کړې. هغه
ووېرېده چې عيلي ته د خپلې رويا
په اړه ووايي. ۱۶ خو عيلي په هغه
باندې غږ وکړ او ويې ويل: «اې
سموييله! زما زويه!» سموييل ځواب

ورکړ: «زه دلته یم.» ۱۷ عیلي
پوښتنه وکړه: «ښښتن تاته څه
وویل؟ زما څخه یې مه پټوه، که
چېرې هغه څه چې خدای تاته ویلي
دي ماته ونه وایې، نو خدای دې
تاته سخته سزا درکړي.» ۱۸ نو
سموییل هغه ته هرڅه وویل، د هغه
څخه یې هېڅ شی پټ نه کړ. عیلي
وویل: «هغه ښښتن دی. هرڅه چې
د هغه په نظر کې ښه ښکاري، هغه
دې وکړي.»

۱۹ سموییل لویېده او ښښتن د

هغه سره ؤ. د هرځه پېشګويي به يې چې کوله هغه رښتيا کېدله. ۲۰ ټول اسراييليان د دان څخه په شمال کې او تر بيرشبع په جنوب کې په دې پوه شول چې سموييل په رښتيا سره د څښتن نبي ؤ. ۲۱ څښتن به په شيلوه کې سموييل ته ځان ښکاره کاوه او خپل پيغام به يې ورته رساوه.

۱ سموييل به د اسراييلو ټول قوم ته د خدای خبرې رسولې.

فلسطینیان د لوظ صندوق په زور نیسي

اسراییلیان د فلسطینیانو سره د جنګ دپاره روان شول، اسراییلیانو په ابن عزر او فلسطینیانو په افیق کې خیلې خېمې ودرولې. ۲ فلسطینیانو خپل ځواکونه د اسراییلو سره د مقابلې دپاره ځای په ځای کړل. څنګه چې جګړه پیل شوه، نو اسراییلیانو د فلسطینیانو له خوا ماتې وخوړه، د جنګ په ډګر کې نژدې څلور زره اسراییلیان ووژل شول.

۳ کله چې ژوندي پاتې شوي
کسان بېرته کمپ ته راستانه شول،
نو د اسراييلو سپین‌ږیرو وویل:
«ولې نن ورځ څښتن فلسطينيان
پرېښودل چې مونږ ته ماتې راکړي؟
راځئ چې د شيلوه څخه د څښتن د
لوظ صندوق راوړو، ترڅو هغه
زمونږ سره لاړ شي او مونږ د
دښمنانو څخه وژغوري.» ۴ نو
عسکرو شيلوه ته خپل استازي
ولېږل چې د مطلق قادر څښتن د
لوظ صندوق راوړي چې هغه د
اسماني مخلوقاتو دپاسه په تخت

باندې ناست دی. او د عیلي دوه
زامن حفني او فینحاس د لوظ د
صندوق سره راغلل.

۵ کله چې د لوظ صندوق
راورسېده، نو اسراییلیانو په داسې
لوړ اواز سره د خوشحالۍ چیغې
ووهلې چې ځمکه ولړزېدله. ۶
څنګه چې فلسطینیانو دا چیغې
واورېدلې، پوښتنه یې وکړه: «د
عبرانیانو په کمپ کې دا چیغې د څه
دپاره دي؟» کله چې فلسطینیان پوه
شول چې د ښبتن د لوظ صندوق د

عبرانیانو کمپ ته راوړل شو، ۷
هغوی وویرېدل او ویې ویل: «د
خدایانو څخه کوم یو د هغوی کمپ
ته راغی. افسوس زمونږ په حال!
ځکه چې د دې څخه مخکې
هېڅکله داسې پېښه نه وه شوې. ۸
افسوس زمونږ په حال! څوک به
مونږ د دې قدرتمندو خدایانو د
لاسونو څخه خلاص کړي؟ دا هغه
خدایان دي چې مصریان یې په
دښته کې په ډول ډول بلاګانو باندې
ووژل. ۹ ای فلسطینیانو زړور
اوسئ! د مېړنو په شان وجنګېږئ

هسې نه چې مونږ د عبرانيانو غلامان شو، لکه څنګه چې دوی زمونږ غلامان وو. نو د مېړنو په شان جنګ وکړئ!»

١٠ نو فلسطينيانو سخت جنګ وکړ. اسراييلو ماتې وخوړله او هر يو خپل کور ته وتښتېد. دا ډېره لويه وژنه وه يعني دېرش زره اسراييلي عسکر ووژل شول. ١١ د خدای د لوظ صندوق ونيول شو او د عيلي زامن حفني او فينحاس دواړه ووژل شول.

۱۲ په هماغه ورځ د بنیامین د
قبیلې یو سړی د جنګ د میدان
څخه وتښتېد او شیلوه ته لاړ. د هغه
کالي شلېدلي وو او په خپل سر
باندې یې خاورې اچولې وې. ۱۳
کله چې هغه راورسېد، عیلي په
خپلې چوکۍ باندې د سرک په غاړه
ناست ؤ. په ځیر یې کتل، ځکه چې
د هغه زړه د خدای د لوظ صندوق
دپاره لړزېده. کله چې هغه سړی
ښار ته ورننوت او څه چې پېښ

شوي وو بيان يې کړل، نو په ټول
ښار کې چيغې شوې. ۱۴-۱۵ عيلي اته
نوي کلن ؤ او ړوند ؤ، خو د خلکو
چيغې يې واورېدلې بيا يې پوښتنه
وکړه: «دا شورماشور د څه دپاره
دی؟» بنيامينی سړی زر عيلي ته
ورغی. هغه ته يې وويل: ۱۶ «زه
همدا اوس د جنګ د ميدان څخه
راغلم او همدا نن له هغه ځای نه
راتښتېدلی يم.» عيلي پوښتنه وکړه:
«ای زويه! څه پېښه شوې ده؟» ۱۷
هغه سړي چې دا خبر يې راوړی ؤ،
ځواب ورکړ: «اسراييليان د

فلسطينيانو ثخه تښتېدلي دي او
لښكرو ته دروند زيان رسېدلى دى،
ستا دواړه زامن حفني او فينحاس
هم وژل شوي دي او د خداى د
لوظ صندوق نيول شوى دى.» ۱۸
کله چې هغه سړي د لوظ د
صندوق يادونه وکړه، عيلي د خپلې
چوکۍ څخه چې د ښار د دروازې
په څنګ کې وه، په شا وغورځېد.
څرنګه چې هغه سپين ږيرى او
دروند سړى ؤ، ورمېږ يې مات شو
او مړ شو. هغه څلوېښت کاله د
اسراييلو مشر ؤ.

د فینحاس د کونډې مړینه

۱۹ د عیلي انږور یعنې د
فینحاس ښځه امیدواره وه او د هغې
د اولاد د زیږېدلو وخت نژدې ؤ.
کله چې هغې دا خبر واورېد چې د
خدای د لوظ صندوق نیول شوی
دی او د هغې خسر او مېړه مړه
شوي دي، په هغې باندې د اولاد د
زیږوني درد راغی او اولاد یې
وزیږاوه. ۲۰ څنګه چې هغه د مرګ
په حال کې وه، هغو ښځو چې د
هغې سره وې، ویې ویل: «مه

نا امیده کېږه، تا زوی وزېږاوه.» خو هغې ورباندې پروا ونه کړه او ځواب يې ورنه کړ. ۲۱ هغې په هغه هلک باندې ايخابود نوم کېښود او دا يې څرګنده کړه: «د خدای جلال د اسراييلو څخه لاړ.» دا يې ځکه وويل چې د خدای د لوظ صندوق نيول شوی ؤ او د هغې خسر او مېړه مړه شوي وو. ۲۲ هغې وويل: «د خدای جلال د اسراييلو څخه لاړ، ځکه چې د خدای د لوظ صندوق نيول شوی دی.»

د لوط صندوق د فلسطین په ښارونو کې

۱ وروسته له دې چې فلسطينيانو د خدای د لوط صندوق ونيوه، هغه یې د ابن عزر څخه د اشدود ښار ته یووړ. ۲ هغوی دا صندوق د خپل خدای یعنې د داجون بتخانې ته یووړ او د داجون په خوا کې یې کېښود. ۳ کله چې د اشدود خلک په راتلونکې ورځ د وخته پاڅېدل، ويې ليدل چې د داجون بت د ښتن د لوط صندوق

په مخکې په ځمکې باندې پړمخې
پروت ؤ! نو دوی داجون راواخیست
او ببرته یې په خپل ځای کې
کېښنود. ④ خو کله چې دوی په
راتلونکې سهار پاڅېدل، داجون د
څښتن د لوظ د صندوق په مخکې
په ځمکې باندې بیا پړمخې لوېدلی
ؤ! دا ځل د بت سر او لاسونه مات
شوي وو او د دروازې په چوکاټ
باندې پراته وو. یوازې د هغه بدن
پاتې ؤ. ⑤ په همدې خاطر د
داجون کاهنان او عبادت کوونکې تر
نن ورځې پورې په اشدود کې د

داجون د بتخانې د دروازې په
چوکاټ باندې پښه نهږدي.

۶ ښبنتن د اشدود خلکو ته
درنه سزا ورکړه او هغوی یې سخت
وویرول. هغه د اشدود او د هغه د
شاوخوا سیمو خلک د پړسوب په
مرض باندې اخته کړل. ۷ کله چې
د اشدود خلکو دا پېښه ولیدله
هغوی وویل: «د اسراییلو د خدای د
لوظ صندوق باید نور زمونږ سره
پاتې نه شي، ځکه چې د هغوی
خدای مونږ او زمونږ خدای داجون

ته سزا ورکوي.» [٨] نو هغوی استازي ولېږل او د فلسطينيانو ټول پاچاهان يې يوځای راوغوښتل او د هغوی څخه يې پوښتنه وکړه: «د اسراييلو د خدای د لوظ صندوق سره څه وکړو؟»

هغوی ځواب ورکړ: «هغه جت ته يوسئ» نو هغه يې د فلسطين بل ښار يعني جت ته يووړ. [٩] خو وروسته له دې چې صندوق هلته ورسېده، څښتن هغه ښار ته هم سزا ورکړه او په هغوی باندې يې سخته

وېره او وارخطايي راوستله. ښبښتن د هغه ښار ټول خلک د ځوانانو څخه نيولې تر زړو پورې د پړسوب په مرض باندې اخته کړل. ۱۰ نو دوی د خدای د لوظ صندوق د فلسطين يو بل ښار عقرون ته ولېږه، خو کله چې صندوق هلته ورسېده خلکو چيغې ووهلې: «هغوی د اسراييلو د خدای د لوظ صندوق د دې دپاره دلته راوړی دی چې مونږ ټول ووژني.» ۱۱ نو دوی د فلسطينيانو ټول پاچاهان بيا يوځای سره راوغوښتل او وېې ويل: «د

اسراییلو د خدای د لوظ صندوق ولیږئ، پرېږدئ چې هغه بېرته خپل ځای ته ولیږل شي، که نه، نو مونږ او زمونږ قوم به ووژني.» په ټول ښار کې وېره او وارخطايي خپره وه، ځکه چې خدای هغوی ته ډېره درنه سزا ورکوله. ۱۲ هغه خلک چې مړه نه شول د پړسوب په مرض باندې اخته شول. خلکو د مرستې دپاره خپلو خدایانو ته چیغې ووهلې.

د لوظ صندوق اسراییلو ته بېرته استول کیږي

١ هغه وخت چې د څښتن د
لوظ صندوق اووه مياشتې د فلسطين
په سيمه کې ؤ، ٢ خلکو کاهنان او
فال کتونکي راوغوښتل او د هغوی
څخه يې پوښتنه وکړه: «د څښتن د
لوظ د صندوق سره څه وکړو؟
څنګه يې خپل اصلي ځای ته بېرته
واستوو؟» ٣ هغوی ځواب ورکړ:
«که تاسو د اسراييلو د خدای د لوظ
صندوق استوئ، نو بايد د هغه سره
نذرانه هم واستوئ چې ستاسو د
ګناه بدله ادا کړي. د لوظ صندوق
بايد بېرته بې له نذرانې ونه لېږل

شي، په دې ډول به تاسو روغ شئ او تاسو ته به څرګنده شي چې ولې هغه تاسو ته سزا درکوله.» ۴

خلکو پوښتنه وکړه: «څه ډول نذرانه هغه ته واستوو؟» هغوی ځواب ورکړ: «د فلسطینیانو د پاچاهانو د شمېر له مخې د پړسوب د مرض پنځه د سرو زرو نمونې او پنځه د سرو زرو موږکان، ځکه چې هماغه یوشان بلا تاسې ټول او ستاسو پاچاهان وهلي دي. ۵ تاسو باید د پړسوب او د هغو موږکانو نمونې جوړې کړئ چې هېواد

ورانوي او د اسراییلو خدای ته
عزت ورکړئ. ښایي چې هغه تاسو،
ستاسو خدایانو او ستاسو خاورې ته
سزا ورکول بس کړي. ۶ تاسو ولې
د مصریانو او فرعون په شان خپل
زړونه سخت کړي دي؟ دا مه
هېروئ چې څنګه خدای هغوی
مسخره کړل، ترڅو چې هغوی
اسراییلو ته اجازه ورکړه چې د مصر
څخه لاړ شي. ۷ اوس یوه نوې
ګاډۍ تیاره کړئ او دوه غواګانې
چې خوسکي یې زېږولي وي او
هېڅکله د هغو په غاړو باندې جغ نه

وي ایښودل شوی، په ګاډۍ پورې وتړۍ او د هغوی خوسکي بېرته غوجل ته بوځئ. ⑧ د ښتن د لوظ صندوق واخلئ، په ګاډۍ کې یې کېږدئ او هغه د سرو زرو شیان چې تاسې یې د خپلې ګناه په بدل کې هغه ته ورلېږئ په یوې صندوقچه کې د هغه په خوا کې کېږدئ، بیا یې ولېږئ چې په خپله لاره شي. ⑨ نو بیا هغې ته وګورئ، که چېرې هغه خپلې سیمې ته یعنې د بیت شمس په لور لاړ، دا د دې معنی لري چې دا د اسراییلو خدای

دی چې په مونږ یې دغه لوی افت
راوستلی دی، خو که چېرې لاړ نه
شو، نو بیا به پوه شو چې دا بلا هغه
نه ده رالېږلې او دا یوازې یوه
تصادفي پېښه وه.»

١٠ نو فلسطینیانو همداسې
وکړل. دوه لنګې غواګانې یې
واخیستلې، ګاډۍ پورې یې وتړلې او
د هغو خوسکي یې په غوجل کې
بند کړل. ١١ هغوی د لوظ صندوق
او هغه صندوقچه چې په هغې کې د
موږکانو او د پړسوب د مرض د

سرو زرو نمونې وې په ګاډۍ کې
کېښودلې. ۱۲ نو غواګانې نېغې د
بيت شمس خواته لاړې. په ټوله
لاره باندې يې رمباړې وهلې او
چپ يا ښي خواته نه ګرځېدلې. د
فلسطينيانو پاچاهان د بيت شمس تر
پولې پورې په هغوی پسې لاړل.

۱۳ د بيت شمس خلکو په دره
کې خپل غنم لو کول او کله چې
هغوی خپلې سترګې پورته کړې او د
لوظ صندوق يې وليده، په ليدلو سره
يې خوشحاله شول. ۱۴ ګاډۍ د يو

سړي پټې ته چې یوشع نومېده او په بیت شمس کې اوسېده، راغله او هلته د یو لوی ګټ په خوا کې ودرېدله. خلکو د ګاډۍ لرګي مات کړل او غواګانې یې د سوځېدونکې نذرانې په توګه ښتن ته قرباني کړې. ۱۵ لاویانو د ښتن د لوظ صندوق او هغه صندوقچه چې په هغې کې د سرو زرو شیان وو، راښکته کړل او په هغه لوی ګټ باندې یې کېښودل. په هغه ورځ د بیت شمس خلکو سوځېدونکې نذرانې او نورې قربانۍ ښتن ته

وړاندې کړې. ۱۶ د فلسطينيانو پنځو
پاچاهانو دا ټول وليدل او په هماغه
ورځ عقرون ته ستانه شول.

۱۷ هغه د پړسوب د مرض د
سرو زرو نمونې چې فلسطينيانو د
خپلو ګناهونو په بدل کې څښتن ته
لېږلې وې، هغه د اشدود، غزه،
اشقلون، جت او عقرون د هر ښار
دپاره يوه نمونه وه. ۱۸
همدارنګه هغوی د سرو زرو
موږکانو څخه يو يو هر يو ښار
دپاره ولېږه چې په هغو کې قلعه

لرونکي او بې دېواله کلي شامل وو او پنځو فلسطيني پاچاهانو وربانديې حکمراني کوله. هغه لوی ګټ چې د ښبنتن د لوظ صندوق يې په هغې بانديې کېښود تر نن ورځې پورې د بيت شمسي يوشع په پټي کې دی، دا د هغه شاهد دی چې هلته څه پېښ شوي وو.

١٩ ښبنتن د بيت شمس د خلکو څخه اويا سړي ووژل، ځکه چې هغوی د لوظ د صندوق دننه وکتل. خلکو وير کاوه، ځکه چې ښبنتن په

هغوی کې ډېره لويه وژنه وکړه. ۲۰
نو د بيت شمس خلکو پوښتنه وکړه:
«څوک کولای شي چې د څښتن
يعنې پاک خدای په حضور کې
ودرېږي؟ صندوق چېرته ولېږو چې
زمونږ څخه لېرې شي؟» ۲۱ نو دوی
د قريت يعاريم د ښار خلکو ته
استازي واستول ويې ويل:
«فلسطينيانو د څښتن د لوظ
صندوق بېرته رالېږلی دی، راشئ او
تاسې يې خپل ځای ته يوسئ.»

۱ نو د قريت يعاريم خلکو د

خښتن د لوظ صندوق راواخيست او هغه يې د ابيناداب کور ته چې د يوې غونډۍ دپاسه ؤ، يووړ. د هغه زوی العازار يې وقف کړ چې د خښتن د لوظ صندوق وساتي. [٢] د خښتن د لوظ صندوق د اوږدې مودې دپاره يعنې خه ناخه شل کاله په قريت يعاريم کې پاتې شو. په دې موده کې ټولو اسراييلو وير وکړ او د خښتن په لټون کې شول.

سموييل په اسراييلو باندې حکومت کوي

٣ سمویيل د اسراییلو قوم ته
وویل: «که چېرې تاسو د زړه له
کومې څښتن ته راګرځئ، نو تاسو
باید پردي خدایان او د عشتاروت
بتان له خپلو ځانونو څخه لېرې
کړئ. خپل ځانونه په پوره توګه
څښتن ته وقف کړئ او یوازې د هغه
عبادت وکړئ، نو هغه به تاسو د
فلسطینیانو څخه وژغوري.» ٤ نو
اسراییلو د بعل او عشتاروت بتان
لېرې کړل او یوازې د څښتن عبادت
یې کاوه.

۵ بیا سموییل ټول اسراییلیان
راوغوښتل چې په مصفه کې سره
راټول شي او ورته ویې ویل: «زه به
ښتن ته ستاسو دپاره دعا وکړم.»
۶ کله چې هغوی په مصفه کې سره
راټول شول، د ځاه څخه یې اوبه
راوویستلې او د ښتن په وړاندې
یې د نذرانې په توګه توی کړې. هغه
ورځ یې روژه ونیوله او هلته یې دا
اقرار وکړ: «مونږ د ښتن په
وړاندې ګناه کړې ده.» سموییل د
اسراییلو مشر ؤ او خپل کار به یې
په مصفه کې کاوه. ۷ کله چې

فلسطینیانو واورېدل چې اسراییلیان
په مصفه کې سره راټول شوي دي،
نو د فلسطینیانو پنځه پاچاهان د
خپلو کسانو سره روان شول چې په
هغوی باندې حمله وکړي. ځنګه
چې اسراییلو دا واورېدل، نو
ووېرېدل. ٨ هغوی سموییل ته
وویل: «زمونږ دپاره زمونږ ځښتن
خدای ته زاري کول مه پرېږده چې
مونږ د فلسطینیانو څخه وژغوري.»
٩ نو سموییل یو شیدې رودونکی
وری واخیست او هغه ټول یې د
سوځېدونکې نذرانې په توګه ښتن

ته وړاندې کړ. هغه د اسراییلیانو
دپاره ښبنتن ته فریاد وکړ او ښبنتن
د هغه فریاد واورېد. ۱۰ په هغه شېبه
کې چې سموییل سوځېدونکې
نذرانه قرباني کوله، فلسطینیان د
جګړې دپاره اسراییلو ته رانژدې
شول، خو په هغه ورځ ښبنتن په
فلسطینیانو باندې د اسمان څخه
تندر راوغورځاوه. هغوی بیخي
وارخطا شول او له وېرې وتښتېدل.
۱۱ اسراییلیان د مصفې څخه ووتل
او تر بیت‌کار پورې په فلسطینیانو
پسې شول او په لاره کې یې هغوی

ووژل.

١٢ په هغه وخت کې سموييل
يوه تيږه واخيستله او هغه يې د
مصفې او شن ترمنځ ودروله. هغه يې
«د مرستې د تيږې» په نوم ياده کړه
او ويې ويل: «تر اوسه پورې څښتن
زمونږ سره مرسته کړې ده.» ١٣ نو
فلسطينيانو ډېره بده ماته وخوړله، تر
ډېر وخته پورې يې بيا په اسراييلو
باندې حمله ونه کړه. ترڅو چې
سموييل ژوندی ؤ، د څښتن لاس د
هغوی په ضد اوچت ؤ. ١۴ د عقرون

څخه تر جت پورې ټول هغه ښارونه چې فلسطينيانو د اسراييلو څخه نيولي وو، بېرته اسراييلو ته ورکړل شول. اسراييلو د دغو ښارونو نژدې سيمې هم د فلسطينيانو څخه ازادې کړې. د اسراييلو او اموريانو ترمنځ هم سوله وشوه.

١٥ سموييل د خپل ژوند تر پايه پورې د اسراييلو مشر ؤ. ١٦ هغه به هر کال په بيت ييل، جلجال او مصفې باندې ګرځېده او په دې

ځایونو کې به یې شخړې حل کولې.
١٧ بیا به هغه بېرته رامه ته ستنېده،
ځکه چې هلته د هغه کور ؤ او په
دې ځای کې هم هغه د قاضي په
توګه خدمت کاوه. په رامه کې یې د
څښتن دپاره د قربانۍ ځای جوړ
کړ.

اسراییلیان پاچا غواړي

١ کله چې سموییل زوړ شو، نو
خپل زامن یې د قاضیانو په توګه د
اسراییلو دپاره وټاکل. ٢ د هغه د
مشر زوی نوم یوییل او د کشر زوی

نوم ابیا ؤ. هغوی په بیرشبع کې
قاضیان وو. ۳ خو هغوی د خپل
پلار په لاره روان نه وو. د هغوی
شوق یوازې پیسې پیدا کول ؤ، نو
رشوت به یې اخیست او انصاف به
یې تر پښو لاندې کاوه.

۴ نو د اسراییلو ټول
سپین ږیري سره راټول شول او رامې
ته لاړل، ترڅو د سموییل سره
وګوري. ۵ سموییل ته یې وویل:
«ګوره، ته زوړ شوی یې او ستا
زامن ستا په لاره نه ځي. اوس

زمونږ دپاره پاچا وټاکه چې په مونږ باندې حکومت وکړي، ترڅو مونږ هم د نورو ټولو قومونو په شان پاچا ولرو.» ۶ سموييل د هغوی په دې غوښتنه خوشحاله نه ؤ. نو هغه ښتن ته دعا وکړه. ۷ ښتن هغه ته وويل: «سموييله! هرڅه چې قوم درڅخه غواړي هماغسې وکړه. هغوی ته نه يې رد کړی، بلکې زه يې د خپل پاچا په توګه رد کړی يم. ۸ د هغه وخت څخه چې ما دوی د مصر څخه راوويستل، زه يې پرېښودم او د نورو خدايانو عبادت

يې وکړ. هغوی اوس ستا سره هغه
کار کوي کوم چې هغوی تل زما
سره کړی دی. ۹ نو بیا څه چې
هغوی درڅخه غواړي هماغسې
وکړه، خو هغوی ته په کلکه
خبرداری ورکړه او ورته وښایه چې
پاچاهان به د دوی سره څنګه چلند
کوي.»

۱۰ سموییل د ښښتن ټولې
خبرې هغه خلکو ته بیان کړې چې
د هغه څخه یې د پاچا غوښتنه کړې
وه. ۱۱ سموییل څرګنده کړه:

«ستاسو پاچا به ستاسو سره داسې چلند وکړي، هغه به ستاسو زامن واخلي او د هغو څخه به عسکر جوړ کړي. ځينې به يې په جنګي ګاډيو کې خدمت کوي، نور به د هغه سپاره عسکر وي او ځينې به د هغه د ګاډيو په مخکې ځغلي. (۱۲) ځينې به د زر کسيزه ډلې او ځينې به د پنځوس کسيزه ډلې قوماندانان وټاکي. ستاسو زامن به د پاچا ځمکه قلبه کوي، د هغه حاصلات به راټولوي او د وسلې او د جنګي ګاډيو دپاره به سامان جوړوي. (۱۳)

هغه به ستاسو لورګانې بوځي او
هغه ته به عطر جوړوي، پخلی به
ورته کوي او ډوډۍ به ورته پخوي.
۱۴ هغه به ستاسو څخه ډېر ښه پټي
او د انګورو او زيتونو باغونه واخلي
او خپلو منصبدارانو ته به يې
ورکړي. ۱۵ هغه به ستاسو د غلو
دانو او انګورو لسمه برخه واخلي او
خپلو درباريانو او افسرانو ته به يې
ورکړي. ۱۶ هغه به ستاسو څخه
غلامان، وينځې او ستاسو ډېرې ښې
پادې او خره د خپل کار دپاره
واخلي. ۱۷ هغه به ستاسو د رمو

څخه لسمه برخه اخلي او تاسو به
خپله به د هغه غلامان شئ. ۱۸ هغه
ورځ به راشي کله چې تاسو د خپل
پاچا له لاسه چې د خپل ځان دپاره
مو غوره کړی دی، سخت شکايتونه
وکړئ. خو څښتن به ستاسو
شکايتونو ته غوږ ونه نيسي.»

۱۹ خو قوم د سموييل د خبرو د
اورېدلو څخه انکار وکړ او ويې
ويل: «نه! مونږ پاچا غواړو. ۲۰
مونږ هيله لرو چې د نورو ټولو
قومونو په شان شو. پاچا به په مونږ

باندې حکومت وکړي او په جګړې کې به زمونږ لارښوونه کوي.» ۲۱
سموییل د هغوی خبرې واورېدلې، بیا یې دا هرڅه ښښتن ته وړاندې کړل. ۲۲ ښښتن ځواب ورکړ: «څه چې دوی غواړي هغه وکړه، ورته یو پاچا وټاکه.» بیا سموییل د اسراییلو قوم ته وویل: «هر یو دې خپل کور ته لاړ شي.»

شاوول د سموییل سره لیدنه کتنه کوي

۱ د بنیامین د قبیلې څخه یو شتمن سړی ؤ چې قیس نومېده. هغه

د ابي ییل زوی او د صرور لمسی ؤ.
د بکورت په کورنۍ پورې یې اړه
درلودله چې د افیح د طایفې یوه
برخه وه. ۲ قیس یو زوی درلود
چې شاوول نومېده، هغه یو ښکلی
ځوان ؤ چې په اسراییلو کې له هغه
څخه څوک زیات ښکلی نه ؤ او قد
یې د نورو څخه لوړ ؤ.

۳ د قیس خرې ورکې شوې
وې، نو هغه شاوول ته وویل: «یو
نوکر د ځان سره واخله، لاړ شه او
خرې ولټوه.» ۴ هغوی د افرایم په

غرنۍ سيمې او د شليشې په سيمه کې وګرځېدل، خو هغه يې پيدا نه کړې. نو د شعليم د سيمې څخه تېر شول، خو خرې هلته نه وې. بيا د بنيامين په ځمکه کې وګرځېدل، خو ويې نه موندلې.

٥ کله چې هغوی د صوف سيمې ته ورسېدل شاوول خپل نوکر ته چې ورسره ؤ وويل: «راځه چې بېرته کور ته لاړ شو، که نه، نو پلار به مې خرې هېرې کړي او زموږ په اړه به اندېښمن شي.» ٦ خو نوکر

په ځواب کې وویل: «ګوره! په دې ښار کې د خدای یو نبي دی چې د هغه ډېر درناوی کیږي، هغه چې هرڅه وایي رښتیا کیږي. راځه چې هغه ته ورشو، کېدای شي هغه مونږ ته ووایي چې هغه خرې چېرته موندلی شو.» ۷ شاوول ورته وویل: «که چېرې هغه ته ورشو، نو هغه سړي ته به څه ورکړو؟ ځکه چې زمونږ په بوجیو کې خواړه خلاص شوي دي او زمونږ سره سوغات هم نشته چې هغه نبي ته یې ورکړو. نو څه یوسو؟» ۸ نوکر

هغه ته په ځواب کې وويل: «ګوره!
ما سره نيم مثقال سپين زر شته، هغه
به نبي ته ورکړم، ترڅو هغه مونږ ته
لاره وښايي.» ۹ په پخوا زمانه کې
چې کله به په اسراييلو کې چا
غوښتل چې د خدای څخه سوال
وکړي، نو داسې به يې ويل: «راځئ
چې غيب ويونکي ته ورشو.» ځکه
چې اوسنی نبي به پخوا د
غيب ويونکي په نوم يادېده.

۱۰ شاوول خپل نوکر ته وويل:
«ښه خبره ده، راځه چې ځو.» نو

دوی هغه ښار ته لاړل چې نبي په
کې ؤ. ⑪ هغه وخت چې هغوی
ښار ته په غونډۍ باندې پورته
کېدل، ویې لیدل چې یو څو نجونې
د اوبو وړلو دپاره راروانې دي. د
هغوی څخه یې پوښتنه وکړه: «ایا
غیب ویونکی دلته دی؟» ⑫ هغوی
ځواب ورکړ: «هو، هغه ستاسو څخه
مخکې روان دی، زر کوئ هغه نن
زمونږ ښار ته راغلی دی، ځکه چې
نن ورځ خلک د عبادت په ځای
کې چې په غونډۍ باندې ده قرباني
کوي. ⑬ څنګه چې تاسو ښار ته

ننوځئ، نو مخکې له دې چې هغه د عبادت ځای ته د خوړلو دپاره پورته وخېژي، تاسو به یې پیدا کړئ. ترڅو پورې چې هغه راغلی نه وي خلک به ډوډۍ ونه خوري، ځکه چې هغه باید اول قربانۍ ته برکت ورکړي. وروسته به رابلل شوي خلک ډوډۍ وخوري. اوس پورته وخېژئ، نو په همدې وخت کې به یې پیدا کړئ.» ۱۴ نو شاوول او د هغه نوکر ښار ته روان شول او څنګه چې هغوی ښار ته ورننوتل، سموییل د دوی خواته راروان ؤ چې

د عبادت ځای ته وخېژي.

۱۵ د شاوول د راتګ څخه يوه
ورځ مخکې څښتن سموييل ته
ويلي وو: ۱۶ «سبا شاوخوا په دغه
وخت کې به يو سړی د بنيامين د
قبيلې څخه تاته درولېږم. ته به زما د
قوم د مشر په توګه د هغه سر په
تېلو غوړ کړې، هغه به زما قوم د
فلسطينيانو څخه وژغوري. ما د
خپل قوم تکليف ليدلی دی او د
مرستې په خاطر مې د هغوی فرياد
اورېدلی دی.» ۱۷ کله چې سموييل

شاوول ولیده، ښښتن هغه ته وویل:
«دا هماغه سړی دی چې تاته مې د
هغه په اړه ویلي وو. هغه به زما په
قوم باندې حکومت کوي.» ۱۸
شاوول د دروازې په خوله کې
سموییل ته ورنژدې شو او د هغه
څخه یې پوښتنه وکړه: «مهرباني
وکړئ ماته ووایئ چې د
غیب ویونکي کور چیرې دی؟» ۱۹
سموییل ځواب ورکړ: «زه
غیب ویونکی یم، زما څخه مخکې
عبادت ځای ته لاړ شئ، تاسو دواړه
به نن زما سره ډوډۍ وخورئ. هغه

څه چې ته غواړې پوه به شې، سبا
سهار به يې درته ووايم او تا به
رخصت کړم. ۲۰ د هغو خرو په اړه
چې درې ورځې مخکې ورکې شوې
دي اندېښنه مه کوه، هغه پيدا شوې
دي. هغه څوک چې د اسراييلو قوم
يې زيات غواړي، هغه ته او ستا د
پلار کورنۍ ده.» ۲۱ شاوول په
ځواب کې وويل: «زه د بنيامين د
قبيلې پورې تړلی يم، چې په
اسراييلو کې يوه ډېره کوچنۍ قبيله
ده او زما کورنۍ د بنيامين د قبيلې
يوه ډېره عادي کورنۍ ده. نو ولې

ماته داسې خبرې کوې؟»

۲۲ سموییل شاوول او د هغه
نوکر لویې کوټې ته دننه راوستل او
هغوی ته یې د دسترخوان په سر کې
ځای ورکړ چې هلته نژدې دېرش
تنه مېلمانه ناست وو. ۲۳ سموییل
اشپز ته وویل: «هغه د غوښې ټوټه
چې تاته مې درکړې وه او درته
ویلي مې وو چې بېل یې کېږده، هغه
اوس راوړه.» ۲۴ نو اشپز ورون
راوړ او د شاوول په مخکې یې
کېښود. سموییل وویل: «ګوره، دا

هغه غوښنه ده چې ستا دپاره ساتل شوې ده. ويې خوره! دا مې ستا دپاره ساتلې وه چې اوس يې د رابلل شويو خلکو سره وخورې.»
نو شاوول په هغه ورځ د سموييل سره ډوډۍ وخوړله.

٢٥ وروسته له دې چې هغوی د عبادت ځای څخه ښار ته راښکته شول، سموييل په خپل بام باندې د شاوول سره خبرې وکړې. ٢٦ هغوی سهار وختي پاڅېدل او سموييل شاوول ته چې په بام باندې ؤ، غږ

وکړ: «پاڅه! زه به تا رخصت کړم.» کله چې شاوول تیار شو، هغه او سموییل سره یوځای ووتل.

سموییل شاوول د پاچا په توګه ټاکي

٢٧ کله چې دوی د ښار پولې ته راښکته شول، سموییل شاوول ته وویل: «خپل نوکر ته ووایه چې زمونږ څخه مخکې لاړ شي.» نوکر مخکې شو او سموییل زیاته کړه: «دلته یوه شیبه ودرېږه، ترڅو د خدای پیغام درته ووایم.»

١ نو سموييل د زيتونو د تېلو
بوتل راواخيست او د شاوول په سر
يې تېل توی کړل، هغه يې ښکل کړ
او ويې ويل: «ته څښتن د خپل قوم
اسراييلو د مشر په توګه وټاکلې. ته
به د هغه په خلکو باندې پاچاهي
کوې او د ټولو دښمنانو نه به يې
وژغورې. دا هغه نښه ده چې ته
څښتن غوره کړی يې چې د هغه د
خلکو پاچا شې. ٢ نن کله چې ته
لاړ شې، نو د بنيامين په سيمه يعنې
په صلصح کې به د راحيل د قبر
تر څنګ د دوه سړيو سره مخامخ

شي. هغوی به تاته ووایي چې هغه
خرې چې ته د هغو د لټولو دپاره
تللی وې، پیدا شوې دي. اوس ستا
پلار د خرو خبره پرېښې ده او
ستاسو دپاره اندېښنه کوي. هغه
وایي: د خپل زوی په اړه څه وکړم؟
٣ بیا به له هغه ځای نه لاړ شې،
ترڅو د خېرې هغې غټې ونې ته
چې په تابور کې ده، ورسېږې. هلته
به د درېو سړیو سره مخامخ شې
چې خدای ته د عبادت کولو دپاره
بیت ییل ته روان دي. د یو سره به
درې سېرلي، د بل سره درې ډوډۍ

او د دریم سره به د شرابو ژی وي.

۴ هغوی به تاته سلام ووایي او تاته به دوه ډوډۍ درکړي، ته باید هغه قبولې کړې. ۵ وروسته له هغې به په جبعه کې د خدای د عبادت غونډۍ ته لاړ شې چې هلته د فلسطینیانو نظامي پوسته ده. د ښار په دروازه کې به ته د نبیانو له یوې ډلې سره مخامخ شې چې د غونډۍ څخه راښکته کیږي. نبیان به په جذبه کې نبوت کوي او نور خلک به د هغوی په وړاندې چنګ، چمبه، شپېلۍ او رباب غږوي. ۶ د څښتن

روح به ناڅاپه په تا باندې نازل شي
او ته به په ګډه د نبیانو سره نبوت
کوې. ته به هغه شان نه یې لکه
څنګه چې مخکې وې. ⑦ هرکله
چې دې دغه نښې ولیدلې هرڅه
چې ته یې ښه ګڼې هغه وکړه، ځکه
چې خدای ستا سره دی. ⑧ زما
څخه مخکې جلجال ته لاړ شه. زه
به درشم چې سوځېدونکې او د
سلامتی نذرانې وړاندې کړم. خو ته
باید اووه ورځې هلته انتظار وباسې،
ترڅو زه راشم او تاته ووایم چې څه
وکړې.»

۹ ځنګه چې شاوول د سموییل
څخه رخصت شو، خدای د شاوول
شخصیت بدل کړ. هغه ټولې نښې په
هماغه ورځ پوره شوې. ۱۰ کله چې
شاوول او د هغه نوکر جبعې ته
ورسېدل، شاوول د نبیانو د یوې ډلې
سره مخامخ شو. د خدای روح
ناڅاپه په هغه باندې نازل شو او د
هغوی سره یې یوځای په نبوت پیل
وکړ. ۱۱ هغو خلکو چې هغه یې له
پخوا څخه پېژانده ویې لیدل چې
هغه نبوت کوي. یو د بل څخه یې
پوښتنه وکړه: «د قیس په زوی

شاوول باندې څه وشول؟ ایا شاوول
هم د نبیانو څخه دی؟» ١٢ د هغه
ځای یو اوسېدونکي پوښتنه وکړه:
«د دې نورو نبیانو په هکله څه
وایئ، ستاسو په فکر د هغوی پلرونه
څوک دي؟» نو دا یو متل شو: «ایا
شاوول هم د نبیانو څخه دی؟» ١٣
وروسته له دې چې شاوول نبوت
پای ته ورساوه، هغه د عبادت ځای
ته وخوت.

١٤ څه موده وروسته چې د
شاوول کاکا هغه او د هغه نوکر

ولیدل د هغوی څخه یې پوښتنه وکړه: «تاسو چېرې وئ؟» شاوول ځواب ورکړ: «خرې مو لټولې، خو چې کله هغه مو پیدا نه کړې، نو سموییل ته ورغلو.» ۱۵ د شاوول کاکا پوښتنه وکړه: «هغه تاسو ته څه وویل؟» ۱۶ شاوول ځواب ورکړ: «سموییل مونږ ډاډه کړو چې خرې پیدا شوې دي.» خو شاوول هغه څه چې سموییل د ده د پاچا کېدلو په اړه ویلي وو، خپل کاکا ته څه ونه ویل.

شاوول د پاچا په توګه غوره کېږي

۱۷ سموييل د اسراييلو قوم په
مصفي کې د څښتن حضور ته راټول
کړ ۱۸ او ورته ويې ويل: «د
اسراييلو څښتن خدای داسې وايي:
‹ما تاسو د مصر څخه راوويستلئ او
تاسو مې د مصريانو او هغو ټولو
قومونو څخه وژغورلئ چې په تاسو
باندې يې ظلم کاوه. ۱۹ خو تاسو
نن خپل خدای چې تاسو يې د ټولو
مصيبتونو او سختيو څخه ژغورلي
يئ، ردوئ او ورته وايئ چې مونږ

ته پاچا راکړه چې په مونږ باندې
حکومت وکړي. ډېر ښه، نو اوس د
خپلو قبیلو او طایفو سره د ښتن
په مخکې حاضر شئ.›»

٢٠ کله چې سموییل د اسراییلو
ټولې قبیلې د ښتن حضور ته
راټولې کړې، د بنیامین قبیله یې د
پچې له مخې غوره کړه. ٢١ بیا هغه
د بنیامین قبیله د هغې د طایفو سره
وړاندې راوستله او د مطري طایفه
وټاکل شوه. په پای کې د قیس زوی
شاوول غوره کړای شو، خو کله چې

هغوی شاوول ولټاوه هغه پیدا نه شو.
٢٢ هغوی د څښتن څخه پوښتنه
وکړه: «ایا هغه سړی تر اوسه دلته
راغلی دی؟»

څښتن وویل: «هو، هغه خپل
ځان د بارونو په منځ کې پټ کړی
دی.» ٢٣ نو دوی په منډه لاړل، هغه
یې راوست او څنګه چې هغه د
خلکو په منځ کې ودرېده، نو قد یې
د نورو څخه لوړ ؤ. ٢۴ سموییل ټول
قوم ته وویل: «دا هغه سړی دی
چې څښتن غوره کړی دی، زمونږ

په منځ کې د هغه په شان هېڅوک
نشته.» خلکو چيغې کړې: «ژوندی
دې وي پاچا!»

٢٥ سموييل قوم ته د پاچاهۍ
حقونه او فرايض بيان کړل. هغه يې
په سند کې وليکل او سند يې د
څښتن په حضور کې کېښود.
وروسته يې هر يو خپل کور ته
رخصت کړ. ٢٦ شاوول هم خپل
کور ته چې په جبعه کې ؤ، لاړ او د
هغه سره ځينې زړور سړي چې
خدای د هغوی زړونه بدل کړي وو،

لاړل. ۲۷ خو ځينو بېکاره خلکو
وويل: «دغه سړی به څنګه مونږ
وژغوري؟» هغوی شاوول ته په
سپکه سترګه وکتل او هغه ته يې
سوغاتونه رانه وړل، خو شاوول
غلی پاتې شو.

شاوول د يابيش ښار ازادوي

۱ په دې وخت کې د عمون
پاچا ناحاش روان شو او د يابيش
ښار يې چې په جلعاد کې ؤ، کلابند
کړ. د يابيش خلکو ناحاش ته وويل:
«زمونږ سره يو تړون وکړه، مونږ به

تا د خپل مشر په توګه ومنو.» ②

ناحاش په ځواب کې وویل: «زه به ستاسو سره په یو شرط د سولې تړون وکړم، چې ستاسو د هر یو ښې سترګه وباسم، ترڅو د ټولو اسراییلو دپاره د رسوایۍ سبب شي.»

③ د یابیش سپین ږیرو وویل: «مونږ ته اووه ورځې وخت راکړه چې مونږ ټولو اسراییلو ته استازي ولیږو. که چېرې هېڅوک مونږ ونه ژغورلو، نو بیا به مونږ تاسو ته تسلیم شو.»

۴ کله چې استازي جبعې ته
چې شاوول په کې اوسېده ورسېده،
نو خلکو ته يې خبر ورکړ او هغوی
په لوړ اواز سره وژړل. ۵ په دې
وخت کې شاوول د خپلو غويانو
شاته د پټې څخه راغی، هغه پوښتنه
وکړه: «څه پېښ شوي دي؟ دا
خلک ولې ژاړي؟» نو هغوی د
يابيش د استازو خبره ورته بيان کړه.
۶ کله چې شاوول د هغوی خبرې
واورېدلې، د خدای روح ناڅاپه په
هغه باندې نازل شو او هغه ډېر
زيات په قهر شو. ۷ هغه يوه جوړه

غویان ووژل، هغه یې ټوټې، ټوټې
کړل او د استازو په وسیله یې ټولو
اسراییلو ته واستول او خبرداری یې
ورکړ: «هر هغه څوک چې د شاوول
او سموییل پسې جګړې ته لاړ نه
شي، نو د هغوی د غویانو سره به
همداسې عمل وشي.» په دې وخت
کې په قوم باندې د څښتن ویره
راغله او هغوی ټول سره یوځای
راغلل. ۸ کله چې شاوول هغوی
په بازق کې سره راټول کړل، د
اسراییلو د خلکو شمېر درې لکه او
د یهودیانو شمېر دېرش زره تنه وو.

۹ دوی هغو استازو ته چې د
یابیش څخه راغلي وو، وویل:
«خپلو خلکو ته ووایئ چې تاسو به
سبا د غرمې څخه مخکې وژغورل
شئ.» کله چې د یابیش خلکو پیغام
تر لاسه کړ، هغوی ډېر خوشحاله
شول. ۱۰ نو عمونیانو ته یې وویل:
«سبا به مونږ تاسو ته تسلیم شو، څه
چې ستاسو خوښه وي زمونږ سره
یې وکړئ.»

۱۱ په هماغه شپه شاوول خپل
خلک په درې ډلو باندې ووېشل،

سهار وختي يې د عمونيانو په كمپ باندې حمله وكړه او د ورځې تر غرمې پورې يې هغوی ووژل. هغه عمونيان چې ژوندي پاتې شوي وو داسې خواره واره شول، چې د هغوی دوه كسان هم سره يوځای پاتې نه شول.

١٢ بيا د اسراييلو خلكو سمو‌ييل ته وويل: «هغه خلك څوک وو چې ويل يې چې شاوول بايد زموږ پاچا نه شي؟ هغوی موږ ته راوسپارئ چې ويې وژنو!» ١٣ خو شاوول

وویل: «نن به هېڅوک نه وژل کیږي، ځکه چې دا هغه ورځ ده چې څښتن اسراییل ژغورلي دي.» ۱۴ نو سموییل خلکو ته وویل: «راشئ چې ټول جلجال ته لاړ شو او یوځل بیا شاوول د خپل پاچا په توګه اعلان کړو.» ۱۵ بیا ټول قوم جلجال ته لاړ او د څښتن په حضور کې یې شاوول د خپل پاچا په توګه اعلان کړ. په هغه ځای کې دوی څښتن ته د سلامتۍ نذرانې قربانۍ کړې او شاوول او د اسراییلو ټولو خلکو یو لوی جشن ونیوه.

د سموییل د خدای په امانی خبرې

۱ سموییل ټولو اسراییلو ته
وویل: «هرڅه چې تاسو زما څخه
وغوښتل ما هغه سرته ورسول او
تاسو ته مې یو پاچا وټاکه. ۲ تاسو
اوس د خپل مشر په توګه یو پاچا
لرئ. زه زوړ او سپین ږیری شوی یم
او دا دی زما زامن ستاسو سره دي.
زه د خپلې ځوانی څخه تر نن
ورځې پورې ستاسو مشر وم. ۳ زه
حاضر یم، که چېرې ما کوم غلط
کار کړی وي ماته د ښښتن او د هغه

غوره شوي پاچا په مخکې دا حقيقت ووايئ. ايا ما د چا څخه غويی يا خر اخيستی دی؟ ايا ما له چا سره ټګي کړې ده يا په چا باندې مې ظلم کړی دی؟ ايا ما د چا څخه رشوت اخيستی دی؟ که چيرې ما داسې کوم کار کړی وي، نو څه چې ما اخيستي وي هغه به بېرته ورکړم.»

۴ قوم ځواب ورکړ: «نه! تا نه زمونږ سره ټګي کړې ده او نه دې په مونږ باندې ظلم کړی دی. د هېڅا

ثخه دې ثه نه دي اخيستي.» ۵

سموييل ځواب ورکړ: «ثښتن او د هغه غوره شوى پاچا نن شاهدان دي چې تاسو خلک پوه شوئ چې زه په پوره توګه بې ګناه يم.» هغوى ځواب ورکړ: «هو، ثښتن زمونږ شاهد دى.»

۶ سموييل زياته کړه: «دا ثښتن ؤ چې موسى او هارون يې وټاکل او ستاسو نيکونه يې له مصر ثخه راوويستل. ۷ اوس په خپل ځاى باندې ودرېږئ. زه غواړم چې

تاسو د خدای په وړاندې د شواهدو
سره حاضر کړم او تاسو ته هغه
ښېګڼې در په یاد کړم چې خدای
ستاسو او ستاسو د نیکونو د ژغورلو
دپاره کړې دي. ٨ کله چې یعقوب
او د هغه کورنۍ مصر ته لاړل او
مصریانو په هغو باندې ظلم کاوه،
ستاسو نیکونو د مرستې دپاره
ښتن ته فریاد وکړ. نو هغه موسی
او هارون ورواستول او ستاسو
نیکونه یې له مصر څخه راوویستل
او هغوی یې په دې خاوره کې ځای
په ځای کړل. ٩ خو خلکو خپل

ښښتن خدای هېر کړ. نو هغه دوی
فلسطینیانو، د موآب پاچا او د
حاصور د ښار د لښکر قوماندان
سیسرا ته په لاس ورکړل او هغوی
ورسره جنګ وکړ. ۱۰ نو هغوی د
مرستې دپاره ښښتن ته فریاد وکړ او
ویې ویل: ‹مونږ ګناه کړې ده ځکه
چې ای ښښتنه، ستا څخه مونږ مخ
اړولی دی او د بعل او عشتاروت د
بتانو عبادت مو کړی دی. مونږ د
خپلو دښمنانو څخه وژغوره، نو
مونږ به ستا عبادت وکړو!› ۱۱ بیا
ښښتن جدعون، باراق، یفتاح او په

اخره کې يې زه راواستولم. تاسو يې
د خپلو شاوخوا دښمنانو له لاسه
وژغورلئ، ترڅو په امن کې
واوسېږئ. ۱۲ خو کله چې تاسو
وليدل چې د عمون پاچا ناحاش په
تاسو باندې حمله کوي، تاسو ماته
وويل: ‹مونږ پاچا غواړو چې په
مونږ باندې حکومت وکړي.› که څه
هم څښتن ستاسو پاچا ؤ، خو هغه
مو رد کړ. ۱۳ اوس دا دی هغه پاچا
چې تاسو غوره کړی دی او غوښتی
مو دی. وګورئ، څښتن تاسو ته
پاچا ټاکلی دی ترڅو په تاسو باندې

حکومت وکړي. ۱۴ که چیرې د
خپل ښښتن خدای درناوی وکړئ، د
هغه خدمت وکړئ، هغه ته غوږ
ونیسئ او د هغه حکمونو ته غاړه
کېږدئ او که چیرې تاسو او ستاسو
پاچا د هغه پیروي وکړئ، نو ستاسو
هرڅه به ښه وي. ۱۵ خو که تاسو
ښښتن ته غوږ ونه نیسئ او د هغه د
حکمونو څخه سرغړونه وکړئ، نو
هغه به ستاسو او ستاسو د پاچا په
ضد شي. ۱۶ نو اوس په خپل ځای
باندې ودرېږئ. تاسو به د ښښتن
هغه لوی کار ووینئ چې ستاسو په

مخکې به يې وکړي. ۱۷ تاسو
پوهېږئ چې د دې موسم په دوران
کې چې د غنمو د لو وخت دی،
باران نه ورېږي. زه به دعا وکړم چې
څښتن تندر او باران راولېږي. کله
چې داسې وشي، نو تاسو به پوه شئ
چې د پاچا په غوښتلو سره مو د
څښتن په وړاندې لويه ګناه کړې
ده.»

۱۸ بيا سموييل دعا وکړه او په
هماغه ورځ څښتن تندر او باران
راولېږه. نو ټول قوم د څښتن او

سموییل څخه ډېر وویرېد ۱۹ او
هغوی سموییل ته وویل: «بنا‌غلیه!
مهرباني وکړه زمونږ په خاطر خپل
څښتن خدای ته دعا وکړه چې مونږ
مړه نه شو. اوس مونږ پوه شو چې
مونږ په خپلو نورو ټولو ګناهونو
برسېره د پاچا په غوښتلو سره بله
ګناه هم وکړه.» ۲۰ سموییل ځواب
ورکړ: «مه وېرېږئ. که څه هم تاسو
ډېر بد کار کړی دی، خو د څښتن
څخه مخ مه اړوئ، بلکې د زړه له
کومې د هغه خدمت وکړئ. ۲۱ په
خوشې بتانو پسې مه ګرځئ هغه

تاسو ته ګټه نه رسوي او تاسو
ژغورلی نه شي، ځکه چې هغه
بې ګټې دي. ۲۲ ښښتن به د خپل
لوی نوم په خاطر خپل قوم
پرېنږدي، ځکه چې د هغه رضا وه
چې ستاسو څخه خپل ځانګړی قوم
جوړ کړي. ۲۳ باقي پاتې شوه زما
خبره، ښښتن دې داسې ونه کړي
چې زه د هغه په وړاندې ګناه وکړم
او ستاسو دپاره نوره دعا ونه کړم
بلکې زه به تاسو ته سمه او ښه لاره
دروښایم. ۲۴ یوازې د ښښتن څخه
ووېرېږئ او په وفادارۍ سره د زړه

له کومي د هغه خدمت وکړئ. د هغو
لويو کارونو په اړه فکر وکړئ چې
ستاسو دپاره يې کړي دي. ۲۵ خو
که چېرې تاسو خپلو بدو کارونو ته
دوام ورکړئ، نو تاسو به د خپل
پاچا سره له منځه لاړ شئ.»

سموييل شاوول ملامتوي

۱ شاوول دېرش کلن ؤ چې
پاچا شو او دوه ځلوېښت کاله يې
په اسراييلو پاچاهي وکړه. ۲
شاوول د اسراييلو څخه درې زره
کسان غوره کړل چې دوه زره کسان

د هغه سره په مخماس او د بیت ییل
په غرنۍ سیمه کې وو او زر کسان د
هغه د زوی یوناتان سره په جبعه کې
وو چې د بنیامین په سیمه کې ده.
پاتې کسان یې بېرته خپلو کورونو ته
ولېږل. ۳ یوناتان په جبع کې د
فلسطینیانو په پوسته باندې حمله
وکړه او له منځه یې یووړه.
فلسطینیانو دا خبره واورېدله. بیا
شاوول استازي ولېږل چې په ټول
هېواد کې د سرني په غږولو سره
عبرانیان جنګ ته راوغواړي. ۴
ټول اسراییلیان خبر شول چې

شاوول د فلسطينيانو پوسته له منځه یووړه او فلسطينيانو د اسراييلو څخه کرکه وکړه. په دې خاطر د اسراييلو قوم راوغوښتل شو چې په جلجال کې د شاوول سره یوځای شي.

5 فلسطینیان سره راټول شول چې د اسراییلو سره جنګ وکړي. د هغوی سره دېرش زره جنګي ګاډی، شپږ زره د اس سپاره او د بحيرې د شګو په شان زیات پیاده عسکر وو. هغوی روان شول او په مخماس کې یې چې د بیت آون په ختیځ کې

پروت دی، خېمې ودرولې. ۶ د
اسراییلو عسکر پوه شول چې زمونږ
شمېر ډېر کم دی او په دې خاطر به
جنګ وبایلو. ځینې اسراییلیان په
سمڅو، ونو، بوټو، د ګټونو په منځ
کې، په کندو او یا په څاه‌ګانو کې
پټ شول. ۷ نور د اردن د سیند
څخه د جاد او جلعاد سیمو ته
پورې وتل.

شاوول په جلجال کې پاتې ؤ او
هغه خلک چې د هغه سره وو، له
وېرې څخه لړزېدل. ۸ شاوول اووه

ورځې د سموییل انتظار وکړ، لکه
څنګه چې سموییل ورته ویلي وو.
خو سموییل جلجال ته رانغی او
خلک د شاوول څخه هرې خواته
خپاره کېدل. ۹ په دې خاطر
شاوول وویل: «سوځېدونکې نذرانه
او د سلامتی نذرانې راته راوړئ» او
شاوول سوځېدونکې نذرانه وړاندې
کړه. ۱۰ څنګه چې هغه د
سوځېدونکې نذرانې د وړاندې کولو
څخه وزګار شو، سموییل راورسېد
او شاوول د هغه د هرکلي دپاره لاړ.
۱۱ سموییل پوښتنه وکړه: «څه دې

وکړل؟»

شاوول په ځواب کې وویل:
«خلک زما نه خپاره کېدل او ته په ټاکلي وخت رانغلې. برسېره پردې، فلسطینیان په مخماس کې سره راټولېدل. ۱۲ نو ځکه ما فکر وکړ چې اوس به فلسطینیان دلته په جلجال کې په ما حمله وکړي. ځنګه چې ما د څښتن څخه مرسته ونه غوښتله، نو ما خپل ځان مجبور وګڼه چې سوځېدونکې نذرانه وړاندې کړم.»

۱۳ سموییل ځواب ورکړ: «تا د
کم عقلتوب کار کړی دی او د خپل
څښتن خدای امر دې په ځای کړی
نه دی. هغه غوښتل چې ته او ستا
اولاده د تل دپاره پاچاهي وکړي.
۱۴ خو اوس به ستا پاچاهي دوام
ونه کړي. په دې خاطر چې تا د هغه
د حکم څخه سرغړونه کړې ده،
څښتن د خپلې خوښې یو سړی پیدا
کړی دی چې د هغه د زړه نه خبر
دی چې د هغه په قوم باندې پاچا
شي.»

۱۵ سمویيل جلجال پرېښود او په خپله لاره لاړ. شاوول لاړ چې د خپلو عسکرو سره یوځای شي، نو پاتي خلک په هغه پسې لاړل. هغوی د جلجال څخه جبعې ته چې د بنیامین په سیمه کې ده لاړل. شاوول خپل لښکر وشماره، د هغو شمېر شپږ سوه تنه وو.

بې وسلې اسراییل

۱۶ شاوول، د هغه زوی یوناتان او هغه خلک چې د دوی سره وو، په جبع کې چې د بنیامین په سیمه

کې ده پاتې شول. په دې وخت کې فلسطينيانو په مخماس کې خېمې ودرولې وې. (۱۷) يرغل کوونکي د فلسطينيانو د خېمو څخه په درېو ډلو کې راووتل، يوه ډله د عفرې خواته چې د شوعال په سيمه کې ده، لاړه. (۱۸) دوهمه ډله د بيت حورون خواته او درېمه ډله د هغې غونډيو سلسلې ته لاړه چې ورڅخه د زبوييم دره او دښته ښکاره کيږي.

(۱۹) په هغو ورځو کې د اسراييلو

په ټول هېواد کې اهنګر نه ؤ، ځکه چې فلسطينيانو دا پرېکړه کړې وه چې عبرانيان د تورو او نېزو د جوړولو څخه منع کړي. [۲۰] ټول اسراييليان به فلسطيني اهنګرانو ته تلل چې خپلې قلبې، تبرونه او لورونه تېره کړي. [۲۱] د بناخې، تبر او د چوکې د څوکې د تېره کولو اجوره د يوې سکې دوه په درېو برخه وه او د قلبې د پال او لور د تېره کولو اجوره دوه چنده وه.

[۲۲] په دې خاطر د جنګ په

ورځ پرته د شاوول او د هغه زوی یوناتان څخه هېڅ اسراییلي عسکر توره یا نېزه نه درلودله.

٢٣ فلسطینیانو د خپلو عسکرو یوه ډله واستوله چې د مخماس د غاښي څخه دفاع وکړي.

یوناتان په فلسطینیانو باندې حمله کوي

١ یوه ورځ یوناتان هغه ځوان عسکر ته چې د هغه وسلې یې انتقالولې، وویل: «راځه چې د

فلسطینیانو پوستې ته چې هغه بلې
غاړې ته پرته ده، ورشو.» خو خپل
پلار شاوول یې خبر نه کړ. ۲
شاوول په مجرون کې د انار د ونې
لاندې چې د جبعې څخه دومره
لیرې نه وه، خېمه درولې وه. نژدې
شپږ سوه کسان د هغه سره وو. ۳ د
هغوی په منځ کې اخیا کاهن هم ؤ
چې سپېڅلی پېشبند یې اغوستی ؤ.
هغه د ایخابود د ورور اخیطوب
زوی ؤ. اخیطوب د فینحاس زوی او
د عیلي لمسی ؤ، هغه عیلي چې په
شیلوه کې د څښتن کاهن ؤ. خلک

خبر نه وو چې یوناتان تللی دی.

۴ د غاښي په هره خوا باندې چې یوناتان غوښتل د هغې لارې څخه د فلسطینیانو پوستې ته ور تېر شي، دوه لوړ او ښویه کښونه وو چې یو یې د بوصیص او بل یې د سنه په نوم یادېده. ۵ یو د غاښي شمال خواته ؤ چې مخماس ته نژدې ؤ او بل یې د جنوب خواته ؤ چې جبع ته نژدې ؤ.

۶ یوناتان هغه ځوان عسکر ته چې د هغه وسلې یې انتقالولې،

وویل: «راځه چې د دغو کافرو
فلسطینیانو کمپ ته ورواوړو، کېدای
شي چې څښتن زمونږ سره مرسته
وکړي. که چېرې څښتن داسې
وکړي، هېڅ شی د هغه مخه نه شي
نیولی چې مونږ ته بری راکړي، پروا
نه لري چې زمونږ شمېر څومره لږ
وي.» ۷ د هغه وسله وړونکي
وویل: «هرڅه چې غواړې هغه
وکړه. مخکې شه، زه د زړه له کومې
ستا سره یم.» ۸ یوناتان وویل:
«واوره! مونږ به د دې خلکو خواته
ورشو او ځان به هغوی ته وروښایو.

٩ که چېرې دوی مونږ ته ووايي
چې ودرېږئ ترڅو مونږ درشو، نو
مونږ به په خپل ځای باندې ودرېږو
او هغوی ته به نه ورځو. ١٠ خو که
چېرې دوی ووايي چې پورته زمونږ
خواته راشئ، نو مونږ به وروخېژو.
ځکه چې دا به زمونږ دپاره یوه نښه
وي چې څښتن هغوی مونږ ته
راتسلیم کړي دي.»

١١ نو دوی دواړو خپل ځانونه د
فلسطینیانو پوستې ته ورښکاره کړل.
فلسطینیانو وویل: «ګورئ! ځیني

عبرانیان د هغو سوریو څخه راوځي
په کومو کې چې پټ شوي وو.» ۱۲
بیا هغوی یوناتان او هغه ځوان ته
ناري کړې او ویې ویل: «دلته
راوخېژئ! مونږ به تاسې ته څه
دروښایو!»

یوناتان هغه ځوان ته چې وسلې
یې وړلې، وویل: «ما پسې راځه،
فلسطینیان څښتن اسراییلو ته په
لاس ورکړي دي.» ۱۳ یوناتان په
خاپوړو باندې د غاښې څخه
وروخوت او د ده وسله وړونکی

وریپسي ؤ. یوناتان په فلسطینیانو باندې حمله وکړه او د هغه وسله وړونکي هغوی ووژل. [۱۴] په دې لومړنی حمله کې یوناتان او د هغه وسله وړونکي شل کسان په نژدې یو جریب ځمکه کې ووژل. [۱۵] نو په ټول لښکر کې چې په کمپ، میدان، پوستو او یا د حمله کوونکو په منځ کې وو، وېره راپیدا شوه او ځمکه ولړزېدله. هلته یوه لویه وارخطایي وه.

اسراییلیان فلسطینیانو ته ماتې ورکوي

۱۶ د شاوول پهره دارانو چې د
بنیامین د سیمې په جبعه کې وو،
ولیدل چې فلسطینیان خپاره شول او
اخوا او دې خوا یې منډې وهلې.
۱۷ نو شاوول خپلو کسانو ته وویل:
«ځواکونه راټول کړئ او وګورئ
چې څوک غیرحاضر دي.» کله چې
هغوی دا کار وکړ، نو یوناتان او د
هغه وسلې وړونکی ځوان عسکر
حاضر نه وو.

۱۸ شاوول اخیا ته وویل: «د
خدای د لوظ صندوق راوړه.» (په

هغه وخت کې هغه صندوق د
اسراییلو سره ؤ.) ۱۹ په داسې حال
کې چې شاوول د کاهن سره خبرې
کولې د فلسطینیانو په کمپ کې
ګډوډي مخ په زیاتېدلو شوه، نو
شاوول هغه ته وویل: «اوس صبر
وکړه!» ۲۰ هغه وخت شاوول او د
هغه ټول خلک سره راټول شول او د
فلسطینیانو په ضد د جګړې دپاره
روان شول. هغوی ولیدل چې
فلسطینیان په وارخطایی سره یو بل
وژني. ۲۱ یو شمېر عبرانیان چې
مخکې د فلسطینیانو سره وو او د

هغوی سره کمپ ته تللي وو، هم بېرته راستانه شول او د شاوول او یوناتان سره یوځای شول. ۲۲ نورو چې خپل ځانونه یې د افرایم په غونډېو کې پټ کړي وو، واورېدل چې فلسطینیان د تېښتې په حال کې دي، نو هغوی هم په تعقیبولو کې یوځای شول. ۲۳ نو جنګ د بیت آون پورې خواته ورسېده. په هغه ورځ څښتن اسراییل وژغورل.

یوناتان شات خوري

۲۴ په هغه ورځ اسراییلیان په

مصيبت کې ؤ، ځکه چې شاوول قوم
ته قسم ورکړ او ويې ويل: «د ماښام
د رارسېدلو پورې زه غواړم چې د
فلسطينيانو څخه بدل واخلم. نو
لعنت دې وي په هغه چا چې د هغې
نه مخکې ډوډۍ خوري.» نو هېچا
ډوډۍ ونه خوړله. ۲۵ ټول عسکر
ځنګلي سيمې ته راورسېدل او ويې
ليدل چې په ځمکه باندې شات
پراته دي. ۲۶ کله چې هغوی ځنګل
ته ننوتل، ويې ليدل چې شات
څڅېږي خو هېچا لاس خپلې خولې
ته ورنه وړ، ځکه چې هغوی ټول د

شاوول له لعنت څخه وېرېدل. ٢٧
خو يوناتان اورېدلي نه وو چې د
هغه پلار خلکو ته قسم ورکړی ؤ،
نو د خپلې امسا څوکه يې چې د ده
په لاس کې وه اوږده کړه او د شاتو
په ګبين کې يې غوټه کړه. هغه لږ څه
شات وخوړل او په سترګو يې رڼايي
شوه. ٢٨ د عسکرو څخه يو تن هغه
ته وويل: «ستا پلار لښکرو ته
سخت قسم ورکړ، ويې ويل: ‹لعنت
دې وي په هغه چا چې نن ورځ
ډوډی وخوري! په دې خاطر خلک
کمزوري شوي دي.›» ٢٩ يوناتان

ځواب ورکړ: «زما پلار زمونږ قوم ته څومره ناحقه زحمت ورکړی دی! ګورئ زه خپل ځان څومره ښه احساسوم، ځکه چې ما یو څه شات وخوړل! (۳۰) څومره به ښه وای، که چیرې نن ورځ هغه څه چې خلکو د دښمنانو څخه لوټ کړي دي، خوړلي وای. فکر وکړئ چې څومره نور فلسطینیان به هغوی وژلي وای!»

(۳۱) په هغه ورځ اسراییلو د مخماس څخه تر ایالون پورې

فلسطینیان ووژل او هغوی ډېر
سترې شول. ۳۲ هغوی د غنیمت په
مال باندې حمله وکړه. پسونه،
غویان او خوسي چې یې نیول، په
هماغه ځای باندې یې حلالول او
هغه یې د وینو سره خوړل. ۳۳ چا
شاوول ته خبر ورکړ: «ګورئ! خلک
د ښبتن په وړاندې ګناه کوي، ځکه
چې هغوی غوښه د وینو سره
خوري.» هغه ځواب ورکړ: «تاسو
خیانت وکړ. یوه غټه تیږه په دې
ځای کې زما خواته راورغړوئ.»
۳۴ په دې وخت کې هغه وویل:

«ورشئ خلکو ته ووایئ: هر یو دې
دلته خپل پسه او غویی راولي،
حلال دې کړي او ودې خوري. د
څښتن په وړاندې ګناه مه کوئ او
غوښه د وینې سره مه خورئ.» نو
په هغه شپه هر یو خپل څاروی
راوست او هلته یې حلال کړ. ۳۵
شاوول د څښتن دپاره د قربانۍ
ځای جوړ کړ، دا لومړی ځل ؤ چې
هغه دا کار وکړ.

۳۶ شاوول خپلو خلکو ته وویل:
«راځئ چې ښکته شو، د شپې له

خوا په فلسطينيانو باندې حمله
وکړه، د سهار تر رڼايي پورې هغوی
لوټ کړو او هيڅوک هم ژوندی
پرېنږدو.» هغوی ځواب ورکړ: «څه
چې تاته تر ټولو ښه ښکاري هماغه
وکړه.» خو کاهن وويل: «راشئ چې
لومړی د خدای سره مشوره وکړو.»
۳۷ نو شاوول د خدای څخه پوښتنه
وکړه: «ايا زه په فلسطينيانو باندې
حمله وکړم؟ ايا مونږ به په هغوی
باندې بريالي کړې؟» خو په هغه
ورځ خدای ځواب ورنه کړ. ۳۸ له
دې امله شاوول د قوم مشرانو ته

وویل: «دلته راشئ او معلومه کړئ
چې نن څه ګناه شوې ده. ۳۹ زه د
ژوندي څښتن په نوم چې اسراییل
ژغوري، قسم خورم چې ګناهکار به
ووژلی شي که هغه زما زوی یوناتان
هم وي.» خو هېچا څه ونه ویل. ۴۰
بیا شاوول هغوی ته وویل: «تاسو
ټول هلته ودرېږئ او یوناتان او زه
به دلته ودرېږو.» هغوی ځواب
ورکړ: «څه چې تاته تر ټولو ښه
ښکاري، هماغه وکړه.»

۴۱ شاوول د اسراییلو څښتن

خدای ته دعا وکړه او ویې ویل:
«ای څښتنه، ولې دې نن ماته ځواب
رانه کړ؟ ای د اسراییلو څښتن
خدایه، ماته د سپېڅلو تیږو په وسیله
ځواب راکړه. که چېرې ګناه د
یوناتان یا زما وي د اوریم په وسیله
ځواب راکړه، خو که ګناه ستا په قوم
اسراییلو کې وي د تمیم په وسیله
ځواب راکړه.» په ځواب کې یوناتان
او شاوول ته اشاره وشوه او قوم
بې ګناه ؤ. ۴۲ نو شاوول وویل: «زما
او زما د زوی یوناتان ترمنځ پچه
واچوئ.» پچه د یوناتان په نامه

وختله.

۴۳ بیا شاوول یوناتان ته وویل: «ماته ووایه چې څه دې کړي دي.» نو یوناتان هغه ته ځواب ورکړ: «د خپلې امسا په څوکه مې یوازې لږ څه شات وڅښل. که زما دا کار ګناه وي، زه مرګ ته تیار یم.» ۴۴ شاوول هغه ته وویل: «خدای دې ما ووژني، که چېرې ته ونه وژل شې.» ۴۵ خو خلکو شاوول ته وویل: «ایا یوناتان چې د اسراییلو دپاره یې دا لوی بری ګټلی دی، باید

ووژل شي؟ دا ناممکنه ده چې هغه ووژل شي! مونږ د ژوندي ښبنتن په نوم قسم خورو چې د هغه د سر يو ويښته به هم کم نه شي. ځکه چې نن ورځ هغه دا کار د خدای په مرسته کړی دی.» نو قوم يوناتان د مرګ څخه خلاص کړ. ۴۶ له هغې وروسته شاوول د فلسطينيانو تعقيبول پرېښودل او فلسطينيان بېرته خپلې سيمې ته لاړل.

د شاوول پاچاهي او کورنی

۴۷ وروسته له دې چې شاوول د

اسراییلو پاچاهي ټینګه کړه، هغه د
خپل شاوخوا دښمنانو یعنې د
موآبیانو، عمونیانو، ادومیانو،
فلسطینیانو او د صوبه د پاچاهانو
سره جنګ وکړ. په هرځای کې یې
چې جنګ کاوه، هغه به بریالی ؤ.
۴۸ هغه په مېړانه جنګ کاوه او
عمالیقیانو ته یې ماتې ورکړه او
اسراییلیان یې د هغو خلکو د
لاسونو څخه ازاد کړل چې هغوی
لوټ کړي وو.

۴۹ د شاوول زامن یوناتان،

يشوي او ملکيشوع وو. د هغه د
مشرې لور نوم میراب او د کشرې
نوم يې ميکال ؤ. ۵۰ د شاوول د
ښځې نوم اخينوعم ؤ چې د
اخيمعص لور وه. د شاوول د لښکرو
د قوماندان نوم ابنير ؤ چې د نير
زوی ؤ. نير د شاوول تره ؤ. ۵۱ د
شاوول پلار قيس او د ابنير پلار نير
د ابي ييل زامن وو.

۵۲ تر هغې پورې چې شاوول
ژوندی ؤ هغه د فلسطينيانو په ضد
سخته جګړه کوله. نو کله به چې

هغه يو قوي يا زړور سړی ولیده، هغه به یې د خپلو لښکرو په لست کې نیوه.

د عمالیقیانو سره جګړه

١ سمویيل شاوول ته وویل: «زه څښتن راولیږلم چې تا غوره کړم چې د هغه په قوم اسراییلو باندې پاچا شې. نو اوس د څښتن پیغام ته غوږ ونیسه. ٢ مطلق قادر څښتن داسې وايي: ‹زه به عمالیقیانو ته د هغه کار سزا ورکړم چې دوی پخوا د اسراییلو سره کړی ؤ. ځکه

په هغه وخت کې چې اسراییلیان د
مصر څخه راوتل د هغوی لاره یې
نیولې وه. ۳ اوس لاړ شه په
عمالیقیانو باندې حمله وکړه او
هرڅه چې د دوی سره دي هغه ټول
په پوره توګه له منځه یوسه، په
هغوی باندې زړه ونه سوځوې. یو
شی هم ژوندی مه پرېږده. سړي،
ښځې، ماشومان او تي رودونکي
ماشومان، غویان، پسونه، اوښان او
خره یې ووژنه.››

۴ شاوول خپل ځواکونه سره

راتوول کړل او په طلايم کې يې د
هغوی څخه ليدنه وکړه. په هغو کې
د اسراييلو څخه دوه لکه او د يهودا
څخه لس زره پياده عسکر وو. ۵
بيا هغه د خپلو عسکرو سره د
عماليق ښار ته ورغی او په يو وچ
خوړ کې يې کمين ونيوه. ۶ بيا
شاوول قينيانو ته خبرداری ورکړ:
«د عماليقيانو څخه لېرې شئ، ترڅو
تاسو د هغوی سره يوځای تباه نه
کړم. ځکه کله چې اسراييليان له
مصر څخه راوتل، تاسو په هغوی
باندې مهرباني او ښه چلند کاوه.» نو

قينيان له عماليقيانو څخه لېرې شول.
٧ شاوول د حويله څخه تر شور
پورې چې د مصر په ختيځ کې دی،
جنګ وکړ او عماليقيانو ته يې ماتې
ورکړه. ٨ هغه د عماليق پاچا اجاج
ژوندی ونيوه او ټول خلک يې
ووژل. ٩ خو شاوول او د هغه
کسانو د اجاج ژوند وژغوره. هغوی
ښه پسونه، غويان، ښه خوسي، ورې
يا نور هغه څه چې ښه وو، هغه يې
ونه وژل. دوی يوازې هغه څاروي
ووژل چې کمزوري يا بې ارزښته
وو.

څښتن شاوول ردوي

۱۰ څښتن سموييل ته داسې
وويل: ۱۱ «زه پښېمانه يم چې
شاوول مې پاچا کړ. هغه زما څخه
ګرځېدلی دی او زما د حکمونو
څخه يې سرغړونه وکړه.» سموييل
په قهر شو او ټوله شپه يې څښتن ته
زاري وکړه. ۱۲ سموييل سهار وختي
راپاڅېد او لاړ چې د شاوول سره
ليدنه وکړي. خو هغه خبر شو چې
شاوول د کرمل ښار ته تللی دی، د
خپل ځان د عزت په خاطر يې يو

يادګاري ځلی جوړ کړی دی او بیا جلجال ته تللی دی. ۱۳ کله چې سموییل شاوول پیدا کړ، شاوول هغه ته وویل: «ای سموییله! څښتن دې تاته برکت درکړي. وګوره، ما د څښتن حکم سرته ورساوه.» ۱۴ سموییل پوښتنه وکړه: «نو بیا ولې زه د غویانو او پسونو رمباړې اورم؟» ۱۵ شاوول ځواب ورکړ: «زما عسکرو دا د عمالیقیانو څخه راوستلي دي، هغوی ډېر ښه پسونه او غویان ساتلي دي چې ستا د څښتن خدای دپاره یې قرباني کړي.

پاتې مو په پوره توګه له منځه وړې
دي.» ۱۶ سموییل شاوول ته وویل:
«غلی شه! غوږ ونیسه، ترڅو د
ښښتن خبره چې تېره شپه یې ماته
کړې وه، درته ووایم.» شاوول
ځواب ورکړ: «ووایه.» ۱۷ سموییل
وویل: «که څه هم ته خپل ځان
لوی نه ګڼې، ته د اسراییلو د قبیلو
مشر یې. ښښتن ته غوره کړې چې
د اسراییلو پاچا شې ۱۸ او ته یې د
یوې دندې دپاره ولېږلې، ویې ویل:
‹دا ګناهکاره قوم عمالیقیان په پوره
توګه له منځه یوسه، د هغوی سره

جنګ وکړه تر هغې پورې چې دوی
ټول ووژل شي.› ۱۹ نو بیا ولې تا د
څښتن خبره ونه منله؟ ولې دې په
غنیمت باندې حمله وکړه؟ ولې هغه
څه چې د څښتن په نظر کې بد وو،
هغه دې وکړل؟» ۲۰ شاوول وویل:
«خو ما د څښتن خبره منلې ده، زه
په هغې وظیفې باندې لاړم چې
څښتن ماته راسپارلې وه. ما
عمالیقیان په پوره توګه له منځه
یووړل او د هغوی پاچا اجاج مې
راوست. ۲۱ عسکرو د غنیمت څخه
پسونه او غویان واخیستل، یعني تر

ټولو ښه حیوانات چې خدای ته
وقف شوي وو، ترڅو هغه په جلجال
کې ستا څښتن خدای ته قرباني
کړي.» ۲۲ سموییل وویل: «ایا
څښتن په سوځېدونکو نذرانو او
قربانیو باندې خوشحالیږي لکه
څنګه چې د اطاعت په کولو باندې؟
ګوره! هغه ته اطاعت کول د قربانۍ
څخه ښه دي او د هغه په خبره عمل
کول د پسونو د وازګې د قربانۍ
څخه ښه دي. ۲۳ ځکه د هغه په
وړاندې یاغیتوب لکه د فال کتلو په
شان بد عمل دی او غرور د

بت پرستۍ په شان يوه ګناه ده. په
دې سبب چې تا د څښتن حکم رد
کړی دی، نو ته يې د پاچا په توګه
رد کړی يې.» ۲۴ شاوول ځواب
ورکړ: «هو، ما ګناه کړې ده. ما د
څښتن د حکم او ستا د لارښوونې
څخه سرغړونه کړې ده. زه د خپلو
کسانو څخه وويرېدم او څه چې
هغوی غوښتل ما هماغسې وکړل.
۲۵ خو اوس تا ته سوال کوم چې
زما ګناه وبخښه او زما سره بېرته
لاړ شه، ترڅو د څښتن عبادت
وکړم.» ۲۶ سموييل ځواب ورکړ:

«زه ستا سره بېرته نه ځم. تا د
څښتن حکم نه دی منلی او هغه ته
د اسراییلو د پاچاهۍ څخه رد کړی
يې.» ۲۷ څنګه چې سموییل
وګرځېده چې لاړ شي، شاوول د
هغه د چپني څنډه ونیوله او هغه
څیرې شوه. ۲۸ سموییل هغه ته
وویل: «نن ورځ څښتن ستا څخه د
اسراییلو پاچاهي واخیستله او هغه
يې بل چاته ورکړه چې هغه د ستا
څخه ښه دی. ۲۹ د اسراییلو خدای
چې لوی او ابدي دی، هغه دروغ نه
وايي یا خپله اراده نه بدلوي. هغه

انسان نه دی چي خپله اراده بدله
کړي.» ۳۰ شاوول بیا زاري کوله،
ویل یې: «سمه ده، ما ګناه کړې ده.
خو زما د قوم د سپین ږیرو او
اسراییلیانو په مخکې زما عزت
وکړه، بېرته زما سره لاړ شه چي ستا
د څښتن خدای عبادت وکړم.» ۳۱
نو سموییل بېرته د شاوول سره لاړ
او شاوول د څښتن عبادت وکړ.

۳۲ سموییل وویل: «د عمالیقیانو
پاچا اجاج ماته راولئ.» اجاج په
ډاډه زړه هغه ته ورغی، فکر یې کاوه

چې په یقین سره د مرګ خطر تېر شوی دی. ۳۳ خو سموییل وویل: «لکه څنګه چې ستا تورې ډېرې ښځې بې اولاده کړې دي، نو همدارنګه ستا مور به هم بې اولاده شي.» او سموییل اجاج په جلجال کې د خښتن په مخکې ټوټې ټوټې کړ.

۳۴ بیا سموییل رامې ته لاړ او شاوول خپل کور ته چې په جبعه کې ؤ، ورستون شو. ۳۵ تر هغې پورې چې سموییل ژوندی ؤ هغه بیا

هېڅکله شاوول ونه لیده. خو سمویل د شاوول دپاره ویر کاوه. څښتن په دې باندې پښېمانه شو چې شاوول یې په اسراییلو باندې پاچا کړی ؤ.

سمویل داود د پاچا په توګه غوره کوي

١ یوه ورځ څښتن سمویل ته وویل: «ترڅو پورې به ته د شاوول دپاره ویر کوې؟ هغه مې په اسراییلو باندې د پاچا په توګه رد کړی دی. یو ښکر راواخله، د زیتون د تېلو

څخه يې ډک کړه او په بيت لحم کې
د يسي کور ته ورشه، ځکه چې د
هغه د زامنو څخه مې يو تن غوره
کړی دی چې پاچا شي.» ۲ خو
سموييل پوښتنه وکړه: «زه څنګه لاړ
شم؟ که شاوول په دې هکله څه
واوري ما به ووژني.» څښتن ځواب
ورکړ: «يوه خوسۍ درسره واخله او
ووايه: ‹زه د دې دپاره راغلی يم
چې د څښتن دپاره قرباني وړاندې
کړم.› ۳ يسي ته بلنه ورکړه چې
قربانۍ ته راشي، زه به دروښايم چې
څه بايد وکړې. هغه څوک چې زه

يې درته ښايم زما دپاره به يې سر په تېلو غوړ کړې.» ۴ هغه څه چې ښښتن سموييل ته ويلي وو، هغه هماغسې وکړل. کله چې هغه بيت‌لحم ته ورسېده، د ښار سپين‌ږيري د وېرې او لړزې سره د هغه سره ليدنې کتنې ته راغلل. هغوی پوښتنه وکړه: «خيريت خو دی؟ په څه خاطر راغلی يې؟» ۵ هغه ځواب ورکړ: «هو، زه راغلی يم چې ښښتن ته قرباني وړاندې کړم، خپل ځانونه پاک کړئ او زما سره راشئ.» هغه د پاکوالی د

مراسمو په سرته رسولو کې د يسي
او د هغه د زامنو سره مرسته وکړه او
هغوی ته يې هم په قربانۍ کې بلنه
ورکړه.

⁶ کله چې دوی راغلل،
سموييل د يسي زوی الياب وليده او
د خيل ځان سره يې وويل: «هغه
سړی چې دلته د څښتن په حضور
کې ولاړ دی په يقين سره دا هماغه
دی چې هغه غوره کړی دی.» ⁷
خو څښتن هغه ته وويل: «د هغه
ښکلا او لوړ قد ته مه ګوره، ما هغه

رد کړی دی، ځکه چې زه د انسان
په شان قضاوت نه کوم. هغوی ظاهر
ته ګوري، خو زه زړه ته ګورم.» ۸
بیا یسي خپل زوی ابیناداب
راوغوښت چې د سموییل په مخکې
تېر شي. خو سموییل وویل: «نه،
څښتن دا هم نه دی غوره کړی.»
۹ یسي بیا شمه راوغوښت چې د
سموییل په مخکې تېر شي، خو هغه
وویل: «څښتن دا هم نه دی غوره
کړی.» ۱۰ په دې ډول د یسي اووه
زامن د سموییل په مخکې تېر شول،
خو سموییل هغه ته وویل: «څښتن

د دوی شخه یو هم نه دی غوره کړی.» ١١ بیا سموییل د یسي شخه پوښتنه وکړه: «ایا نور زامن لرې؟» یسي ځواب ورکړ: «کشر لا تراوسه پاتې دی، خو هغه پسونه څروي.» سموییل وویل: «هغه راوغواړه چې دلته راشي، ترڅو پورې چې هغه رانه شي، مونږ به نه کښېنو.» ١٢ نو یسي هغه راوغوښت. هغه روغ رمټ، ښایسته ځوان ؤ او ښکلې سترګې یې درلودلې. څښتن سموییل ته وویل: «هغه همدا دی، د هغه سر په تېلو غوړ کړه!» ١٣ سموییل د

زيتون د تېلو ښکر راواخيست او د
هغه سر يې د خپلو ورونو په مخکې
غوړ کړ. د ښبتن روح ناڅاپه د
قدرت سره د هغې ورځې څخه په
داود باندې نازل شو. وروسته له
هغې سموييل رامې ته ستون شو.

داود د شاوول په دربار کې

14 د ښبتن روح د شاوول
څخه لېرې شو او د هغه په ځای بد
روح د هغه د ځورلو دپاره د ښبتن
له خوا په هغه باندې نازل شو. 15 د
شاوول خدمتګارانو هغه ته ووېل:

«وګوره، د خدای له خوا پېریان تا
ځوروي. ۱۶ نو باداره! مونږ ته امر
وکړه، مونږ به داسې یو سړی ولټوو
چې د رباب په غږولو باندې ښه
پوهېږي. نو کله چې په تا باندې
پېریان راشي، هغه سړی به رباب
وغږوي او ستا حال به بېرته ښه
شي.» ۱۷ شاوول ومنله او ويې ویل:
«زما دپاره داسې یو سړی راپیدا
کړئ چې ښه ساز غږوونکی وي او
ماته يې راولئ.» ۱۸ یو خدمتګار
ځواب ورکړ: «ما د یسي یو زوی
چې د بیت‌لحم څخه دی، لیدلی دی

چې هغه د ساز په غږولو باندې ښه
پوهېږي. هغه زړور، ښکلی او
هوښيار سړی او همدارنګه يو قوي
عسکر دی. د هغه ښه صفت دا دی
چې څښتن د هغه سره مل دی.» ۱۹
نو شاوول يسې ته استازي واستول
چې ورته ووايې: «خپل زوی داود
چې د پسونو ساتنه کوي، ماته
راولېږه.» ۲۰ يسې داود د يو سپرلي،
يو خر چې په ډوډيو باندې بار ؤ او
د شرابو څخه ډک ژي سره يوځای
شاوول ته واستاوه. ۲۱ داود شاوول
ته راغی او د هغه خدمت يې پيل

کړ. په شاوول باندې هغه ډېر ګران ؤ
او هغه يې د خپل وسله وړونکي په
توګه غوره کړ. ۲۲ نو شاوول يسي
ته پيغام واستاوه: «داود مې ډېر
خوښيږي، پرېږده چې هغه زما
خدمت وکړي.» ۲۳ هرکله چې د
خدای له خوا په شاوول باندې
پېريان راتلل، داود به رباب
واخيست او غږاوه به يې. نو شاوول
به ښه کېده، هغه به خپل ځان ښه
احساساوه او د هغه څخه به پېريان
لېرې کېدل.

جليات اسراييلو ته د مقابلې بلنه ورکوي

١ فلسطينيانو خپلې لښکرې د جنګ دپاره د يهودا په سوکوه کې راټولې کړې. د سوکوه او عزيقې ترمنځ يې په افس دميم کې خېمې ودرولې. ٢ شاوول او اسراييليان سره راټول شول، د ايله په دره کې يې خېمې ودرولې او د فلسطينيانو په وړاندې يې خپلې جنګي کرښې جوړې کړې. ٣ په يوې غونډۍ باندې فلسطينيان او په بلې غونډۍ

باندې اسراييليان ودرېدل او د هغوی

په منځ کې دره وه.

۴ د جت د ښار شخه يو اتل

چې جليات نومېده، د فلسطينانو د

کمپ شخه د اسراييليانو د مقابلې

دپاره راووت. د هغه قد نژدې درې

متره ؤ. ۵ هغه برنجي زغرې

اغوستې وې چې اووه پنځوس

کيلوګرامه وزن يې درلود او برنجي

خولۍ يې په سر وه. ۶ د هغه پښې

هم د برنجي زغرو په وسيله خوندي

وې او د اوږو په منځ يې برنجي

توره څوړنده وه. ⑦ د هغه نېزه د
اوبدلو د کارګاه د میلې په شان پنډه
وه او د هغې ثوکه چې د اوسپنې
وه، اووه کیلوګرامه وزن درلود. یو
عسکر د خپل سپر سره د هغه په
مخکې روان ؤ. ⑧ جلیات ودرېده
او په اسراییلو باندې یې غږ وکړ او
ویې ویل: «تاسو دلته څه کوئ؟ ولې
د جګړې دپاره قطار ولاړ یئ؟ زه
فلسطینی یم او تاسو د شاوول
غلامان یئ! د خپلو کسانو څخه یو
تن غوره کړئ چې دلته راشي او زما
سره وجنګېږي. ⑨ که چېرې هغه

وکولای شي چې زما سره وجنګیږي
او ما ووژني، نو مونږ به ستاسو
غلامان شو. خو که چیرې زه په هغه
باندې غالب شوم او هغه ووژنم، نو
تاسو به زمونږ غلامان شئ او زمونږ
خدمت به کوئ. ۱۰ نن زه
اسراییلیان جګړې ته رابولم، زه
تاسو دې ته هڅوم چې یو کس
غوره کړئ چې زما سره جګړه
وکړي!» ۱۱ کله چې شاوول او د
اسراییلو لښکر د جلیات دا خبرې
واورېدلې، نو هغوی بې زړه شول او
ډېر وویرېدل.

داود د شاوول په نظامي قرارګاه کې

١٢ داود د یهودا د بیت لحم د
افراتي یسي زوی ؤ. یسي اته زامن
درلودل او هغه د شاوول د پاچاهی
په وخت کې ډېر زوړ شوی ؤ. ١٣ د
هغه درې مشران زامن د شاوول سره
جنګ ته تللي وو، مشر یې الیاب،
بل یې ابیناداب او درېم یې شمه ؤ.
١٤ داود د یسي په زامنو کې تر ټولو
کشر زوی ؤ. درې مشران ورونه یې
د شاوول سره پاتې کېدل. ١٥ خو
کله کله به داود د شاوول څخه

بیت‌لحم ته ستنېده چې د خپل پلار
پسونه وڅروي. ۱۶ تر ثلوېښت
ورځو پورې به جلیات هر سهار او
ماښام مخکې کېده او د جنګ دپاره
به يې بلنه ورکوله.

۱۷ يوه ورځ يسي داود ته وويل:
«لس کيلوګرامه نيني شوې غلې
دانې او لس ډوډۍ واخله او په بيړه
يې خپلو ورونو ته د شاوول قرارګاه
ته يوسه. ۱۸ لس کلچې پنير د
هغوی قوماندان ته يوسه، وګوره چې
ستا ورونه څنګه دي او بېرته د

هغوی ښخه یوه نښنه راوړه.»

۱۹ شاوول د خپلو ټولو عسکرو
سره او هم د داود ورونه د ایله په
دره کې وو او د فلسطینیانو سره
جنګېدل.

۲۰ داود سهار وختي پاڅېد او یو
کس يې د پسونو د ساتنې دپاره د
مسوول په توګه پرېښود. داود خواړه
واخیستل او څنګه چې یسي هغه ته
ویلي وو، هغه لاړ. دی هغه وخت
قرارګاه ته ورسېده چې اسراییل

خپلې جنګي کربښې ته وتل او د جګړې ناري يې وهلې. ۲۱ د اسراييليانو او فلسطينيانو لښکرې د جګړې دپاره يو بل ته مخامخ ځای په ځای شوې. ۲۲ داود خپل شيان د سامانونو ساتونکي ته پرېښودل، د جګړې کربښې ته يې ورمنډه کړه او د خپلو ورونو د احوال پوښتنه يې وکړه. ۲۳ په داسې حال کې چې داود د هغوی سره خبرې کولې، فلسطينی اتل جليات چې د جت ښخه ؤ، د خپلو کربښو څخه راووت. د مخکې په شان يې جګړې ته د

رابللو چيغې ووهلې او داود هغه
واورېدلې.

۲۴ کله چې اسراييليانو جليات
وليده، هغوی ټول له ډېرې وېرې د
هغه څخه وتښتېدل. ۲۵ اسراييلو به
ويل: «تاسو وينئ چې دا سړی
څنګه راوځي چې اسراييل د جګړې
دپاره راوپاروي؟ هغه څوک چې دا
سړی ووژني، شاوول پاچا به ورته
ډېر انعام ورکړي. هغه به هم خپله
يوه لور هغه ته په نکاح کړي او د
هغه د پلار کورنی به د ماليې ورکولو

څخه معاف کړي.»

۲۶ داود د هغو کسانو څخه چې
د ده سره نژدې ولاړ وو، پوښتنه
وکړه: «څوک چې دغه فلسطینی
ووژني او اسراییل د دې رسوایی
څخه خلاص کړي، نو څه به
ترلاسه کړي؟ اخر دا کافر فلسطینی
څوک دی چې د ژوندي خدای
لښکرې ججګړې ته راپاروي؟» ۲۷
دوی تکرار کړل چې شاوول د هغه
چا دپاره چې جلیات ووژني څنګه
انعام ایښی دی.

۲۸ کله چې د داود مشر ورور
الیاب د هغو خلکو سره د داود
خبرې واورېدلې، هغه په داود باندې
له قهره سور شو او ویې ویل: «دلته
څه کوې؟ څوک په دښته کې ستا د
هغه څو پسونو ساتنه کوي؟ زه د
ستا د زړه په مغرورۍ او بد نیت
باندې پوهېږم، ته یوازې د جګړې د
سیل دپاره راغلی یې.» ۲۹ داود
وویل: «اوس ما څه کړي دي؟ ایا د
خبرو کولو حق هم نه لرم؟» ۳۰ بیا
هغه بل سړي ته مخ ورواړاوه او د
هغه څخه یې هم هماغه پوښتنه

وکړه. هر وخت چې هغه پوښتنه کوله، نو هماغه ځواب به يې تر لاسه کاوه.

٣١ ځينو خلکو د داود خبرې واورېدلې او هغوی شاوول خبر کړ او داود يې راوغوښت. ٣٢ داود شاوول ته وويل: «اعليحضرته، هېڅوک بايد د دې فلسطيني څخه ونه وېرېږي! ستاسو غلام به لاړ شي او د هغه سره به وجنګيږي.» ٣٣ شاوول ځواب ورکړ: «ته به د هغه سره څنګه وجنګېږې؟ ته يو

بې تجربې ځوان یې او هغه د ځوانی

ښخه یو جنګیالی دی.» ۳۴ خو

داود شاوول ته وویل: «ستاسو غلام

د خپل پلار د پسونو ساتنه کوي.

کله چې زمری یا اېږه راځي او د

رمې ښخه وری تښتوي، ۳۵ زه د

هغه پسې ورځم، هغه وهم او وری د

هغه د خولې ښخه خلاصوم. که

چېرې هغه وحشي حیوان په ما

باندې راوګرځي، هغه له ستوني

نیسم او تر مرګه یې وهم. ۳۶ ما

زمري او اېږې دواړه وژلي دي او د

دې کافر فلسطیني سره به چې د

ژوندي خدای لښکرې جګړې ته
راپاروي هماغه شان عمل وکړم. ۳۷
هغه ځښتن چې زه يې د زمريو او
اېږو د منګولو څخه ژغورلی يم، هغه
به مې د دې فلسطيني له لاسه هم
وژغوري.» شاوول ومنله او داود ته
يې وويل: «لاړ شه او ځښتن دې
ستا سره مل وي.» ۳۸ بيا شاوول
داود ته خپل جنګي کالي
ورواغوستل. خپلې زغرې يې د هغه
په تن کړې او برنجي خولۍ يې ور
په سر کړه. ۳۹ داود د شاوول توره
په جنګي کاليو باندې وتړله او د

روانېدلو کوښښ یې وکړ، خو هغه نه
شو تللی، ځکه چې دی د هغو سره
عادت نه ؤ. هغه شاوول ته وویل:
«زه د دې کالیو سره عادت نه یم او
په دې کې نه شم جنګېدلی.» نو ټول
یې وویستل. ۴۰ بیا هغه خپله امسا
په لاس کې واخیستله، د ویالې
څخه یې پنځه ښویې تیږې د خپل
ځان دپاره غوره کړې او هغه یې د
خپل شپونتوب په کڅوړه کې
کېښودلې. مچنوغزه یې په لاس کې
وه او هغه فلسطیني ته ورنژدې شو.

داود جلیات وژني

۴۱ په همدې وخت کې هغه فلسطینی چې سپر وړونکی یې ورځخه مخکې روان ؤ، داود ته ورنژدې کېده. ۴۲ هغه داود ته په ځیر وکتل او ویې لیدل چې هغه یو ښایسته او روغ رمت ځوان دی، نو هغه ورته سپک ښکاره شو. ۴۳ هغه داود ته وویل: «دا ډانګ د څه دپاره دی؟ ایا ته فکر کوې چې زه سپی یم؟» هغه د خپلو خدایانو په نامه په داود باندې لعنت ووایه. ۴۴ هغه

داود ته وویل: «راشه! زه به ستا
غوښې په مرغانو او په ځناورو
باندې وخورم!» ۴۵ داود جلیات ته
ځواب ورکړ: «ته زما په وړاندې د
تورې، نېزې او خنجر سره راځې.
خو زه ستا په وړاندې د مطلق قادر
څښتن یعنې د اسراییلو د لښکرو د
خدای په نوم چې تا جګړې ته
راپارولې دي درځم. ۴۶ دا هغه ورځ
ده چې څښتن به تا ماته تسلیم کړي
او زه به تا ووژنم او ستا سر به پرې
کړم. زه به د فلسطینیانو د عسکرو
مړي مرغانو او ځناورو ته واچوم

چې ویې خوري. نو ټوله نړۍ به په
دې پوه شي چې د اسراییلو خدای
شته. ۴۷ هرڅوک به دلته وګوري
چې څښتن د خپل قوم د ژغورلو
دپاره تورو یا نېزو ته اړتیا نه لري.
دا د څښتن جنګ دی او هغه به
تاسې ټول مونږ ته راتسلیم کړي.»

۴۸ یوځل بیا جلیات د داود
خواته ورنژدې کېده او داود د هغه د
مقابلې دپاره په چټکۍ سره د
جګړې د کرښې په لور ورمنډه کړه.
۴۹ داود خپل لاس خپلې کڅوړې

ته وراوړد کړ، یوه تیږه یې
راوویسته، په مچنوغزې باندې یې
ګوزاره کړه او جلیات یې په تندي
باندې وویشت. تیږه د هغه په تندي
کې ورننوتله او هغه پړمخې په
ځمکه باندې پرېوت.

٥٠ نو داود بې له تورې جلیات
ته ماتې ورکړه او د مچنوغزې او
تیږې په وسیله یې هغه وواژه. ٥١
داود منډه کړه او د جلیات سرته
ودرېده، د هغه توره یې د هغه د
پوښ څخه راوویستله، هغه یې

وواژه او سر يې ورځخه پرې کړ.
کله چې فلسطينيانو وليدل چې د
دوی اتل مړ شو، نو دوی وتښتېدل.
۵۲ د اسراييلو او يهودا خلکو چيغې
وهلې او مخ په وړاندې يې منډې
کړې. فلسطينيان يې د جت او د
عقرون تر دروازو پورې تعقيب کړل
او د هغوی مړي د شعرايم په لاره
کې د جت او عقرون پورې پراته وو.
۵۳ کله چې اسراييليان د فلسطينيانو
د تعقيبولو څخه راستانه شول، د
هغوی قرارګاه يې لوټ کړه. ۵۴ داود
د جليات سر راواخيست او اورشليم

ته يې يووړ، خو د هغه وسلې يې په خپله خېمه کې کېښودلې.

داود د شاوول په حضور کې وړاندې کيږي

۵۵ کله چې شاوول وليدل چې داود د جليات سره د جنګ دپاره ورروان دی، نو هغه د خپلو لښکرو د قوماندان ابنير څخه پوښتنه وکړه: «ای ابنيره، هغه د چا زوی دی؟» ابنير ځواب ورکړ: «اعليحضرته! زه ستا په سر قسم خورم چې زه نه پوهيږم.» ۵۶ پاچا ووېل: «دا معلومه

کړه چې دا ځوان د چا زوی دی.»

٥٧ نو څنګه چې داود د جلیات د وژلو څخه راستون شو، ابنیر هغه شاوول ته راوست. داود لا د جلیات سر په لاس کې نیولی ؤ. ٥٨ شاوول د هغه څخه پوښتنه وکړه: «ای ځوانه، ته د چا زوی یې؟»

داود ځواب ورکړ: «زه ستاسو د خدمتګار یسي بیت لحمي زوی یم.»

١ وروسته له هغې چې داود خپلې خبرې د شاوول سره پای ته

ورسولې، د شاوول زوی یوناتان او داود سمدلاسه ډېر ښه دوستان شول او داود په یوناتان باندې د خپل ځان په شان ډېر ګران شو. ۲ له هماغې ورځې څخه شاوول داود د خپل ځان سره وساته او هغه يې پرېنښود چې د خپل پلار کور ته لاړ شي. ۳ یوناتان د داود سره د ملګرتوب تړون وکړ، ځکه چې د هغه سره يې د خپل ځان په شان مینه کوله. ۴ یوناتان هغه چپنه چې په تن کې يې وه وويستله او داود ته يې ورکړه، خپلې زغرې، حتى خپله

توره، لینده او کمربند یې هم هغه ته ورکړل. ۵ هر چېرته چې به شاوول داود د هر کار دپاره لېږه، هغه به یې په بریالیتوب سره سرته رساوه. شاوول هغه د لښکرو لوړ افسر وټاکه. په دې باندې ټول قوم او د شاوول مامورین خوشحاله شول.

شاوول د داود سره بخیلي کوي

۶ کله چې داود جلیات وواژه او عسکر بېرته خپلو کورونو ته راستنېدل، د اسراییلو د ټولو ښارونو ښځې د خوشحالۍ په سندرو

ويلو، ګډېدلو او د چمبو او ربابونو

په غږولو سره د شاوول پاچا د

هرکلي دپاره راووتلې. ٧ په داسې

حال کې چې ښځې ګډېدلې هغوی

به دا سندره ويله:

شاوول وژلي دي زرګونه

خلک

خو داود لس چنده د

هغه نه زيات

٨ دا سندره د شاوول خوښه نه

شوه او هغه ډېر په قهر شو، ويې

ویل: «هغوی داود ته د لسګونو زرو
اعتبار ورکړی دی او ماته یوازې د
زرګونو. په راتلونکې کې به د هغه
ثخه پاچا جوړ کړي.» ٩ نو له
هماغه وخت ثخه شاوول د داود
سره بخیلي کوله او په هغه شکمن
شو.

١٠ د هغې ورځې په سبا د
خدای له خوا په شاوول باندې
پېریان نازل شول او هغه په خپل
کور کې لکه د لېوني په شان بدرد
ویل. داود لکه د هرې ورځې په

شان رباب غږاوه او د شاوول په
لاس کې نېزه وه. ۱۱ شاوول خپله
نېزه د داود خواته ورګوزاره کړه، د
خپل ځان سره يې وويل: «زه به
داود د دېوال سره مېخ کړم.» خو
داود دوه ځلې خپل ځان وژغوره.

۱۲ شاوول د داود څخه وېرېده،
ځکه چې څښتن د داود سره ؤ، خو
شاوول يې پرېښې ؤ. ۱۳ نو هغه
داود د خپل ځان نه لېرې کړ او هغه
يې په زرو تنو باندې قوماندان کړ.
داود به په جنګي عملياتو کې د

خپلو لښکرو مشري کوله. ۱۴ داود
به په خپلو ټولو کارونو کې بريالی ؤ،
ځکه چې ښښتن د هغه سره مل ؤ.
۱۵ کله چې شاوول وليدل چې داود
دومره بريالی دی، نو د هغه څخه
نور هم وويرېده. ۱۶ خو داود د
اسراييلو او يهودا په ټولو خلکو
باندې ګران ؤ، ځکه چې هغوی ته
به يې په جنګي عملياتو کې
لارښوونه کوله.

داود د شاوول د لور سره واده کوي

۱۷ يوه ورځ شاوول داود ته

وويل: «میراب زما مشره لور ده.
هغه به تاته په نکاح کړم په دې
شرط چې ته به د یوه زړور او
وفادار عسکر په توګه زما خدمت
کوې او د ښبتن په جنګونو کې به
جنګېږې.» شاوول د خپل ځان سره
فکر کاوه: «زه به داود په خپله ونه
وژنم، پرېږده چې فلسطینیان دا کار
وکړي.» ۱۸ خو داود شاوول ته
وويل: «زه څوک یم او زما د پلار
کورنی څه ده چې زه د پاچا زوم
شم؟» ۱۹ هغه وخت چې داود تیار
شو چې د شاوول د لور میراب سره

واده وکړي، شاوول خپله لور
عدر ییل ته چې د محولا د بنار
شخه ؤ، ورکړه.

۲۰ خو د شاوول بله لور میکال
په داود باندې مینه وه، کله چې
شاوول دا خبره واورېدله، هغه
خوشحاله شو. ۲۱ هغه د خپل ځان
سره وویل: «زه به میکال داود ته
ورکړم. زه به د هغې شخه کار
واخلم چې داود په دام کې راګېر
کړي او هغه به د فلسطینیانو په لاس
ووژل شي.» نو شاوول د دوهم ځل

دپاره داود ته وویل: «ته به زما زوم
شې.» ٢٢ نو بیا شاوول خپلو
خدمتګارانو ته حکم وکړ: «د داود
سره په خصوصي ډول خبرې وکړئ
او ورته ووایئ: ‹پاچا ستا څخه
خوشحاله دی او په مونږ ټولو باندې
ګران یې. ولې نه غواړې د هغه زوم
شې؟›» ٢٣ هغوی دا خبرې داود ته
تکرار کړې، خو داود ورته وویل:
«ایا ستاسو په فکر د پاچا زوم کېدل
یوه کوچنۍ خبره ده؟ زه یو غریب
او بې نومه سړی یم.»

۲۴ د شاوول خدمتګارانو هغه
څه چې داود دوی ته ویلي وو،
شاوول ته بیان کړل. ۲۵ شاوول
هغوی ته امر وکړ چې داود ته
ووایي: «هغه څه چې پاچا ستا څخه
د مهر په توګه غواړي هغه د سلو
فلسطینیانو د سنتی پوستکي دي
چې د هغه د دښمنانو څخه بدل
واخیستل شي.» دا د شاوول پلان ؤ
چې داود د فلسطینیانو په لاس
ووژل شي. ۲۶ د شاوول
خدمتګارانو چې داود ته دا خبرې
وکړې هغه په دې خوشحاله شو چې

د پاچا زوم شي. نو مخکې له دې
چې ټاکلی وخت پوره شي، ۲۷ داود
د خپلو کسانو سره لاړ او دوه سوه
فلسطينيان يې ووژل. د هغوی د
سنتې پوستکي يې راوړل او پاچا ته
يې پوره حساب وړاندې کړ، ترڅو
هغه د پاچا زوم شي. نو شاوول
خپله لور ميکال هغه ته په نکاح
کړه. ۲۸ شاوول په دې بنه پوه شو
چې څښتن د داود سره دی او دا
چې د هغه لور ميکال په هغه مينه
ده. ۲۹ نو شاوول د هغه څخه نور
هم وويرېده او د ژوند تر پايه پورې

د هغه سره دښمن ؤ.

۳۰ د فلسطينيانو قوماندانان به په دوامداره توګه راتلل او جګړه به يې کوله. خو په هرې جګړې کې به داود د شاوول د نورو عسکري منصبدارانو په پرتله بريالی ؤ او په ډېر درنښت يادېده.

شاوول هڅه کوي چې داود ووژني

۱ شاوول خپل زوی يوناتان او خپلو ټولو درباريانو ته وويل چې داود ووژني، خو داود په يوناتان

باندې ډېر ګران ؤ ۲ او هغه ته یې
خبرداری ورکړ: «زما پلار شاوول
غواړي چې تا ووژني. سبا سهار په
خپل ځان باندې پام کوه، په یو
ځای کې پټ شه او هلته پاتې شه.
۳ زه به ووځم او په هغه پټي کې
چې ته هلته پټ یې د خپل پلار
سره به ودرېږم. زه به د هغه سره
ستا په اړه خبرې وکړم او هرڅه
چې ما معلوم کړل تا به خبر کړم.»
۴ په بل سهار یوناتان شاوول ته د
داود هغه ښه کارونه ور په یاد کړل
چې د هغه دپاره یې کړي وو. بیا

هغه وویل: «ته ولې غواړې چې داود سره بد وکړې؟ هغه خو ستا سره هېڅ بد نه دي کړي. ۵ کله چې هغه جلیات واژه خپل ژوند یې په خطر کې اچولی ؤ او څښتن اسراییلو ته لوی بری ورکړ. کله چې تا دا بری ولیده خوشحاله شوې، نو ولې اوس غواړې چې د یو بې‌ګناه انسان په وینو لاس ولړې او داود بې سببه ووژنې؟» ۶ شاوول د یوناتان په خبرو باندې قانع شو او د ژوندي څښتن په نوم یې قسم وخوړ چې هغه به داود نه وژني. ۷ نو

یوناتان داود راوغوښت او هغه ته
یې د ټولو خبرو اترو بیان وکړ. داود
یې شاوول ته راوست او هغه د پخوا
په شان د شاوول خدمت کاوه.

٨ یوځل بیا د فلسطینیانو سره
جګړه پیل شوه، داود په هغوی
باندې حمله وکړه او هغوی ته یې
داسې پوره ماتې ورکړه چې
وتښتېدل.

٩ یوه ورځ شاوول په خپل کور
کې ناست ؤ او نېزه یې په لاس کې

وه چې د څښتن له خوا ورباندې
پېریان نازل شول. په دې وخت کې
داود رباب غږاوه. ۱۰ شاوول هڅه
وکړه چې په خپله نېزه باندې هغه د
دېوال سره مېخ کړي، خو داود د
هغه څخه خپل ځان وژغوره او نېزه
په دېوال کې ننوتله. په دې شپه داود
په منډه وتښتېد.

۱۱ شاوول د داود کور ته کسان
ولېږل چې د هغه څارنه وکړي او
سهار يې ووژني. خو د داود ښځې
میکال هغه ته خبر ورکړ: «که چېرې

نن شپه ونه تښتي، نو سبا به هغوی
تا ووژني.» ۱۲ نو ميکال داود د
کړکۍ له لارې ښکته کړ او هغه په
منډه وتښتېد. ۱۳ وروسته هغې
کورنی بت راواخيست، د داود په
کټ باندې يې خملاوه، د وزو
ويښتان يې د بت په سر باندې
کېښودل او بړستن يې وربانده
واچوله. ۱۴ کله چې شاوول کسان
ولېږل چې داود ونيسي، نو ميکال
هغوی ته ووېل: «هغه ناروغ دی.»
۱۵ خو شاوول هغوی بېرته ولېږل
چې داود وګوري، هغوی ته يې امر

وکړ: «هغه په خپل کټ کې راوړئ

چې ويې وژنم.» ۱۶ خو کله چې

هغه خلک ورننوتل، ويې ليدل چې

په کټ کې بت ؤ او په سر باندې يې

د وزو ويښتان وو. ۱۷ شاوول د

ميکال څخه پوښتنه وکړه: «ولې دې

زه داسې وغولولم او زما دښمن دې

پرېښود چې وتښتي؟» ميکال په

ځواب کې ورته وويل: «داود ماته

وويل: ‹پرېږده چې وتښتم که نه، نو

زه به تا ووژنم.›»

۱۸ په دې توګه داود وتښتېد،

خپل ځان يې سموييل ته چې په
رامې کې ؤ، ورساوه او هغه څه چې
شاوول ورسره کړي وو هغه ته يې
بيان کړل. بيا هغه او سموييل نايوت
ته لاړل او هلته پاتې شول. ١٩
شاوول ته خبر ورسېده چې داود د
رامې په نايوت کې دی. ٢٠ نو هغه
کسان ولېږل چې داود ونيسي، خو
کله چې دوی وليدل چې د نبيانو يوه
ډله د سموييل تر مشرۍ لاندې
نبوت کوي، نو د خدای روح د
شاوول په کسانو باندې نازل شو او
دوی هم په نبوت پيل وکړ. ٢١

شاوول ته په دې اړه خبر ورسېده
او هغه نور کسان ولېږل او دوی هم
نبوت وکړ. د درېم ځل دپاره شاوول
کسان ولېږل او دوی هم نبوت وکړ.
٢٢ اخر هغه په خپله رامې ته روان
شو او کله چې هغه لویې څاه ته
چې په سیخوه کې وه، ورغی او
پوښتنه یې وکړه: «سموییل او داود
چېرته دي؟» هغه ته خبر ورکړای
شو چې هغوی د رامې په نایوت کې
دي. ٢٣ څنګه چې هغه نایوت ته
روان ؤ، د خدای روح په هغه باندې
هم نازل شو او په تللو کې یې نبوت

کاوه، ترڅو چې هلته ورسېده. ۲۴
هغه خپل کالي وویستل او د
سموییل په مخکې یې نبوت کاوه،
هغه ټوله ورځ او ټوله شپه لوڅ
پرېوت. له دې امله خلک وايي: «ایا
شاوول هم د نبیانو څخه دی؟»

یوناتان د داود سره مرسته کوي چې وتښتي

۱ وروسته داود د نایوت څخه
چې په رامه کې ؤ وتښتېد، یوناتان
ته ورغی او پوښتنه یې ترې وکړه:
«ما څه کړي دي؟ زما جرم څه

دی؟ ما څه ګناه کړې ده چې ستا
پلار زما د وژلو هڅه کوي؟» ۲
یوناتان ځواب ورکړ: «خدای دې
نه کوي! ته به هېڅ کله ونه وژل
شې! ګوره، زما پلار چې هرڅه کوي
که هغه مهم وي یا نه، ماته یې وایي،
نو ولې به هغه زما څخه دا خبره پټه
کړي؟ دا رښتیا نه ده!» ۳ خو داود
قسم وخوړ او ویې ویل: «ستا پلار
په دې ښه پوهېږي چې زه په تا
باندې ګران یم. هغه داسې پرېکړه
کړې ده هغه پلان چې زما په اړه یې
لري ته باید ورڅخه خبر نه شې،

ځکه چې ته به خفه شې. زه د ژوندي ښښتن په نوم او ستا په ژوندون قسم خورم چې زما او د مرګ ترمنځ يوازې يو قدم فاصله پاتې ده.» (۴) يوناتان وويل: «هرڅه چې ته غواړې زه به يې ستا دپاره وکړم.» (۵) نو داود وويل: «ګوره، سبا د نوې مياشتې اختر دى او زه بايد د پاچا سره ډوډۍ وخورم، خو اجازه راکړه چې لاړ شم او د درېمې ورځې تر ماښامه پورې په پټيو کې خپل ځان پټ کړم. (۶) که چېرې ستا پلار زه ياد کړم، نو ورته ووايه

چې داود زما څخه ډېره هیله وکړه چې په بیړه خپل ښار بیت‌لحم ته لاړ شي. هلته د هغه د ټول خاندان دپاره د کلني قرباني کولو وخت دی. ۷ که چېرې هغه ووايي: ‹ډېره ښه ده نو زما خیر به په کې وي، خو که چېرې هغه ډېر په قهر شي، نو ته به پوه شي چې هغه نیت لري چې ما ته زیان ورسوي. ۸ زما سره احسان وکړه او په هغه تړون باندې چې د ښتن په نوم دې زما سره کړی ؤ ودرېږه، خو که چېرې زه ګناهکار یم، نو ته مې په خپله ووژنه! خپل

پلار ته دي ولې ما ورولې چې
ووژل شم؟›» ⑨ یوناتان وویل:
«داسې فکر مه کوه! که چېرې زه
پوه شوی وای چې زما پلار نیت
لري چې تاته زیان دورسوي، ایا
تاته به مې خبر نه وای درکړی؟»
⑩ داود پوښتنه وکړه: «که چېرې
ستا پلار تاته سخت ځواب درکړي
څوک به ماته خبر راکړي؟» ⑪
یوناتان ځواب ورکړ: «راځه چې
پټیو ته لاړ شو.» نو هغوی یوځای
هلته لاړل.

۱۲ بیا یوناتان داود ته وویل:
«زه د ښتن، د اسراییلو د خدای په
حضور کې تاته وعده درکوم، سبا نه
بل سبا تر همدې وخته پورې به زه
د خپل پلار نیت معلوم کړم. که
چېرې د هغه چلند ستا په هکله ښه
ؤ، زه به تاته خبر درولېږم. ۱۳ که
چېرې هغه تاته د زیان رسولو اراده
لري، نو ښتن دې ماته سخته سزا
راکړي، که تاته مې په دې هکله خبر
درنه کړ او ته مې په سلامتۍ سره
لېرې ونه لېږلې. ښتن دې ستا سره
وي لکه څنګه چې زما د پلار سره

ؤ. ۱۴–۱۵ ستا دې په ياد وي، وروسته
له دې چې ښښتن ستا ټول دښمنان
د ځمکې له مخ څخه ورک کړل، د
ښښتن په شان دوستي او مهرباني نه
يوازې ماته بلکې زما نه وروسته زما
اولادې ته هم ښکاره کړې.» ۱۶ نو
يوناتان د داود د کورنۍ سره تړون
وکړ، ويې ويل: «که چېرې دا تړون
مات شي، ښښتن دې هغو خلکو ته
سزا ورکړي چې دا تړون يې مات
کړی دی.»

۱۷ يوناتان يوځل بيا داود مجبور

کړ چې خپل قسم تایید کړي چې د
هغه سره مینه لري. ځکه چې په
یوناتان باندې داود دومره ګران ؤ
لکه څنګه چې خپل ځان ورباندې
ګران ؤ. ۱۸ هغه وخت یوناتان هغه
ته وویل: «څرنګه چې سبا د نوې
میاشتې اختر دی، نو خلک به خبر
شي، ځکه چې ستا ځای به په
دسترخوان کې خالي وي. ۱۹ سبا نه
بل سبا مابنام هغه ځای ته زر لاړ
شه چېرته چې ته مخکې پټ شوی
وې او هلته د تیږو د ډېرۍ تر شا
انتظار کوه. ۲۰ زه به درې غشي د

هغې په څنګ کې درووولم چې داسې ګومان وشي چې زه یوه نښبه ولم. ۲۱ بیا به زه یو هلک ولېږم او ورته به ووایم: لاړ شه او غشي راپیدا کړه. که هغه ته مې وویل چې ګوره، غشي تاته نه دي رسېدلي، ورشه هغه دلته راوړه، زه د ژوندي څښتن په نوم قسم خورم چې تاته به خطر نه وي. ۲۲ خو که زه هغه ته داسې ووایم چې غشي ستا څخه تېر شوي دي، نو دا به دا معنی ولري چې څښتن غواړي چې تا لېرې ولېږي، نو ته باید لاړ شې. ۲۳ هغه تړون

چې زما او ستا ترمنځ شوی دی، یاد ساته. څښتن به تر ابده پورې زما او ستا ترمنځ شاهد وي.»

۲۴ نو داود په پټېیو کې پټ شو. کله چې د نوې میاشتې اختر راورسېد، پاچا د ډوډۍ خوړلو دپاره راغی ۲۵ او هغه د خپل عادت له مخې د دېوال سره په خپل ځای کې کښېناست. یوناتان مخامخ او ابنیر د شاوول تر څنګ ناست وو، خو د داود ځای خالي ؤ. ۲۶ خو شاوول په هغه ورځ هېڅ ونه ویل، ځکه هغه

فکر کاوه: «داود ته خامخا څه پېښ شوي دي چې هغه یې د دود له مخې ناپاک کړی دی. په یقین سره هغه ناپاک دی.» ٢٧ خو په راتلونکې ورځ چې د میاشتې دوهمه ورځ وه، د داود ځای بیا خالي ؤ. نو شاوول د خپل زوی یوناتان څخه پوښتنه وکړه: «د یسي زوی ولې نه پرون ډوډۍ ته راغی او نه نن؟» ٢٨ یوناتان په ځواب کې وویل: «هغه زما څخه هیله وکړه چې اجازه ورته ورکړم چې بیت‌لحم ته لاړ شي. ٢٩ داود وویل: ماته اجازه راکړه چې

لاړ شم، ځکه چې زمونږ کورنۍ په
ښار کې قرباني کوي او زما ورور
ماته امر کړی دی چې هلته واوسم.
که ته زما څخه خوشحاله یې، ما
پرېږده چې لاړ شم ترڅو خپل
خپلوان ووینم. نو ځکه هغه د پاچا
دسترخوان ته نه دی راغلی.»

٣٠ شاوول په یوناتان باندې ډېر
په قهر شو او هغه ته یې وویل: «ته
زما زوی نه یې، ته خاین یې! زه
پوهېږم چې ستا دا خوښه ده چې د
یسي زوی ته وفادار اوسې.

وشرمېږه! او ستا مور دې هم
وشرمېږي چې ته یې زېږولی یې.
۳۱ ایا په دې نه پوهېږې تر هغه
چې د یسي زوی ژوندی وي، ته به
هېڅکله د دې ملک پاچا نه شې؟ نو
اوس څوک ولېږه او هغه دلته راوله،
ځکه چې هغه باید ووژل شي!» ۳۲
یوناتان پوښتنه وکړه: «هغه ولې
ووژل شي؟ هغه څه ګناه کړې ده؟»
۳۳ په دې وخت کې شاوول خپله
نېزه په یوناتان پسې ګوزاره کړه چې
هغه ووژني او یوناتان پوه شو چې
په رښتیا د ده پلار پرېکړه کړې ده

چې داود ووژني. ۳۴ یوناتان په ډېر
قهر د دسترخوان څخه پاڅېد او د
میاشتې په دوهمه ورځ یې ډوډۍ
ونه خوړله، ځکه چې هغه په دې
باندې غمجن شو چې د ده پلار
داود سپک کړ.

۳۵ لکه څنګه چې دوی یو د بله
سره موافقه کړې وه، د بلې ورځې په
سهار یوناتان پټیو ته لاړ چې د داود
سره وګوري. یوناتان یو ځوان هلک
د ځان سره یووړ ۳۶ او هغه ته یې
وویل: «منډه کړه او هغه غشي چې

زه يې ولم، راپيدا کړه.» هلک منډه
کړه او يوناتان يو غشی وويشت چې
د هلک څخه تېر شو. ۳۷ کله چې
هلک هغه ځای ته ورغی چې غشی
په کې لوېدلی ؤ، يوناتان په هلک
باندې غږ وکړ: «ايا غشی ستا څخه
تېر شوی نه دی؟» ۳۸ بيا يوناتان د
هغه هلک پسې چيغې کړې: «بېړه
وکړه! زر لاړ شه! مه ودرېږه!» هلک
غشی راپورته کړ او خپل بادار ته
راستون شو. ۳۹ هلک پوه نه شو
چې دا څه معنی لري. يوازې يوناتان
او داود پوهېدل. ۴۰ نو يوناتان

خپلې وسلې هغه هلک ته ورکړې او ورته ويې ويل: «لاړ شه او دا ښار ته يوسه.»

۴۱ وروسته له هغې چې هلک لاړ، داود د تيږو د ډيرى له شا راپاڅېده، په ځمکه باندې پړمخې پرېوت او درې ځله د درناوي په خاطر يوناتان ته په ځمکې باندې پړمخې پرېوت. کله چې هغوى يو بل ښکلول نو هغوى دواړو ژړل، د داود خفګان د يوناتان نه هم زيات وو. ۴۲ يوناتان داود ته وويل: «په

خير لاړ شه، ځکه چې مونږ يو د
بله سره د ښبنتن په نوم د دوستۍ
قسم خوړلی دی او ويلي مو دي
چې ښبنتن دې تر ابده پورې زما او
ستا ترمنځ او زما د اولادې او ستا د
اولادې ترمنځ شاهد وي.» له هغې
وروسته داود لاړ او يوناتان بېرته
ښار ته ستون شو.

د شاوول له لاسه د داود تښتېدل

١ داود اخيملک کاهن ته چې
په نوب کې ؤ، ورغی. اخيملک په
لړزېدلو سره د هغه هرکلي ته

راووت او پوښتنه يې ترې وکړه: «ولې يوازې راغلی يې او ځوک درسره نشته؟» ۲ داود په ځواب کې وويل: «پاچا ماته يو کار راسپارلی دی او راته ويلي يې دي چې هېڅ ځوک بايد ستا د دندې په هکله پوه نه شي. ما خپلو سړيو ته ويلي دي چې ما سره دې په يوه ټاکلي ځای کې وګوري. ۳ نو اوس ستا سره څه شته؟ پنځه دانې ډوډۍ يا کوم بل څه که لرې ماته يې راکړه.» ۴ خو کاهن هغه ته په ځواب کې وويل: «زما سره عادي

ډوډۍ نشته، خو بیاهم یو څه
سپېڅلې ډوډۍ شته. تاسو کولای
شئ چې هغه وخورئ، خو په دې
شرط چې ستاسو سړي په دې نژدې
وختونو کې ښځو ته نژدې شوي نه
وي.» ۵ داود ځواب ورکړ: «بې له
شکه چې مونږ ښځو ته نه یو نژدې
شوي. کله چې مونږ په دنده کې یو،
زه هېڅکله خپلو سړیو ته اجازه نه
ورکوم چې داسې کار وکړي. هغوی
باید حتی په عادي دندو کې خپل
ځانونه پاک وساتي او نن خو مونږ
په یوې ځانګړې دنده کې یو.» ۶

نو کاهن هغه سپېڅلې ډوډۍ چې خدای ته نذرانه کېدله داود ته ورکړه. هلته بل ډول ډوډۍ نه وه. په منظمه توګه به يې دغه ډوډۍ د خدای له حضور څخه لېرې کوله او د هغې په ځای به يې توده ډوډۍ کېښودله.

٧ داسې وشوه چې دواغ ادومی د شاوول د شپنو مشر په هماغه ورځ هلته ؤ، ځکه چې د پاکوالي مراسم يې په ځای کول.

۸ داود اخیملک ته وویل: «ایا ستا سره توره یا نېزه شته چې ما ته یې راکړې؟ د پاچا حکم زه مجبور کړم، ترڅو په داسې بیړه لاړ شم چې ما دومره وخت پیدا نه کړ چې خپله توره یا کومه بله وسله راواخلم.» ۹ اخیملک ځواب ورکړ: «ما سره د فلسطیني جلیات یعنې د هغه چا توره شته چې تا د ایله په دره کې وواژه. هغه توره ما په یوه ټوکر کې تاوه کړې ده او هغه د کاهن د سپېڅلي پېشبند شاته ده، که چېرې غواړې نو وایې خله. دلته

بې له دې تورې بله نشته.» داود
وویل: «هغه ماته راکړه، دا تر ټولو
ښه توره ده.»

١٠ نو داود په هماغه ورځ لاړ، د
شاوول څخه وتښتېد او د جت پاچا
اخيش ته يې ځان ورساوه. ١١ خو
د اخيش درباريانو هغه ته وويل:
«ايا دا داود، د خپل هېواد پاچا نه
دی؟ دا هغه سړی دی چې د هغه په
اړه به ښځو د ګډا کولو په وخت کې
دا سندرې ويلې:

شاوول وژلي دي زرګونه
خلک

خو داود لس چنده د
هغه نه زيات»

١٢ د هغوی خبرو په داود باندې ډېره اغیزه وکړه او د اخيش پاچا څخه ډېر زيات وویرېده. ١٣ نو کله چې داود د هغوی سره ؤ، هغه خپل ځان په لېونتوب وواهه. کله چې هغوی هڅه وکړه چې دی ونیسي، نو هغه د لېوني په شان عمل کاوه. هغه

به په دروازو باندې کرښې ویستلې او په خپله ږیره باندې به یې لاړې تویولې. ۱۴ نو اخیش خپلو درباریانو ته وویل: «گورئ! دا سړی لېونی دی! هغه مو ولې ماته راوستلی دی؟ ۱۵ ایا لږ لېونیان لرم؟ ولې دې بل هم راوست چې خپل د لېونتوب په حرکتونو سره ما وځوروي؟ زه نه غواړم چې هغه زما ماڼۍ ته راننوځي.»

داود ادولام او مصفه ته ځي

۱ داود د جت ښخه لاړ او د

ادولام سمڅې ته وتښتېد. کله چې د
هغه ورونو او د هغه پاتې کورنۍ
واورېدل چې هغه هلته دی، نو دوی
هلته د هغه سره یوځای شول. ٢
هغه خلک چې په تکلیف کې وو یا
پوروړي وو یا شکایت یې درلود،
داود ته راټول شول او هغه د دوی
مشر شو. شاوخوا څلور سوه سړي
د هغه سره وو.

٣ داود له هغه ځای څخه د
موآب مصفې ښار ته لاړ او د موآب
پاچا ته یې وویل: «مهرباني وکړئ،

زما مور او پلار ته اجازه ورکړئ
چې راشي او ستاسو سره پاتې شي،
تر هغې پورې چې زه پوه شم چې
خدای به زما دپاره څه کوي.» ۴
نو داود خپل مور او پلار د موآب
پاچا ته بوتلل او دوی د هغه سره تر
هغه وخته پورې پاتې شول، ترڅو
پورې چې داود په یو خوندي ځای
کې پټ ؤ.

۵ یوه ورځ جاد نبي داود ته
وویل: «دلته مه پاتې کېږه، د یهودا
خاورې ته لاړ شه.» نو داود لاړ او

د حارث ځنګل ته ورغی.

د کاهنانو عام وژنه

۶ یوه ورځ شاوول په جبعه کې
په یوې غونډۍ باندې د غز د ونې
لاندې نېزه په لاس ناست ؤ او ټول
افسران یې د هغه په شاوخوا کې
ولاړ وو. هغه ته خبر ورغی چې
داود او د هغه سړي پیدا شول. ۷
هغه خپلو افسرانو ته وویل: «ای د
بنیامین خلکو! واورئ، ایا د یسي
زوی به تاسو ټولو ته ځمکې او د
انګورو باغونه درکړي؟ ایا هغه به

تاسو د زر کسيزه ډلې قوماندانان او
يا د سل کسيزه ډلې قوماندانان
وټاکي؟ ⑧ ايا د دې دپاره تاسو زما
په ضد دسيسه جوړوئ؟ تاسو يو هم
ماته ونه ويل چې زما خپل زوی د
داود سره لاس يو کړی دی.
هېڅوک نشته چې په ما زړه
وسوځوي يا ماته ووايي چې زما
خپل سړی داود همدااوس زما د
وژلو دپاره موقع لټوي او زما زوی
هغه هڅولی دی!» ⑨ خو ادومي
دواغ چې د شاوول د افسرانو سره
ولاړ ؤ، وويل: «ما د يسي زوی

وليده چې په نوب کې د اخيتوب
زوی اخيملک ته راغی. ۱۰
اخيملک د ښبنتن څخه پوښتنه
وکړه چې داود بايد څه وکړي او
وروسته هغه داود ته يو څه خواړه
او د فلسطيني جليات توره ورکړه.»

۱۱ نو شاوول پاچا د اخيتوب
زوی اخيملک کاهن او د هغه د پلار
ټوله کورنی چې هغوی هم په نوب
کې کاهنان وو، راوغوښتل او د ده
حضور ته حاضر شول. ۱۲ شاوول
وويل: «ای د اخيتوب زويه، واوره!»

هغه ځواب ورکړ: «هو، بناغلیه، زه ستاسو په خدمت کې یم.» ۱۳

شاوول د هغه شخه پوښتنه وکړه: «تا او د یسي زوی ولې زما په ضد دسیسه جوړه کړې ده؟ ولې دې هغه ته ډوډۍ او توره ورکړې ده او د هغه دپاره دې د خدای سره مشوره کړې ده؟ هغه اوس زما په ضد راپورته شوی او موقع لټوي چې ما ووژني!» ۱۴ اخیملک په ځواب کې وویل: «ستاسو په افسرانو کې داود تر ټولو وفادار دی! هغه ستاسو زوم دی، ستاسو د ساتونکو مشر دی او

په شاهي دربار کې هر يو د هغه
درناوی کوي. ۱۵ هو، ما د هغه
دپاره د خدای سره مشوره کړې ده
او دا لومړی ځل نه دی. تر کومه
ځايه چې ستاسو په ضد د دسيسې
خبره ده، نو تاسو اعليحضرت بايد
په ما او همدارنګه زما په کورنۍ
باندې تور ونه لګوئ، د دې خبرې
څخه زه هيڅ خبر نه يم!» ۱۶ پاچا
وويل: «ای اخيملکه! ته او ستا د
پلار ټوله کورنۍ بايد ووژل شئ.»
۱۷ په دې وخت کې پاچا هغه
ساتونکو ته چې د ده په څنګ کې

وو، امر وکړ: «د څښتن کاهنان

ووژنئ، ځکه چې دوی هم د داود

پلویان دي. دوی پوهېدل چې هغه

تښتي، خو بیاهم دوی زه خبر نه

کړم.» خو د پاچا ساتونکو ونه

غوښتل چې د څښتن په کاهنانو

باندې لاس پورته کړي او هغوی

ووژني. ۱۸ نو شاوول ادومي دواغ

ته وویل: «ته هغوی ووژنه!» او

دواغ هغوی ټول ووژل. په هغه ورځ

یې پنځه اتیا کاهنان چې د کتان

سپېڅلي پېشبندونه به یې اغوستل،

ووژل. ۱۹ وروسته نوب د کاهنانو

ښار ته لاړ او د کاهنانو کورنۍ د
ښځو او سړیو نه نیولې تر کوچنیانو
او تي رودونکو ماشومانو پورې يې
ټول ووژل. حتی غویان، خره او د
هغوی پسونه يې هم ژوندي
پرېنښودل.

٢٠ خو ابیاتار چې د اخیملک د
زامنو څخه او د اخیتوب لمسی ؤ،
وتښتېد او لاړ چې د داود سره
یوځای شي. ٢١ هغه داود ته خبر
ورکړ چې شاوول د څښتن کاهنان
ووژل. ٢٢ داود ابیاتار ته وویل:

«کله چې ما په هغه ورځ ادومي
دواغ هلته ولیده، زه پوه شوم چې
هغه به خامخا شاوول ته خبر
ورکوي. نو ستا د ټولو خپلوانو د
مړینې مسوولیت زما په غاړه دی.
٢٣ زما سره پاتې شه او مه ویرېږه.
هغه سړی چې غواړي تا ووژني،
هغه غواړي چې ما هم ووژني. ته به
زما سره خوندي یې.»

داود د قعیلې ښار ژغوري

١ یوه ورځ داود ته خبر
ورسېده چې فلسطینیانو د قعیلې په

ښار باندې حمله کړې ده او
درمندونه لوټوي. ۲ نو هغه د
څښتن څخه پوښتنه وکړه: «ایا زه
لاړ شم او په فلسطینیانو باندې
حمله وکړم؟» څښتن ځواب ورکړ:
«هو، په هغوی باندې حمله وکړه او
قعیله وژغوره.» ۳ خو د داود
کسانو هغه ته وویل: «مونږ دلته په
یهودا کې وېرېږو، نو که د فلسطینیانو
د ځواکونو مقابلې دپاره قعیلې ته
لاړ شو، زمونږ وېره به نوره هم
زیاته شي.» ۴ داود یوځل بیا د
څښتن څخه پوښتنه وکړه او څښتن

هغه ته ځواب ورکړ: «قعيلې ته لاړ شه، ځکه چې زه به فلسطينيان تاته تسليم کړم.» ۵ نو داود د خپلو سړيو سره قعيلې ته لاړ او د فلسطينيانو په ځواکونو باندې يې حمله وکړه. د هغو څخه يې زيات ووژل او د هغوی څاروي يې يوووړل. په دې ډول داود د قعيلې ښار وژغوره.

۶ کله چې ابياتار د اخيملک زوی وتښتېد او په قعيله کې د داود سره يوځای شو، سپېڅلی پېشبند يې

له ځان سره راوړ. ۷ شاوول ته خبر ورسېده چې داود قعیلې ته تللی دی، هغه وویل: «خدای هغه ماته راتسلیم کړ. داود خپل ځان د دېوال او د قوي دروازو لرونکي ښار کې کلابند کړی دی.» ۸ نو شاوول خپل ټول ځواکونه د جګړې دپاره راوغوښتل چې قعیلې ته لاړ شي او داود او د هغه سړي کلابند کړي.

۹ کله چې داود واورېدل چې شاوول په هغه باندې د حملې کولو نیت لري، هغه ابیاتار کاهن ته وویل:

«سپېڅلی پېشبند دلته راوړه.» ۱۰
داود دعا وکړه: «ای څښتنه، د
اسراییلو خدایه! ما اورېدلي دي چې
شاوول نیت لري چې قعیلې ته
راشي او ښار زما یعنې ستا د غلام
په خاطر له منځه یوسي. ۱۱ ایا د
قعیلې ښاریان به ما شاوول ته
وسپاري؟ ایا لکه څنګه چې مې
اورېدلي دي شاوول به په رښتیا سره
راشي؟ ای څښتنه، د اسراییلو
خدایه، زه تاته زاري کوم چې
ځواب راکړه!» څښتن ځواب ورکړ:
«شاوول به راشي.» ۱۲ داود پوښتنه

وکړه: «ایا د قعیلې ښاریان به ما او زما سړي شاوول ته وسپاري؟» څښتن وویل: «هغوی به تاسو وسپاري.» ۱۳ نو داود او د هغه سړي چې شمېر یې شپږ سوه تنه وو، د قعیلې څخه لاړل او د یو ځای څخه به بل ځای ته تلل. کله چې شاوول ته خبر ورسېده چې داود د قعیلې څخه تښتېدلی دی، نو هغه خپل د تګ پلان پرېښود.

داود په غرونو کې

۱۴ داود د زیف د دښتې په غرنی

سیمه کې په خوندي ځایونو کې
اوسېده. شاوول تل هڅه کوله چې
هغه پیدا کړي، خو خدای داود هغه
ته په لاس نه ورکاوه.

١٥ کله چې داود په حورش کې
د زیف په دښته کې ؤ، هغه پوه شو
چې شاوول د هغه د وژلو دپاره
راوتلی دی. ١٦ د شاوول زوی
یوناتان حورش ته د داود لیدلو ته
ورغی او هغه ته یې ډاډ ورکړ چې
خدای ستا سره مل دی. ١٧ یوناتان
وویل: «مه وېرېږه، زما پلار به ونه

شي کولای چې تا پيدا کړي. ته به
په اسراييلو باندې پاچا شې او زه به
په رتبه کې ستا نه دوهم يم، زما
پلار شاوول هم په دې باندې
پوهيږي.» ۱۸ هغوی دواړو د څښتن
په حضور کې تړون وکړ. بيا يوناتان
کور ته لاړ، خو داود په حورش کې
پاتې شو.

۱۹ د زيف خلک شاوول ته چې
په جبعې کې اوسېده لاړل او ورته
وېې ويل: «داود زمونږ په سيمه کې،
په حورش کې د حخيله په غره کې

چې د یهودا د دښتې په جنوب کې
پروت دی، پټ شوی دی. ۲۰
اعلیحضرته! اوس نو کله چې
ستاسو خوښه وي راشئ او مونږ د
دې مسوولیت په غاړه لرو چې هغه
تاسو ته وسپارو.» ۲۱ شاوول ځواب
ورکړ: «څښتن دې تاسو ته برکت
درکړي، ځکه چې تاسو په ما باندې
ډېره مهرباني کوئ.» ۲۲ شاوول
زیاته کړه: «لاړ شئ، نور تیاری هم
ونیسئ او معلومه کړئ چې داود د
عادت له مخې چېرته ځي او چا دی
په هغه ځای کې لیدلی دی. ما

اوربېدلي دي چې هغه ډېر مکرجن دی. ۲۳ د هغه د پټېدلو ټول ځايونه معلوم کړئ او د ښکاره معلوماتو سره بېرته ماته راشئ. وروسته له هغې به زه ستاسو سره لاړ شم، که چېرې د يهودا د سيمې په هره قبيله کې وي، زه به يې پيدا کړم.»

۲۴ نو دوی رخصت شول او د شاوول څخه مخکې زيف ته لاړل. داود او د هغه کسان د معون په دښته کې وو يعنې د يهودا د دښتې د جنوبي برخې په يوه دره کې. ۲۵

شاوول او د هغه کسانو په لټولو پيل وکړ، کله چې داود ته په دې هکله خبر ورسېده، هغه يو لوی ګټ ته چې د معون په دښته کې ؤ لاړ او هلته پاتې شو. کله چې شاوول دا واورېدل، نو داود پسې د معون دښتې ته لاړ. ۲۶ شاوول د يو غره يوه اړخ ته او داود او د هغه سړي د غره بل اړخ ته تلل او بيړه يې کوله چې د شاوول څخه وتښتي. څنګه چې شاوول او د هغه ځواکونه داود او د هغه سړيو ته نژدې کېدل چې دوی ونيسي، ۲۷ يو استازی شاوول

ته راغی او ويې ويل: «زر راشه! فلسطينيانو زمونږ په خاورې حمله کړې ده.» ۲۸ نو شاوول د داود تعقيبول پرېښودل او لاړ چې د فلسطينيانو سره وجنګيږي. له دې امله دا ځای «د تېښتې د ګټې» په نوم ياد شو. ۲۹ داود لاړ او د عين جدي په خوندي ځای کې اوسېده.

داود نه غواړي شاوول ووژني

۱ کله چې شاوول د فلسطينيانو سره د جنګ څخه وروسته راستون

شو، هغه خبر شو چې داود د
عين جدي په دښته کې دی. ۲
شاوول په اسراييلو کې د ډېرو ښو
عسکرو څخه درې زره کسان
واخيستل او لاړ چې د غرنی وزو
ګټونو ته نژدې داود او د هغه سړي
ولټوي. ۳ هغه په لاره کې د پسونو
د پنډېدلو ځای ته نژدې يوې
سمڅې ته ورغی او لاړ چې خپل
حاجت رفع کړي. دا هماغه سمڅه
وه چې داود او د هغه سړي په کې
په اخرنی څنډه کې پټ شوي وو.
۴ د داود سړيو هغه ته وويل: «دا

ستا دپاره یوه موقع ده! څښتن تاته ویلي وو چې هغه به ستا دښمن ستا په لاس تسلیم کړي او هرڅه چې غواړې د هغه سره یې وکړې.» داود غلی لاړ او بې له دې چې شاوول پوه شي د هغه د چپنې څخه یې یوه ټوټه غوڅه کړه. ۵ له هغې وروسته د داود وجدان نا ارامه شو، ځکه چې د هغه د چپنې ټوټه یې غوڅه کړې وه. ۶ هغه خپلو کسانو ته وویل: «څښتن دې ما له دې څخه وساتي چې خپل بادار ته چې څښتن هغه د پاچا په توګه غوره کړی دی، زیان

ورسوم! زه باید هغه ته ډېر لږ زیان
هم ونه رسوم، ځکه چې هغه د
څښتن له خوا غوره شوی پاچا
دی.» ۷ په دې خبرو داود خپل
سړي ورټل او هغوی یې پرېنښودل
چې په شاوول باندې حمله وکړي.
شاوول سمخه پرېښودله او په خپله
لاره لاړ.

۸ داود هم د سمخې څخه
راووت او شاوول ته یې غږ وکړ:
«اعلیحضرته! زما باداره!» کله چې
شاوول شاته وکتل، داود د درناوي

په خاطر په ځمکه باندې پرېمخې پرېوت. ⑨ هغه شاوول ته وويل: «ولې د خلکو خبرې اورئ چې وايي: ‹پام کوه، داود غواړي چې تاته زيان ورسوي؟› ⑩ تاسو په خپله وليدل چې همدا اوس په دې سمڅه کې څښتن ماته په لاس راکړئ. زما ځينو کسانو زه وهڅولم چې تاسو ووژنم، خو ما درباندې رحم وکړ. هغوی ته مې وويل: ‹زه به هېڅکله خپل بادار ته زيان ونه رسوم، ځکه چې څښتن هغه غوره کړی دی چې پاچا شي.› ⑪ وګوره،

ای زما پلاره، زما په لاس کې څه شی دی! لیدلی شې چې دا ستا د چینې یوه ټوټه ده. ما کولای شول چې تا ووژنم، خو د هغې په ځای مې یوازې ستا چینه غوڅه کړه. یقین وکړه چې زه ستا په ضد د یاغیتوب یا تاته د زیان رسولو په فکر کې نه یم. ما ستا سره غلطي نه ده کړې، خو ته زما د وژلو په لټه کې یې. ۱۲ ښښتن دې قضاوت وکړي چې زمونږ څخه کوم یو ملامت دی! ښښتن دې ستا څخه د هغو بدو کارونو بدله واخلي چې زما

سره دې کړي دي، خو سره له دې
به زه ډېر لږ زيان هم تاته در ونه
رسوم. ۱۳ لکه چې پخوانی متل دی:
‹بد کارونه يوازې د بدو خلکو په
وسيله تر سره کيږي، نو زه به تاته
زيان ونه رسوم.› ۱۴ د اسراييلو
پاچا د چا په ضد وتلی دی؟ تاسو
څوک تعقيبوئ؟ مړ سپی؟ يا وربږه؟
۱۵ څښتن به قضاوت کوي او هغه
به دا پرېکړه کوي چې زمونږ څخه
کوم يو ملامت دی. هغه دې دا
موضوع وڅېړي، زما دفاع دې
وکړي او ستا د لاس څخه دې ما

وژغوري.»

۱۶ کله چې داود خپلې خبرې
خلاصې کړې، شاوول پوښتنه وکړه:
«ای داوده زما زویه! ایا دا په رښتیا
ته یې؟» او په لوړ اواز یې په ژړا
پیل وکړ. ۱۷ شاوول زیاته کړه: «ته
زما څخه ډېر نېک یې. تا زما سره
ښه چلند، خو ما ستا سره بد چلند
کړی دی. ۱۸ تا نن وښودله چې زما
سره دې ښېګڼه وکړه، ځکه سره له
دې چې څښتن زه تاته تسلیم کړم،
خو تا ونه وژلم. ۱۹ کله چې یو کس

خپل دښمن پیدا کړي ایا هغه به بې
له زیان رسولو پرېږدي؟ د هغه چلند
په سبب چې نن دې زما سره وکړ،
څښتن دې تاته اجر درکړي. ۲۰
اوس زه په دې باندې یقین لرم چې
ته به پاچا شې او ستا پاچاهي به په
اسراییلو باندې ټینګه شي. ۲۱ خو د
څښتن په نوم قسم وخوره چې زما
اولاده به نه وژنې او زما نوم به زما
د پلار د کورنۍ څخه له منځه نه
وړې.» ۲۲ نو داود د شاوول دپاره
قسم وخوړ. وروسته له هغه شاوول
خپل کور ته ستون شو، خو داود او

د هغه سرې خپل خوندي ځای ته لاړل.

د سموييل مړينه

١ هغه وخت راورسېد چې سموييل مړ شو. ټول اسراييليان راټول شول او د هغه دپاره يې وير وکړ. هغه يې په رامه کې په خپله ځمکه کې ښخ کړ. وروسته له هغه داود د فاران دښتې ته لاړ.

داود، نابال او ابيجايل

(۲-۳) په هغه ځای کې د کالیب د قبیلې څخه یو سړی ؤ چې نابال نومېده. هغه د معون د ښار څخه ؤ او د کرمل ښار ته نژدې یې خپله ځمکه درلودله. نابال ډېر شتمن سړی ؤ او درې زره پسونه او زر وزې یې درلودلې. د هغه ښځه ابیجایل ښکلې او هوښیاره وه، خو نابال سخت او بدخویه سړی ؤ.

نابال په کرمل کې خپل پسونه سکولول (۴) او داود چې هغه وخت په دښته کې ؤ، دا خبره یې واورېدله.

۵ نو لس تنه ځوانان يې د دې امر
سره واستول چې کرمل ته لاړ شي،
نابال پيدا کړي او د ده سلامونه هغه
ته ورسوي. ۶ داود هغوی ته امر
وکړ چې نابال ته ووايي: «خوشحاله
او ژوندی اوسې! تاسو ته او ستاسو
کورنۍ ته ښه روغتيا غواړم! هغو
ټولو ته چې ستاسو سره دي، هم
روغتيا غواړم! ۷ ما واورېدل چې د
پسونو د سکولولو وخت دی. کله
چې ستاسو شپانه زمونږ سره وو،
مونږ د هغوی سره بد چلند نه ؤ
کړی. ټول وخت چې هغوی په

کرمل کې وو د هغوی څخه هېڅ شی ورک نه شو. ۸ د خپلو خدمتګارانو څخه پوښتنه وکړئ او دوی به درته ووايي. نن ځانګړې ورځ ده. له دې امله زما د ځوانانو سره مهربانه اوسئ. مهرباني وکړئ څه چې راکولای شئ مونږ او خپل زوی داود ته يې راکړئ.»

۹ د داود کسان راورسېدل او د داود په نوم يې نابال ته پيغام ورکړ. بيا هغوی د ځواب دپاره منتظر شول. ۱۰ نابال د داود خدمتګارانو

ته په ځواب کې وويل: «داود څوک
دی؟ د يسي زوی څه کار کوي؟ په
دې ورځو کې ډېر نوکران د خپلو
بادارانو څخه تښتي. ۱۱ ايا هغه
ډوډی، اوبه او غوښه چې د خپلو
پسونو سکولوونکو دپاره مې تيار
کړي دي، واخلم او هغو خلکو ته
يې ورکړم، چې زه نه پوهېږم د کوم
ځای څخه راغلي دي؟»

۱۲ نو د داود خدمتګاران بېرته
هغه ته ورغلل او هرڅه چې نابال
ويلي وو، ورته بيان يې کړل. ۱۳

داود خپلو کسانو ته امر وکړ: «خپلې تورې له ملا وتړئ!» نو دوی خپلې تورې وتړلې او داود خپله توره وتړله. شاوخوا څلور سوه کسان د داود سره لاړل او دوه سوه کسان د سامانونو سره پاتې شول.

۱۴ د نابال د خدمتګارانو څخه یو کس د نابال ښځې ابیجایل ته وویل: «ایا تا اورېدلي دي؟ داود د دښتې څخه ځینې استازي زمونږ بادار ته رالېږلي وو چې د هغه سلامونه ورته ورسوي، خو نابال

دوی سپک کړل. ۱۵ بیاهم د داود

سړي زمونږ سره ډېر بنه وو. هغوی

زمونږ سره بد چلند نه دی کړی او

ټوله موده چې په دښته کې د هغوی

سره نژدې وو، زمونږ هیڅ شی ورک

نه شو. ۱۶ په ټوله موده کې چې

مونږ د دوی تر څنګ رمې څرولې،

لکه د دېوال په شان یې شپه او ورځ

زمونږ ساتنه کوله. ۱۷ اوس په دې

هکله فکر وکړه او وګوره چې ته څه

کولای شې، ځکه چې زمونږ په

بادار او د هغه په ټوله کورنۍ باندې

مصیبت راروان دی. هغه دومره

بدخویه سړی دی چې هېڅوک ورسره خبرې نه شي کولای.»

۱۸ ابیجایل وخت له لاسه ورنه کړ، هغې دوه سوه دانې ډوډی، د شرابو دوه ژي، پنځه پاخه شوي پسونه، پنځه پیمانې وریتې شوې غلې دانې، د ممیزو سل کلچې او د وچ شویو انځرو دوه سوه کلچې یې واخیستلې او هغه یې په خرو باندې بار کړې. ۱۹ بیا هغې خپلو خدمتګارانو ته وویل: «تاسو مخکې لاړ شئ او زه درپسې ځم.» خو

هغې خپل مېړه نابال ته څه ونه ویل.
٢٠ هغه په خپل خره باندې سپره وه
او د غره لمنې ته راښکته کېدله چې
ناڅاپه یې داود او د هغه کسان
ولیدل چې د هغې خواته راروان وو.
٢١ داود لږ مخکې ویلي وو: «دا
بې ګټې وه چې د دې سړي شتمني
مې په دې دښته کې وساتله چې د
هغه هېڅ شی ورک نه شو. هغه د
ښو په بدل کې راسره بد وکړل. ٢٢
خدای دې ما ووژني که چېرې زه د
سهار څخه مخکې د نابال خلکو
څخه اخرنی نارینه هم ونه وژنم.»

۲۳ کله چې ابیجایل داود ولیده،
هغه په بیړه د خپل خره څخه
راښکته شوه او د هغه د درناوي په
خاطر ټیټه شوه. ۲۴ هغه د داود پښو
ته پرېوتله او ویې ویل: «ای زما
باداره، پرېږدئ چې ملامتي یوازې
په ما باندې وي. خپلې خدمتګارې
ته اجازه ورکړئ چې خبرې درسره
وکړم، واورئ چې ستاسو خدمتګاره
څه وايي. ۲۵ زما بادار دې د دغه
بېکاره سړي نابال پروا نه ساتي، هغه
کټ مټ د خپل نوم په شان کم عقل
سړی دی! ای باداره، کله چې

ستاسو خدمتګاران راورسېدل زه په هغه ځای کې نه وم. ۲۶ دا ښبنتن دی چې تاسو يې د خپلو دښمنانو شخه د بدل اخيستلو او وژلو شخه منع کړي يئ. اوس زه تاسو ته د ژوندي ښبنتن په نوم او ستاسو په سر قسم خورم چې ستاسو دښمنان او هغوی چې غواړي تاسو ته زيان ورسوي لکه د نابال په شان به سزا ومومي. ۲۷ مهرباني وکړئ، دغه سوغات چې تاسو ته مې راوړی دی قبول کړئ او خپلو سړيو ته يې ورکړئ. ۲۸ ای ښاغليه، هيله لرم

کومه خطا چې زما څخه شوې ده
هغه راته وبخښئ. څښتن به تاسو او
همدارنګه ستاسو اولاده هم پاچاهان
کړي، ځکه چې تاسو د هغه دپاره
جنګېږئ او ترڅو پورې چې ژوندي
يئ، بد کار به ونه کړئ. (۲۹) که
چېرې څوک په تاسو باندې حمله
وکړي او ستاسو د وژلو هڅه وکړي،
ستاسو څښتن خدای به تاسو داسې
خوندي وساتي لکه څوک چې د
يوې قيمتي خزانې ساتنه کوي. خو
ستاسو دښمنان به لېرې ګوزار کړي
لکه څنګه چې څوک تيږه په

مچنوغزه باندې ګوزاروي. ۳۰ او کله
چې څښتن هغه ټول ښه کارونه چې
ستاسو سره يې وعده کړې ده، سرته
ورسوي او تاسو د اسراييلو مشر
وټاکي، ۳۱ نو باداره! ستاسو وجدان
به د بېځايه وژنې يا د بدل اخيستلو
د پښېمانۍ احساس نه کوي. او کله
چې څښتن تاسو ته برى درکړي، نو
ما هېره نه کړئ.»

۳۲ داود ابيجايل ته وويل: «د
اسراييلو د څښتن خداى ثنا دې وي
چې نن ورځ يې ته زما د ليدلو

دپاره راواستولې! ۳۳ ستا د ښه
قضاوت دپاره دې د خدای شکر
وي چې زه دې نن ورځ د وينې
تويولو او زما په خپل لاس د بدل
اخيستلو څخه وساتلم. ۳۴ څښتن
پر ښنبودم چې تاته زيان ورسوم. خو
زه د اسراييلو د ژوندي خدای په
نوم قسم خورم چې که چېرې تا زما
د ليدلو دپاره بيړه نه وای کړې، نو
تر سهاره پورې به د نابال ټول
نارينه وژل شوي وای!» ۳۵ بيا داود
هغه څه قبول کړل چې هغه ته يې
راوړي وو او ورته ويې ويل: «په

خير سره خپل کور ته لاړه شه، ستا خبرې مې واورېدلې او ستا غوښتنه مې ومنله.»

٣٦ ابيجايل بېرته نابال ته ورغله، هغه په کور کې ؤ او يوه داسې مېلمستيا يې جوړه کړې وه لکه څنګه چې د پاچا دپاره جوړېږي. هغه نشه ؤ او خوشحاله ؤ. نو هغې تر سبا سهاره پورې ده ته هيڅ څه ونه ويل. ٣٧ نو وروسته له هغې چې نابال په سهار کې د نشې څخه په حال شو، هرڅه چې پېښ شوي وو،

هغې ورته وویل. په هغه باندې د زړه حمله راغله او هغه بیخي فلج شو. ۳۸ نابال لس ورځې په همدې حال کې ؤ او وروسته څښتن د هغه ژوند پای ته ورساوه.

۳۹ کله چې داود واورېدل چې نابال مړ شو، هغه وویل: «د څښتن ثنا دې وي! هغه د نابال څخه زما د سپکاوي بدله واخیستله او زه یې د بد کار څخه وساتلم. څښتن نابال ته د خپلو بدیو سزا ورکړه.» وروسته له هغې داود ابیجایل ته پیغام واستاوه

او غوښتنه يې ورڅخه وکړه چې د
ده سره واده وکړي. ۴۰ د هغه
خدمتګاران کرمل ته لاړل او
ابيجايل ته يې وويل: «داود مونږ
تاته رالېږلي يو چې تا د ځان سره
بوځو چې د هغه سره واده وکړې.»
۴۱ ابيجايل د درناوي په خاطر ټيټه
شوه او ويې ويل: «داود ته داسې
ووايئ: ‹زه ستاسو وينځه يم ته
تياره يم چې ستاسو خدمت وکړم او
ستاسو د خدمتګارانو پښې
ووينځم.›» ۴۲ هغه زر پاڅېدله او په
خپل خره باندې سپره شوه. پنځه

وينځې يې ورسره رواني شوې، هغه د داود د خدمتګارانو سره لاړله او په دې توګه د هغه ښځه شوه.

۴۳ همدارنګه داود د اخينوعم سره چې د يزرعيل ښځه وه، هم واده کړی ؤ او دوی دواړه د هغه ښځې شوې. ۴۴ خو شاوول خپله لور ميکال چې د داود ښځه وه، فلتي د لايش زوی ته چې د جليم ښځه ؤ، ورکړه.

داود بياهم نه غواړي شاوول ووژني

١ بیا د زیف خلک شاوول ته
چې په جبعې کې اوسېده، لاړل او
هغه ته یې وویل: «داود د حخیله په
غره کې چې د یهودا دښتې ته
مخامخ دی، پټ شوی دی.» ٢ نو
شاوول د اسراییلو د درې زره غوره
شویو عسکرو سره د داود د لټولو
دپاره د زیف دښتې ته لاړ. ٣
شاوول د حخیله په غره کې چې
دښتې ته مخامخ په لاره کې دی
خپلې خېمې ودرولې، خو داود په
دښته کې پاتې شو. کله چې هغه
خبر شو چې شاوول د هغه د لټولو

دپاره راغلی دی، ۴ هغه جاسوسان واستول او پوه شو چې شاوول په رښتیا رارسېدلی دی. ۵ داود سمدلاسه هغه ځای ته روان شو چې شاوول په کې خپلې خېمې ودرولې وې. نو داود هغه ځای ولیده چې شاوول او د هغه د لښکرو قوماندان ابنیر د نیر زوی په کې ویده وو. د شاوول کسان د ده په شاوخوا کې پراته وو او شاوول د هغوی په منځ کې پروت ؤ.

۶ نو داود د حیتي اخیملک او

د یوآب د ورور ابیشای چې د
زرویه زامن وو، څخه پوښتنه وکړه:
«ستاسو دواړو څخه به کوم یو زما
سره د شاوول قرارګاه ته ننوځي؟»
ابیشای ځواب ورکړ: «زه درسره
ځم.» ۷ بیا د شپې په وخت داود
او ابیشای د شاوول قرارګاه ته
ورغلل او ویې لیدل چې شاوول د
هغې په منځ کې ویده دی او نېزه یې
خپل سرته نژدې په ځمکه کې
ټومبلې ده. ابنیر او عسکر د هغه په
شاوخوا کې ویده وو. ۸ ابیشای
داود ته وویل: «نن شپه خدای ستا

دښمن ستا په لاس کې درکړی دی. اوس اجازه راکړه چې هغه په یو ګوزار د هغه په خپله نېزه د ځمکې سره مېخ کړم او دوهم ګوزار به پرې ونه کړم.» ۹ خو داود ابیشای ته وویل: «هغه له منځه مه وړه! څښتن به په یقین سره هغه چاته سزا ورکړي چې د هغه غوره شوي پاچا ته زیان ورسوي.» ۱۰ داود زیاته کړه: «د ژوندي څښتن په نوم قسم، هغه ورځ به راشي چې څښتن شاوول ووژني. یا به په خپل اجل مړ شي او یا په جګړه کې ووژل

شي. ١١ ښبنتن دې داسې نه کړي

چې زه دې هغه چاته د زيان رسولو

هڅه وکړم چې ښبنتن پاچا کړی

دی! اوس هغه نېزه او د اوبو کوزه

چې د ده سرته ايښې دي راواخله او

ځه چې لاړ شو.» ١٢ نو داود نېزه

او د اوبو کوزه چې د شاوول سرته

ايښې وې، راواخيستلې او هغه او

ابيشای لاړل. هېچا ونه ليدل او پوه

نه شول چې څه پېښ شول او

هېڅوک راوينښ نه شو. هغوی ټول

ويده وو، ځکه چې ښبنتن په هغو

ټولو باندې درووند خوب راوستلی ؤ.

۱۳ بیا داود د درې بلې خواته
تېر شو او د غونډۍ په سر باندې
ودرېده. د دوی ترمنځ زیاته فاصله
وه. ۱۴ داود ابنیر او د شاوول
لښکرو ته نارې ووهلې: «ای ابنیره!
ته زما اواز اورې؟» ابنیر ځواب
ورکړ: «ته څوک یې چې نارې وهې
او پاچا راپاڅوې؟» ۱۵ داود ځواب
ورکړ: «ای ابنیره! په اسراییلو کې
ستا په شان تکړه سړی څوک شته؟
نو بیا ولې د خپل بادار یعنې پاچا
ساتنه نه کوې؟ همدا اوس یو څوک
قرارګاه ته ننوتی ؤ چې ستا بادار

ووژني. ۱۶ ای ابنیره! ته په خپله
دنده کې ناکام شوې، زه د ژوندي
څښتن په نوم قسم خورم چې تاسو
ټول د مرګ لایق یئ، ځکه چې
تاسو د خپل بادار چې څښتن هغه
پاچا کړی دی، ساتنه نه ده کړې.
وګوره! چېرته ده د پاچا نیزه؟ چېرته
ده د اوبو هغه کوزه چې د هغه سرته
ایښې وه؟»

۱۷ شاوول د داود اواز وپېژانده
او ویې ویل: «ای زما زویه داوده،
ایا دا ستا اواز دی؟» داود ځواب

ورکړ: «هو، اعلیحضرته! دا زما اواز دی.» ۱۸ او هغه زیاته کړه: «ای باداره، تاسو ولې خپل نوکر تعقیبوئ؟ ما څه کړي دي؟ کوم جرم مې کړی دی؟ ۱۹ ای اعلیحضرته، زما خبرې واورئ، که چېرې داسې وي چې څښتن تاسو زما په ضد لمسولی یئ، نو یوه نذرانه دې قبوله کړي. خو که چېرې دا د ځینو خلکو کار وي، نو د څښتن لعنت دې په هغوی باندې نازل شي، ځکه چې هغوی زه د څښتن د وطن څخه چېرته چې زما کور ؤ، بل هېواد ته

وشرمېږلم. یعني دا چې هغوی ما مجبوروي چې د پردیو خدایانو عبادت وکړم. ۲۰ اوس مه پرېږدئ چې د ښتن د حضور څخه لېرې په پردۍ خاوره کې ووژل شم. د اسراییلو پاچا د څه دپاره راوځي چې زما په شان یوه وربه ووژني؟ هغه ولې لکه د یوې زرکې په شان ما لټوي؟»

۲۱ بیا شاوول وویل: «ما ګناه کړې ده! بېرته راشه، ای زما زویه داوده! په دې خاطر چې نن شپه دې

زه ژوندی پرېښودم، زه به بیا
هېڅکله تاته زیان ونه رسوم. زما
رفتار د کم عقلۍ ؤ! ما ډېره لویه
غلطي کړې ده.» ٢٢ داود ځواب
ورکړ: «ای اعلیحضرته! ستاسو نېزه
دلته ده، ستاسو د سړیو څخه دې یو
کس راشي او هغه دې واخلي. ٢٣
خښتن هر هغه چاته اجر ورکوي
چې نېک او وفادار وي. هغه نن ته
ماته په لاس راکړی وې، خو ما ونه
غوښتل هغه چاته زیان ورسوم چې
خښتن د پاچا په توګه غوره کړی
دی. ٢٤ لکه څنګه چې نن ما ستا

ژوند وژغوره، نو ښبنتن دې هم زما
ژوند وژغوري او ما دې د ټولو
مصیبتونو څخه خلاص کړي.» ۲۵
نو شاوول داود ته وویل: «ای زما
زویه داوده! خدای دې تاته برکت
درکړي، ته به مهم کارونه وکړې او
په هغو کې به بریالی یې.» نو داود
په خپله لاره لاړ او شاوول خپل
کور ته ستون شو.

داود بیا د فلسطینیانو په منځ کې پناه اخلي

۱ خو داود د خپل ځان سره

فکر وکړ: «یوه ورځ به شاوول ما ووژني، زما دپاره تر ټولو ښه خبره دا ده چې د فلسطینیانو خاورې ته وتښتم. نو شاوول به په اسراییلو کې زما د لټون څخه لاس واخلي او زه به د هغه له لاسه خلاص شم.» (۲)

نو داود د خپلو شپږ سوه کسانو سره د اسراییلو د سرحد څخه تېر شو او د جت پاچا اخیش ته چې د معوک زوی ؤ، ورغی. (۳) داود او د هغه کسان په جت کې د اخیش سره ځای په ځای شول. د هر سړي سره خپله کورنۍ وه. همدارنګه د داود

سره خپلې دوه ښځې يعنې يزرعيلې اخينوعم او د نابال کونډه ابيجايل کرملې وې. ۴ کله چې شاوول واورېدل چې داود جت ته تښتېدلی دی، هغه د داود د لټولو هڅه پرېښودله.

۵ داود اخيش ته وويل: «که زما څخه خوشحاله يئ ماته يو وړوکی ښار راکړئ چې په کې واوسېږم. باداره! زما دپاره دا لازمه نه ده چې ستاسو سره په پايتخت کې واوسېږم.» ۶ نو اخيش په هغه

ورځ داود ته د صقلغ ښار ورکړ او
له دې امله د صقلغ ښار تر نن
ورځې پورې د یهودا د پاچاهانو
دی. ۷ داود یو کال او څلور
میاشتې د فلسطینیانو په خاوره کې
ژوند وکړ.

۸ په دې دوران کې به داود او
د هغه کسانو په جشوریانو، جرزیانو
او عمالیقیانو باندې حملې کولې.
دغه قومونه د ډېرې اوږدې مودې
راهیسې په هغه خاوره کې چې د
شور څخه تر مصر پورې رسېدله،

اوسېدل. ۹ کله به چې داود په یوې سیمې باندې حمله کوله، نو یو سړی یا ښځه به یې هم ژوندی نه پرېښود. همدارنګه د هغوی پسونه، غویان، خره، اوښان او حتی کالي به یې اخیستل. بیا به بېرته اخیش ته راستنېده. ۱۰ کله به چې اخیش پوښتنه کوله: «دا ځل دې په کوم ځای باندې حمله کړې ده؟» داود به ورته ویل: «زه د یهودا جنوبي برخې ته» یا «د یرحمییل سیمې ته» یا «هغې سیمې ته تللی وم چې قینیان په کې اوسېږي.» ۱۱ داود به هر یو

سړی او ښځه وژل، ترڅو هېڅوک
ونه شي کولای بېرته جت ته لاړ
شي او خبر ورکړي چې داود او د
هغه سړيو په رښتيا سره څه کړي
دي. تر هغه وخته پورې چې داود
په فلسطين کې اوسېده، همداسې به
يې کول. ۱۲ اخيش په داود باندې
باور کاوه او د ځان سره به يې ويل:
«د هغه خپل قوم اسراييل د هغه
څخه دومره زياته کرکه کوي چې
هغه به ټول عمر زما خدمت کوي.»

۱ په هغو ورځو کې فلسطينيانو

خپل ځواکونه راټول کړل چې د اسراییلو سره جنګ وکړي. اخیش داود ته ووېل: «ته باید پوه شې چې ته او ستا سړي باید زما د لښکرو سره ملګرتیا وکړئ.» ۲ داود ووېل: «تاسو به په خپله ووینئ چې ستاسو نوکر څه کولای شي.»
اخیش ځواب ورکړ: «ډېر ښه، زه به تا ټول عمر خپل ساتونکی وټاکم.»

شاوول د یوې کوډګرې سره مشوره کوي

۳ په دې وخت کې سموییل مړ

شوی ؤ او ټولو اسراییلیانو د هغه دپاره ویر کړی ؤ او هغه یې په خپل ښار یعني رامه کې ښخ کړی ؤ.

شاوول کوډګران او هغه خلک چې د مړو د ارواحګانو سره یې خبرې کولې د اسراییلو څخه شړلي وو.

۴ د فلسطینیانو لښکرې سره راټولې شوې او د شونیم ښار ته نژدې یې خېمې ودرولې. شاوول ټول اسراییلیان راټول کړل او د

جلبوع په غره کې يې خېمې
ودرولې. ۵ کله چې شاوول د
فلسطينيانو ځواکونه وليدل هغه
وويرېد او زړه يې سخت رپېده. ۶
نو هغه د څښتن څخه پوښتنه وکړه
چې څه وکړي، خو څښتن هغه ته
نه د خوبونو، نه د اوريم په کارولو او
نه د نبيانو په وسيله ځواب ورکړ.
۷ نو شاوول خپلو درباريانو ته امر
وکړ: «ماته يوه ښځه راپيدا کړئ
چې کوډګره وي او د مړو د
ارواحګانو سره مشورې کوي چې
زه هغې ته ورشم او ورڅخه پوښتنه

وکړم.» هغوی ځواب ورکړ: «د
عین دور په ښار کې یوه کوډګره
ښځه شته.»

٨ نو شاوول خپله څېره بدله
کړه، نور کالي یې واغوستل او د
خپلو دوه کسانو سره د شپې په تیاره
کې هغې ښځې ته ورغی. هغه ورته
وویل: «زما دپاره د ارواحګانو سره
مشوره وکړه او ماته ووایه چې څه
کېدونکي دي. هغه سړی ماته
راوغواړه چې زه یې نوم درته
وایم.» ٩ خو ښځې هغه ته وویل:

«بې له شکه ته پوهېږې چې شاوول څه کړي دي، هغه کوډګران او هغه ځوک چې د مړو د ارواحګانو سره خبرې کوي د هېواد څخه شړلي دي. ولې دې راته دام ایښی دی چې ومې وژنې؟» ۱۰ شاوول هغې ته د ژوندي خښتن په نوم باندې قسم وخوړ او ویې ویل: «په دې کار به ته سزا ونه مومې.» ۱۱ نو ښځې پوښتنه وکړه: «څوک درته راوغواړم؟» هغه وویل: «سموییل راته راوغواړه.» ۱۲ کله چې هغې ښځې سموییل ولیده، په لوړ اواز یې

چیغې ووهلې. هغې شاوول ته
وویل: «زه دې ولې وغولولم؟ ته
شاوول یې!» ۱۳ پاچا هغې ته
وویل: «مه وېرېږه! څه شی وینې؟»
ښځې په ځواب کې وویل: «زه یوه
ارواح وینم چې د ځمکې څخه
دباندې راوځي.» ۱۴ هغه پوښتنه
وکړه: «هغه د څه شي په شان
ښکاري؟» هغې وویل: «یو زوړ
سړی چې چپنه یې اغوستې ده
راپورته کیږي.» نو شاوول پوه شو
چې سموییل دی، هغه د درناوي په
خاطر په ځمکه باندې پړمخې

پرېوت.

۱۵ سموييل شاوول ته وويل:
«زه دې ولې په تکليف کړم چې
بېرته راشم؟» شاوول وويل: «زه په
لوی مصيبت باندې اخته يم.
فلسطينيان زما سره جګړه کوي،
خدای زما څخه خپل مخ اړولی دی
او ماته نور نه د نبيانو او نه د
خوبونو په وسيله ځواب راکوي. نو
تاسو مې د دې دپاره راوغوښتلئ
چې راته ووايئ چې څه وکړم.» ۱۶
سموييل وويل: «اوس چې څښتن

ستا څخه مخ اړولی دی او ستا
دښمن شوی دی، ولې زما سره
مشوره کوې؟ ١٧ ښښتن هغه څه
کړي دي چې زما په وسیله یې تاته
ویلي وو. هغه ستا څخه پاچاهي
اخیستې او داود ته یې ورکړې ده.
١٨ تا د ښښتن د حکم څخه
سرغړونه وکړه او د هغه قهر او
غضب دې عمالیقیانو ته ونه ښود. نو
ځکه ښښتن دا ورځ په تا باندې
راوستې ده. ١٩ پرته له دې به
ښښتن اسراییل او تا دواړه
فلسطینیانو ته په لاس ورکړي او

سبا به ته او ستا زامن زما سره يئ.
ښبنتن به د اسراييلو لښکر هم
فلسطينيانو ته تسليم کړي.»

٢٠ شاوول سمدلاسه پرېوت او
په ځمکه باندې اوږد وغزېده. د
سموييل له خبرو څخه ډېر ووېرېده.
هغه خپل قوت له لاسه ورکړی ؤ،
ځکه چې هغه ټوله ورځ او ټوله شپه
هيڅ شی نه وو خوړلي. ٢١ کله چې
هغه ښځه شاوول ته ورغله او ويې
ليدل چې هغه ډېر وېرېدلی ؤ، هغې
ورته وويل: «ګورئ، باداره! ما خپل

ځان په خطر کې واچاوه او تاسو
چې څه ماته ویلي وو، هغه کار مې
وکړ. ۲۲ اوس مهرباني وکړئ څه
چې زه وایم هماغسې وکړئ. اجازه
راکړئ چې ستاسو دپاره یو څه
خواړه تیار کړم. تاسو باید څه
وخورئ، ترڅو د سفر دپاره پوره
قوت پیدا کړئ.» ۲۳ شاوول انکار
وکړ او ویې ویل: «نه یې خورم.»
خو د هغه کسانو او هغې ښځې هغه
وهڅاوه او هغه د دوی خبره ومنله.
هغه د ځمکې څخه راپورته شو او
په کټ باندې کښیناست. ۲۴ هغې

ښځې په کور کې یو چاغ خوسی
درلود، هغه یې زر حلال کړ. وروسته
هغې یو څه اوړه راواخیستل، ویې
اغږل او فطیره ډوډۍ یې پخه کړه.
٢٥ بیا یې هغه خواړه د شاوول او د
هغه د کسانو په مخکې کېښودل او
هغوی وخوړل. په هماغه شپه هغوی
پاڅېدل او روان شول.

فلسطینیان داود نه قبلوي

١ فلسطینیانو خپل ټول
ځواکونه په افیق کې راټول کړل او
اسراییلیانو په یزرعیل کې د چینې

سره خپلې خېمې ودرولې. ۲ د
فلسطین پاچاهانو د خپلو سل
کسیزو او زر کسیزو ټولیو سره
حرکت وکړ. داود او د هغه کسان د
اخیش پاچا سره په هغوی پسې
روان شول. ۳ د فلسطینیانو
قوماندانانو دوی ولیدل او پوښتنه یې
وکړه: «دا عبرانیان دلته څه کوي؟»
اخیش ځواب ورکړ: «دا داود دی،
چې د اسراییلو د پاچا شاوول
عسکري منصبدار دی. هغه زما سره
د یو کال نه زیاته موده اوسیږي. هغه
شاوول پرېښی دی او زیات وخت

وشو چې زما د لښکر سره یوځای
شوی دی، نو ما په هغه کې هیڅ
غلطي نه ده موندلې.» ۴ خو د
فلسطینیانو قوماندانان په اخیش
باندې په قهر شول او هغه ته یې
وویل: «دا سړی بېرته هغه ښار ته
ولېږه چې هغه ته دې ورکړی دی.
هغه مه پرېږده چې زمونږ سره جنګ
ته لاړ شي، کېدای شي چې د جنګ
په وخت کې هغه زمونږ په ضد شي.
ځکه هغه ته ښه موقع ده چې زمونږ
د کسانو د سرونو پرې کولو په
وسیله د خپل بادار مهرباني حاصله

کړي. ۵ دا هماغه داود دی د چا په
هکله به چې خلکو د ګډېدلو په
وخت کې دا سندرې ویلې:

شاوول وژلي دي زرګونه
خلک

خو داود لس چنده د
هغه نه زیات»

۶ نو اخیش داود راوغوښت او
ورته ویې ویل: «زه د اسراییلو د
ژوندي خښتن په نوم قسم خورم
چې ته ماته وفادار یې او زه په دې

خوښ یم چې زما سره لاړ شې او وجنګیږې. د هغې ورځې څخه چې ته ماته رااووښتی یې په تا کې مې کومه غلطي پیدا نه کړه. خو نور پاچاهان تا نه خوښوي. ۷ اوس بېرته کور ته وګرځه او هیڅ داسې کار ونه کړې چې د سولې خلاف وي او فلسطیني پاچاهان ورباندې خفه شي.» ۸ داود ځواب ورکړ: «ای ښاغلیه، زما څخه کومه غلطي شوې ده؟ لکه څنګه چې تاسو وایئ، له هغې ورځې څخه چې ما ستاسو خدمت پیل کړی دی په ما

کې مو هېڅ غلطي ونه لیدله. نو ولې زه نه شم کولای چې ستاسو سره لاړ شم او د خپل بادار پاچا د دښمنانو سره وجنګېږم؟» ⑨ اخیش ځواب ورکړ: «زه یې منم، زما په نظر کې ته لکه د خدای د فرښتې په شان وفادار یې، خو قوماندانانو وویل چې ته نه شې کولای چې زمونږ سره جنګ ته لاړ شې. ⑩ نو ای داوده! تاسو ټول چې شاوول پرېښود او ماته راواوښتئ، سبا سهار مجبور یئ چې وختي پاڅېږئ او څنګه چې رڼایي شي، نو لاړ شئ.»

١١ نو داود او د هغه سړي سهار وختي پاڅېدل چې بېرته د فلسطين خاورې ته لاړ شي. فلسطينيان يزرعيل ته روان شول.

د عماليقيانو په خلاف جګړه

١ داود او د هغه کسان په درېمه ورځ صقلغ ته ورسېدل. هغه وخت چې هغوی هلته نه وو، عماليقيانو د يهودا په جنوب او صقلغ باندې حمله کړې وه. صقلغ يې سوځولی ؤ ٢ او ښځې او کوچنيان يې د اسيرانو په توګه د

ځان سره ببولي وو، خو ځوک یې
وژلي نه وو. ۳ کله چې داود او د
هغه کسان صقلغ ته راورسېدل، دوی
پوه شول چې ښار سوځېدلی دی او
د هغوی ښځې، زامن او لورګانې
اسیران شوي دي. ۴ نو داود او د
هغه کسانو په لوړ اواز سره تر هغې
پورې وژړل چې په هغوی کې نور د
دې توان پاتې نه شو چې وژاړي.
۵ حتی د داود دوه ښځې، یزرعیلي
اخینوعم او د کرملي نابال کونډه
ابیجایل هم اسیرې شوې وې. ۶
داود ډېر زیات پرېشانه شو، ځکه

چې د هغه کسانو د هغه د
سنګسارولو خبرې کولې. هغوی د
خپلو ماشومانو د لاسه ورکولو له
امله ډېر په قهر وو. خو داود د خپل
څښتن خدای څخه د زړه قوت
لاسته راوړ.

٧ بیا داود د اخیملک زوی
ابیاتار کاهن ته وویل: «سپېڅلی
پېشبند ماته راوړه» او ابیاتار دا کار
وکړ. ٨ داود د څښتن څخه پوښتنه
وکړه: «ایا زه د هغو یرغلګرو پسې
ورشم؟ او هغوی ته به ورسېږم؟»

ښبنتن ځواب ورکړ: «ورپسې
ورشه! ته به په یقین سره هغوی ته
ورسېږې او اسیران به ازاد کړې.»
٩ نو داود او د هغه شپږ سوه کسان
روان شول. کله چې هغوی د بسور
خوړ ته ورسېدل، نو د دوی څخه
ځینې هلته پاتې شول. ١٠ داود د
څلور سوه کسانو سره تعقیبولو ته
دوام ورکړ. نور دوه سوه کسان
دومره ستړي شوي وو چې ويې نه
شو کولای د هغه خوړ څخه تېر
شي، نو دوی شاته پاتې شول.

١١ د داود کسانو یو مصري
سړی په صحرا کې پیدا کړ او هغه
یې داود ته راوست. هغه ته یې یو
څه خواړه او اوبه ورکړل، ١٢
همدارنګه یې د انځرو د کلچې
څخه یوه ټوټه او د ممیزو دوه کلچې
ورکړې. وروسته له دې چې هغه یې
وخوړلې هغه بېرته قوي شو، ځکه
چې هغه درې ورځې او درې شپې
نه څه خوړلي وو او نه څه څښلي
وو. ١٣ داود د هغه څخه پوښتنه
وکړه: «ستا بادار څوک دی او د کوم
ځای یې؟» هغه ځوان ځواب ورکړ:

«زه مصرى يم او د يوه عماليقي غلام يم. درې ورځې کيږي چې ناروغ شوى يم، په دې خاطر خپل بادار پرېښودم. (۱۴) مونږ د کريتيانو په علاقه، د يهودا په جنوبي برخه او د کاليب په سيمه باندې حمله وکړه او همدارنګه مونږ د صقلغ ښار وسوځاوه.» (۱۵) داود د هغه څخه پوښتنه وکړه: «ايا ته به ما د هغو يرغلګرو پورې ورسوې؟» هغه ځواب ورکړ: «ماته د خداى په نوم باندې قسم وخوره چې ته به مې نه وژنې او نه به مې خپل بادار ته په

لاس کې ورکوې، نو زه به تا هغوی
ته ورسوم.»

۱۶ نو دغه مصري داود هغوی ته
ورساوه. یرغلګران په هرځای کې
خپاره شوي وو او د هغه ډېر لوی
غنیمت له امله چې د فلسطین او
یهودا څخه يې نیولی ؤ، خوړل يې
او څښل يې او جشن يې نیولی ؤ.
۱۷ په راتلونکې ورځ د لمرخاته
څخه مخکې داود په هغوی باندې
حمله وکړه او تر ماښامه پورې يې
جنګ وکړ. بې له هغو څلور سوه

ځوانانو چې په اوښانو باندې سپاره
شول او وتښتېدل، بل هېڅ یو
ورڅخه په تېښته بریالی نه شو. ۱۸
داود ټول شیان چې عمالیقیانو وړي
وو، وژغورل چې په هغو کې د هغه
دوه ښځې هم شاملې وې. ۱۹
هېڅوک نه ؤ ورک شوی، نه ځوان
او نه زوړ، نه زامن او نه لورګانې او
نه هغه شیان چې عمالیقیانو د خپلو
ځانونو دپاره د غنیمت په توګه
نیولي وو. داود هرڅه بېرته تر لاسه
کړل. ۲۰ همدارنګه داود د عمالیقیانو
ټولې رمې او پادې واخیستلې او د

هغه کسانو دا د نورو ښاروېو په
مخکې بېول او ویل یې: «دا د داود
غنیمت دی!»

۲۱ نو بیا داود هغو دوه سوه
کسانو ته ورغی چې له ډېرې
ستومانۍ څخه یې نه شو کولای چې
په هغه پسې لاړ شي او د بسور په
خوړ کې د هغه څخه شاته پاتې
شوي وو. هغوی د داود او د هغو
خلکو هرکلي ته ووتل چې د هغه
سره وو. څنګه چې داود او د هغه
کسان ورنږدې شول هغه د هغوی

سره روغبړ او د احوال پوښتنه وکړه.
٢٢ خو ځينو بدو او بېکاره سړيو
چې د داود سره تللي وو، وويل:
«دوی زمونږ سره لاړ نه شول، نو
مونږ به د غنيمت څخه دوی ته هېڅ
ورنه کړو. دوی کولای شي چې
خپلې ښځې او ماشومان واخلي او
لاړ شي.» ٢٣ خو داود ځواب ورکړ:
«ای زما ورونو! د هغه شيانو سره
چې څښتن مونږ ته راکړي دي
داسې کار نه شئ کولای! څښتن
مونږ سلامت وساتلو او په يرغلګرو
باندې يې مونږ ته بری راکړ. ٢٤

هېڅوک په دې هکله ستاسو سره
موافق نه دي. د هغه سړي برخه به
چې د سامانونو سره پاتې کيږي د
هغه چا د برخې سره برابره وي چې
جنګ ته ځي. د ټولو برخې به يو
برابر وي.» ۲۵ داود دا يو قانون
وټاکه او د هغه وخت نه تر نن
ورځې پورې په اسراييلو کې د هغه
څخه پيروي کيږي.

۲۶ کله چې داود صقلغ ته ستون
شو، هغه د غنيمت يوه برخه خپلو
ملګرو ته چې د يهودا سپين ږيري

وو، د دې پیغام سره ولیږله: «دا د
هغه غنیمت یوه برخه ده چې مونږ د
څښتن د دښمنانو څخه نیولی ؤ، دا
ستاسو دپاره سوغات دی.» ۲۷ هغه
دا سوغاتونه هغو خلکو ته چې په
بیت ییل، د یهودا د جنوب په راموت
کې او هغو خلکو ته چې د یتیر، ۲۸
عروعیر، سفموت، اشتموع، ۲۹ او د
راکال په ښارونو کې وو او هغو
ښارونو ته چې د یرحمییلیانو او د
قینیانو طایفې په کې اوسېدلې،
ولیږل. ۳۰ همدارنګه یې هغو خلکو
ته چې د حرما، بورعاشان او عتاق

په ښارونو کې وو ۳۱ او د حبرون
خلکو ته يې هم ولېږل. په دې توګه
داود دا سوغاتونه ټولو هغو ځايونو
ته ولېږل چې هغه او د هغه سړي په
کې ګرځېدلي وو.

د شاوول او د هغه د زامنو مړينه

(لومړی تواريخ ۱۰: ۱ – ۱۲)

۱ فلسطينيانو د جلبوع په غره
کې د اسراييلو سره جنګ وکړ. په
هغه ځای کې ډېر اسراييليان ووژل
شول او پاتې يې چې په هغو کې
شاوول پاچا او د هغه زامن هم

شامل وو، وتښتېدل. ۲ خو
فلسطینیانو هغوی ډېر سخت تعقیب
کړل او د شاوول درې زامن،
یوناتان، ابیناداب او ملکیشوع یې
ووژل. ۳ په شاوول باندې جګړه
ډېره سخته شوه او کله چې غشي
ویشتونکي هغه ته ورسېدل، نو هغه
یې ډېر سخت ټپي کړ. ۴ شاوول
خپل عسکر ته چې د هغه وسله یې
انتقالوله، وویل: «خپله توره راوباسه
او ما ووژنه، ترڅو دا کافر
فلسطینیان راباندې نه ملنډې ووهي،
نه مې په عذاب کړي او نه مې

ووژني.» خو هغه ځوان د دې کار
څخه ډېر ووېرېد. نو شاوول خپله
توره راواخیستله او ځان یې
ورباندې وغورځاوه. ۵ کله چې
هغه ځوان ولیدل چې شاوول مړ
شوی دی، نو هغه هم په خپلې
تورې باندې ځان وغورځاوه او د
شاوول سره یوځای مړ شو. ۶ نو
په دې ډول شاوول، د هغه درې
زامن، هغه ځوان عسکر او د هغه
ټول جنګیالي په هغه ورځ یوځای
سره مړه شول. ۷ کله چې د
یزرعیل د درې د بلې خوا او د اردن

د سیند د ختیځې خوا اسراییلیانو
واورېدل چې د اسراییلو لښکر
تښتېدلی دی او دا چې شاوول او د
هغه زامن وژل شوي دي، دوی خپل
ښارونه پرېښودل او وتښتېدل. نو
فلسطینیان راغلل او په دغو ښارونو
کې ځای په ځای شول.

٨ د جګړې نه یوه ورځ
وروسته فلسطینیان د مړو د لوټلو
دپاره ورغلل، نو هغوی د شاوول او
د هغه د درې زامنو مړي وموندل
چې د جلبوع په غره کې پراته وو.

٩ دوی د شاوول سر پرې کړ، د
هغه ځخه يې زغرې وويستلې او د
فلسطين ټول هېواد ته يې استازي
ولېږل چې دا زيری د خپلو بتانو او
خپلو خلکو په منځ کې خپور کړي.
١٠ دوی د شاوول زغرې د
عشتاروت په بتخانه کې کېښودلې او
د هغه مړی يې د بيت شان په دېوال
باندې مېخ کړ. ١١ کله چې په جلعاد
کې د يابيش د ښار خلکو د هغه څه
په اړه چې فلسطينيانو په شاوول
باندې کړي وو، واورېدل، ١٢ د
هغوی تر ټولو زړور سړي ووتل او

ټوله شپه يې بيت شان ته سفر وکړ.
هغوی د شاوول او د هغه د زامنو
مړي د دېوال څخه رابنکته کړل،
يابيش ته يې راوړل او هلته يې
وسوځول. ۱۳ بيا هغوی د دوی
هډوکي راواخيستل، هغه يې په بنار
کې د غز د ونې لاندې ښخ کړل او د
اوو ورځو دپاره يې روژه ونيوله.

تاسو پوښتنې لرئ؟ +1 807.700.9066
afghanbibles.org © افغانستان ۲۰۲۳